

Επίσημη Εφημερίδα

C 22

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

51ο έτος

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

26 Ιανουαρίου 2008

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα	Σελίδα
	IV Πληροφορίες	
	ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ	
	Δικαστήριο	
2008/C 22/01	Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην <i>Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης</i> EE C 8 της 12.1.2008	1
	V Γνωστοποιήσεις	
	ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ	
	Δικαστήριο	
2008/C 22/02	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-463/04 και C-464/04: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 6ης Δεκεμβρίου 2007 (αιτήσεις του Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Ιταλία για την έκδοση προδικαστικής απόφασης) — Federconsumatori, Adiconsum, ADOC, Ercole Pietro Zucca (C-463/04) και Associazione Azionariato Diffuso dell'AEM SpA, Filippo Cuccia, Giacomo Fragarane, Pietro Angelo Puggioni, Annamaria Sanchirico, Sandro Sartorio (C-464/04) κατά Comune di Milano (Άρθρο 56 ΕΚ — Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων — Περιορισμοί — Ιδιωτικοποιημένες επιχειρήσεις — Εθνική διάταξη κατά την οποία το καταστατικό μετοχικής εταιρίας μπορεί να παρέχει στο κράτος ή σε δημόσιο οργανισμό που έχει συμμετοχή στο κεφάλαιο αυτής το δικαίωμα απευθείας διορισμού ενός ή πλειόνων μελών του διοικητικού συμβουλίου)	2
2008/C 22/03	Υπόθεση C-280/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 6ης Δεκεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Κρατικές ενισχύσεις — Ασυμβίβαστο με την κοινή αγορά — Υποχρέωση ανακτήσεως των ενισχύσεων — Μη εκτέλεση)	2

EL

2008/C 22/04	Υπόθεση C-298/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 6ης Δεκεμβρίου 2007 [αίτηση του Finanzgericht Münster (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Columbus Container Services BVBA & Co. κατά Finanzamt Bielefeld-Innenstadt (Άρθρα 43 ΕΚ και 56 ΕΚ — Φόροι εισοδήματος και περιουσίας — Προϋποθέσεις φορολογίσεως των κερδών εγκαταστάσεως ευρισκόμενης εντός άλλου κράτους μέλους — Σύμβαση για την αποφυγή της διπλής φορολογίας — Μέθοδοι της απαλλαγής ή του συμψηφισμού του φόρου)	3
2008/C 22/05	Υπόθεση C-393/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 29ης Νοεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας (Κανονισμός (ΕΟΚ) 2092/91 — Βιολογική παραγωγή γεωργικών προϊόντων — Ιδιωτικοί οργανισμοί ελέγχου — Προϋπόθεση υπάρξεως υποκαταστήματος ή μόνιμης εγκαταστάσεως στο κράτος μέλος παροχής υπηρεσιών — Δικαιολογητικοί λόγοι — Συμμετοχή στην άσκηση δημόσιας εξουσίας — Άρθρο 55 ΕΚ — Προστασία των καταναλωτών)	3
2008/C 22/06	Υπόθεση C-404/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 29ης Νοεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας (Κανονισμός (ΕΟΚ) 2092/91 — Βιολογική παραγωγή γεωργικών προϊόντων — Ιδιωτικοί οργανισμοί ελέγχου — Προϋπόθεση υπάρξεως υποκαταστήματος ή μόνιμης εγκαταστάσεως στο κράτος μέλος παροχής υπηρεσιών — Δικαιολογητικοί λόγοι — Συμμετοχή στην άσκηση δημόσιας εξουσίας — Άρθρο 55 ΕΚ — Προστασία των καταναλωτών)	4
2008/C 22/07	Υπόθεση C-456/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 6ης Δεκεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας (Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρο 43 ΕΚ — Συμβεβλημένοι ψυχοθεραπευτές — Σύστημα ποσοστώσεων — Μεταβατικοί κανόνες οι οποίοι εισάγουν παρέκκλιση — Αναλογικότητα — Παραδεκτό)	4
2008/C 22/08	Υπόθεση C-7/06 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 29ης Νοεμβρίου 2007 — Beatriz Salvador García κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Αίτηση ανατρέσεως — Υπάλληλοι — Αμοιβή — Επίδομα αποδημίας — Προϋπόθεση χορηγήσεως του επιδόματος αποδημίας του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', δεύτερη περίπτωση, του παραρτήματος VII του ΚΥΚ — Έννοια της «παροχής υπηρεσιών προς άλλο κράτος»)	5
2008/C 22/09	Υπόθεση C-8/06 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 29ης Νοεμβρίου 2007 — Anna Herrero Romeu κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Αίτηση ανατρέσεως — Υπάλληλοι — Αμοιβή — Επίδομα αποδημίας — Προϋπόθεση χορηγήσεως του επιδόματος αποδημίας του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', δεύτερη περίπτωση, του παραρτήματος VII του ΚΥΚ — Έννοια της «παροχής υπηρεσιών προς άλλο κράτος»)	5
2008/C 22/10	Υπόθεση C-9/06 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 29ης Νοεμβρίου 2007 — Tomás Salazar Briet κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Αίτηση ανατρέσεως — Υπάλληλοι — Αμοιβή — Επίδομα αποδημίας — Προϋπόθεση χορηγήσεως του επιδόματος αποδημίας του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', δεύτερη περίπτωση, του παραρτήματος VII του ΚΥΚ — Έννοια της «παροχής υπηρεσιών προς άλλο κράτος»)	6
2008/C 22/11	Υπόθεση C-10/06 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 29ης Νοεμβρίου 2007 — Rafael de Bustamante Tello κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (Αίτηση ανατρέσεως — Υπάλληλοι — Αμοιβή — Επίδομα αποδημίας — Προϋπόθεση χορηγήσεως του επιδόματος αποδημίας του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', δεύτερη περίπτωση, του παραρτήματος VII του ΚΥΚ — Έννοια της «παροχής υπηρεσιών προς άλλο κράτος»)	6
2008/C 22/12	Υπόθεση C-59/06 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 6ης Δεκεμβρίου 2007 — Luigi Marcuccio κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Αίτηση ανατρέσεως — Υπάλληλος — Απασχόληση εντός τρίτης χώρας — Μετάθεση του υπαλλήλου μαζί με τη θέση του — Αρχή του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας — Περιεχόμενο — Βάρος αποδείξεως)	7
2008/C 22/13	Υπόθεση C-119/06: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 29ης Νοεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση της οδηγίας 92/50/ΕΟΚ για τον συντονισμό των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων υπηρεσιών — Ανάθεση συμβάσεως χωρίς δημοσίευση της προσηκούς προκηρύξεως — Ανάθεση υπηρεσιών μεταφοράς ασθενών εντός της Περιφέρειας της Τοσκάνης)	7

2008/C 22/14	Υπόθεση C-176/06 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 29ης Νοεμβρίου 2007 — Stadtwerke Schwäbisch Hall GmbH, Stadtwerke Tübingen GmbH, Stadtwerke Uelzen GmbH κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, E.ON Kernkraft GmbH, RWE Power AG, EnBW Energie Baden-Württemberg AG, Vattenfall Europe Nuclear Energy GmbH, πρώην Hamburgische Electricitäts-WerkeAG (Αίτηση αναίρεσεως — Ενίσχυση που φέρεται ότι χορήγησαν οι γερμανικές αρχές προς πυρηνικούς σταθμούς — Αποθεματικά για την οριστική παύση λειτουργίας πυρηνικών σταθμών και τη διάθεση των ραδιενεργών αποβλήτων τους — Προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου απαράδεκτη — Λόγος δημοσίας τάξεως)	8
2008/C 22/15	Υπόθεση C-262/06: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 22ας Νοεμβρίου 2007 (αίτηση του Bundesverwaltungsgericht — Γερμανία — για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Deutsche Telekom AG κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας (Τομέας των τηλεπικοινωνιών — Καθολική υπηρεσία και δικαιώματα των χρηστών — Έννοια του όρου «υποχρεώσεις» που πρέπει να διατηρηθούν προσωρινώς — Άρθρα 27, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 2002/21/EK (οδηγία-πλαίσιο) και 16, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 2002/22/EK (οδηγία για την καθολική υπηρεσία) — Τιμολόγηση της παροχής υπηρεσιών φωνητικής τηλεφωνίας — Υποχρέωση των ενδιαφερομένων να λάβουν έγκριση της διοικήσεως)	8
2008/C 22/16	Υπόθεση C-300/06: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 6ης Δεκεμβρίου 2007 [αίτηση του Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ursula Voß κατά Land Berlin (Άρθρο 141 ΕΚ — Αρχή της ισότητας των αμοιβών μεταξύ εργαζομένων ανδρών και εργαζομένων γυναικών — Δημόσιοι υπάλληλοι — Παροχή υπερωριακής εργασίας — Έμμεση δυσμενής διάκριση των εργαζομένων κατά μερική απασχόληση γυναικών)	9
2008/C 22/17	Υπόθεση C-328/06: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 22ας Νοεμβρίου 2007 (αίτηση του Juzgado de lo Mercantil — Ισπανία — για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Alfredo Nieto Nuño κατά Leonci Monlleó Franquet (Σήματα — Οδηγία 89/104/ΕΟΚ — Άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχείο δ' — «Παγκοίνως γνωστά» εντός του κράτους μέλους σήματα κατά την έννοια του άρθρου 6α της Συμβάσεως των Παρισίων — Γνώση του σήματος — Γεωγραφική έκταση)	9
2008/C 22/18	Υπόθεση C-401/06: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 6ης Δεκεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας (Παράβαση κράτους μέλους — Φορολογία — Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Παροχή υπηρεσιών — Εκτελεστική διαθήκη — Τόπος εκπλήρωσης της παροχής — Άρθρο 9, παράγραφοι 1 και 2, στοιχείο ε')	10
2008/C 22/19	Υπόθεση C-417/06 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 29ης Νοεμβρίου 2007 — Ιταλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Αίτηση αναίρεσεως — Παραδεκτό — Διαρθρωτικά ταμεία — Κοινοτική χρηματοδότηση και κοινοτικές πρωτοβουλίες — Τροποποίηση της ενδεικτικής κατανομής — Εκτέλεση αποφάσεως αποτελούσας δεδικασμένο)	10
2008/C 22/20	Υπόθεση C-435/06: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 27ης Νοεμβρίου 2007 (αίτηση του Korkein hallinto-oikeus — Φινλανδία — για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — C (Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Διεθνής δικαιοδοσία, αναγνώριση και εκτέλεση των αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας — Κανονισμός (ΕΚ) 2201/2003 — Χρονικό και καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής — Έννοια της «αστικής υποθέσεως» — Απόφαση για την αφαίρεση της επιμέλειας παιδιών και την ανάθεσή της σε τρίτους — Μέτρα προστασίας των παιδιών διεπόμενα από το δημόσιο δίκαιο)	11
2008/C 22/21	Υπόθεση C-451/06: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 6ης Δεκεμβρίου 2007 [αίτηση του Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Gabriele Walderdorff κατά Finanzamt Waldviertel (Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Άρθρο 13, Β, στοιχείο β' — Απαλλαγή — Πράξεις εκμίσθωσης ακινήτων — Μίσθωση δικαιωμάτων αλιείας)	11
2008/C 22/22	Υπόθεση C-486/06: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 6ης Δεκεμβρίου 2007 [αίτηση του Hof van beroep te Antwerpen (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — BVBA Van Landeghem κατά Βελγικού Δημοσίου (Κοινό δασμολόγιο — Συνδυασμένη Ονοματολογία — Δασμολογική κατάταξη — Κλάσεις 8703 και 8704 — Αυτοκίνητο όχημα τύπου «pick-up»)	12

2008/C 22/23	Υπόθεση C-508/06: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 29ης Νοεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Μάλτας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 96/59/EK — Άρθρο 11 — Διαχείριση των αποβλήτων — Διάθεση των πολυχλωροδιφαινυλίων και των πολυχλωροτριφαινυλίων — Παράλειψη διαβιβάσεως των προβλεπόμενων σχεδίων και προγραμμάτων) 12	12
2008/C 22/24	Υπόθεση C-516/06 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 6ης Δεκεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ferriere Nord SpA (Αίτηση αναιρέσεως — Ανταγωνισμός — Απόφαση της Επιτροπής — Πρόστιμο — Εκτέλεση — Κανονισμός (ΕΟΚ) 2988/74 — Παραγραφή — Βλαπτική πράξη — Απαράδεκτο) 13	13
2008/C 22/25	Υπόθεση C-6/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 29ης Νοεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2002/74/EK — Προστασία των εργαζομένων — Αφερεγγυότητα του εργοδότη) 13	13
2008/C 22/26	Υπόθεση C-34/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 29ης Νοεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2003/109/EK — Υπήκοοι τρίτων χωρών οι οποίοι είναι επί μακρόν διαμένοντες — Παράλειψη μεταφοράς στην εσωτερική έννομη τάξη εντός της ταχθείσας προθεσμίας) 14	14
2008/C 22/27	Υπόθεση C-57/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 6ης Δεκεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2003/86/EK — Δικαίωμα οικογενειακής επανενώσεως — Παράλειψη μεταφοράς στην εσωτερική έννομη τάξη εντός της ταχθείσας προθεσμίας) 14	14
2008/C 22/28	Υπόθεση C-67/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 29ης Νοεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2004/24/EK — Παραδοσιακά φάρμακα φυτικής προέλευσης — Κοινοτικός κώδικας — Παράλειψη μεταφοράς στην εθνική έννομη τάξη εντός της ταχθείσας προθεσμίας) 15	15
2008/C 22/29	Υπόθεση C-68/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 29ης Νοεμβρίου 2007 (αίτηση του Högsta domstolen — Σουηδία — για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Kerstin Sundelind Lopez κατά Miguel Enrique Lopez Lizazo (Κανονισμός (ΕΚ) 2201/2003 — Άρθρα 3, 6 και 7 — Διεθνής δικαιοδοσία — Αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας — Διεθνής δικαιοδοσία σε υποθέσεις διαζυγίου — Εναγόμενος υπήκοος τρίτου κράτους και διαμένων σε τρίτο κράτος — Εθνικοί κανόνες διεθνούς δικαιοδοσίας που προβλέπουν υπέρμετρη βάση διεθνούς δικαιοδοσίας των εθνικών δικαστηρίων) 15	15
2008/C 22/30	Υπόθεση C-106/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 6ης Δεκεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2000/59/EK — Λιμενικές εγκαταστάσεις παραλαβής αποβλήτων πλοίου και καταλοίπων φορτίου — Παράλειψη κατάρτισης και εφαρμογής προγραμμάτων παραλαβής και διακίνησης αποβλήτων για όλους τους λιμένες) 16	16
2008/C 22/31	Υπόθεση C-112/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 29ης Νοεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2004/80/EK — Αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις — Αποζημίωση των θυμάτων εγκληματικών πράξεων — Παράλειψη μεταφοράς στην εσωτερική έννομη τάξη εντός της ταχθείσας προθεσμίας) 16	16
2008/C 22/32	Υπόθεση C-258/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 6ης Δεκεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Σουηδίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2004/18/EK — Διαδικασίες συνάψεως δημοσίων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών — Παράλειψη μεταφοράς στην εσωτερική έννομη τάξη εντός της ταχθείσας προθεσμίας) 17	17
2008/C 22/33	Υπόθεση C-263/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 29ης Νοεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου (Παράβαση κράτους μέλους — Πλημμελής μεταφορά στην εθνική έννομη τάξη — Οδηγία 96/61/EK — Άρθρο 9, παράγραφος 4 — Άρθρο 13, παράγραφος 1 — Παράρτημα I — Ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχος της ρύπανσης — Έννοια της χρησιμοποίησεως των «βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών» και της «περιοδικής επανεξέτασεως» των όρων χορηγήσεως αδειας εκμεταλλεύσεως) 17	17

2008/C 22/34	Υπόθεση C-457/06 P: Διάταξη του Δικαστηρίου της 4ης Οκτωβρίου 2007 — Δημοκρατία της Φινλανδίας κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Αίτηση αναιρέσεως — Προσφυγή ακυρώσεως — Απαράδεκτο — Πράξη μη παράγουσα δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα — Ίδιοι πόροι των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων — Διαδικασία λόγω παραβάσεως — Άρθρο 11 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 1150/2000 — Τόκοι υπερημερίας — Διαπραγμάτευση συμφωνίας σχετικά με υπό όρους πληρωμή — Απορριπτική επιστολή) 18	18
2008/C 22/35	Υπόθεση C-495/06 P: Διάταξη του Δικαστηρίου της 25ης Οκτωβρίου 2007 — Bart Nijs κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Αίτηση αναιρέσεως — Προαγωγή — Περίοδος προαγωγών 2003 — Έκθεση εξελίξεως της σταδιοδρομίας — Απόφαση περί οριστικής καταρτίσεως της εκδέσεως — Απόφαση περί προαγωγής άλλου υπαλλήλου στον βαθμό του μεταφραστή-αναθεωρητή — Αίτηση αποκαταστάσεως της ζημίας — Αίτηση αναιρέσεως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη) 18	18
2008/C 22/36	Υπόθεση C-242/07 P: Διάταξη του Δικαστηρίου της 8ης Νοεμβρίου 2007 — Βασίλειο του Βελγίου κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Αίτηση αναιρέσεως — Προθεσμία ασκήσεως προσφυγής — Άρθρο 43, παράγραφος 6, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου — Πρωτότυπο του δικογράφου που κατατέθηκε εκπροθέσμως — Απαράδεκτο — Έννοια της φράσης «συγγνωστή πλάνη» — Έννοια της φράσης «τυχαίο συμβάν») 19	19
2008/C 22/37	Υπόθεση C-502/06 P: Αίτηση αναιρέσεως του Carlos Correia de Matos, που ασκήθηκε στις 13 Δεκεμβρίου 2006 κατά της διατάξεως της 27ης Σεπτεμβρίου 2006, την οποία εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πρώτο τμήμα) στην υπόθεση T-440/05, Carlos Correia de Matos κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου 19	19
2008/C 22/38	Υπόθεση C-440/07 P: Αναίρεση που άσκησε στις 24 Σεπτεμβρίου 2007 η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (τέταρτο πενταμελές τμήμα) στις 11 Ιουλίου 2007 στην υπόθεση T-351/03 (Schneider Electric SA κατά Επιτροπής) 19	19
2008/C 22/39	Υπόθεση C-443/07 P: Αναίρεση που άσκησαν στις 28 Σεπτεμβρίου 2007 οι Clara Centeno Mediavilla, Delphine Fumey, Eva Gerhards, Iona M. S. Hamilton, Raymond Hill, Jean Huby, Patrick Klein, Domenico Lombardi, Thomas Millar, Μιλτιάδης Μωραΐτης, Ansa Norman Palmer, Nicola Robinson, François-Xavier Rouxel, Marta Silva Mendes, Peter van den Hul, Fritz Von Nordheim Nielsen και Μιχαήλ Ζουριδάκης κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (τέταρτο πενταμελές τμήμα) στις 11 Ιουλίου 2007 στην υπόθεση T-58/05, Centeno Mediavilla κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων 20	20
2008/C 22/40	Υπόθεση C-471/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Βέλγιο) στις 24 Οκτωβρίου 2007 — Association générale de l'industrie du médicament ASBL, Bayer SA, Servier Benelux SA, Janssen Cilag SA και Pfizer SA κατά Βελγικού Δημοσίου — Παρεμβαίνουσα: Sanofi-Aventis Belgium SA 21	21
2008/C 22/41	Υπόθεση C-472/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Βέλγιο) στις 24 Οκτωβρίου 2007 — Association générale de l'industrie du médicament ASBL, Bayer SA, Pfizer SA, Servier Benelux SA και Sanofi-Aventis Belgium SA κατά Βελγικού Δημοσίου 22	22
2008/C 22/42	Υπόθεση C-473/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Γαλλία) στις 25 Οκτωβρίου 2007 — Association nationale pour la protection des eaux et des rivières — TOS, Association OABA κατά Ministère de l'écologie, du développement et de l'aménagement durables — Παρεμβαίνουσα: Association France Nature Environnement 22	22
2008/C 22/43	Υπόθεση C-475/07: Προσφυγή της 25ης Οκτωβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας 23	23
2008/C 22/44	Υπόθεση C-476/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Landgericht Berlin (Γερμανία) στις 29 Οκτωβρίου 2007 — M.C.O. Congres κατά suxess GmbH 23	23
2008/C 22/45	Υπόθεση C-478/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Handelsgericht Wien (Αυστρία) στις 25 Οκτωβρίου 2007 — Budejovicky Budvar narodni podnik κατά Rudolf Ammersin GmbH 24	24

2008/C 22/46	Υπόθεση C-485/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Centrale Raad van Beroep (Κάτω Χώρες) στις 5 Νοεμβρίου 2007 — Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen κατά H. Akdas κ.λπ.	24
2008/C 22/47	Υπόθεση C-486/07: Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Corte suprema di cassazione (Ιταλία) στις 5 Νοεμβρίου 2007 — Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA) κατά Consorzio Agrario di Ravenna Soc. Coop. arl	25
2008/C 22/48	Υπόθεση C-489/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Lahr (Γερμανία) στις 5 Νοεμβρίου 2007 — Pia Messner κατά Firma Stefan Krüger	25
2008/C 22/49	Υπόθεση C-491/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Landesgericht für Strafsachen Wien (Αυστρία) στις 31 Οκτωβρίου 2007 — Ποινική διαδικασία κατά Vladimir Turanksy	26
2008/C 22/50	Υπόθεση C-492/07: Προσφυγή της 7ης Νοεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας	26
2008/C 22/51	Υπόθεση C-495/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Oberster Patent- und Markensenat (Αυστρία) στις 14 Νοεμβρίου 2007 — Silberquelle GmbH κατά Maselli-Strickmode GmbH	26
2008/C 22/52	Υπόθεση C-497/07 P: Αναίρεση που άσκησε στις 16 Νοεμβρίου 2007 η Philip Morris Products SA κατά της απόφασης που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα) στις 12 Σεπτεμβρίου 2007 στην υπόθεση T-140/06, Philip Morris Products κατά ΓΕΕΑ	27
2008/C 22/53	Υπόθεση C-498/07 P: Αναίρεση που άσκησε στις 16 Νοεμβρίου 2007 η Aceites del Sur Coosur, S.A., πρώην Aceites del Sur, S.A. κατά της απόφασης που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (πρώτο τμήμα) στις 12 Σεπτεμβρίου 2007 στην υπόθεση T-363/04, Koipe Corporación, S.L. κατά Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα)	27
2008/C 22/54	Υπόθεση C-499/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Rechtbank van eerste aanleg te Brugge (Βέλγιο) στις 16 Νοεμβρίου 2007 — NV Beleggen, Risicokapitaal, Beheer κατά Βελγικού Δημοσίου	29
2008/C 22/55	Υπόθεση C-502/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Naczelny Sąd Administracyjny (Δημοκρατία της Πολωνίας) στις 16 Νοεμβρίου 2007 — K-1 Sp. z o.o. w Toruniu κατά Dyrektor Izby Skarbowej w Bydgoszczy	30
2008/C 22/56	Υπόθεση C-504/07: Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Supremo Tribunal Administrativo (Πορτογαλία) στις 19 Νοεμβρίου 2007 — Associação Nacional de Transportes Rodoviários de Pesados de Passageiros (Antrop) κ.λπ. κατά Conselho de Ministros κ.λπ.	31
2008/C 22/57	Υπόθεση C-508/07 P: Αίτηση ανατρέψεως της Cain Cellars, Inc. κατά της απόφασης που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (πρώτο τμήμα), στις 12 Σεπτεμβρίου 2007, στην υπόθεση T-304/05, Cain Cellars, Inc. κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (Εμπορικά Σήματα, Σχέδια και Υποδείγματα), που κατατέθηκε στις 21 Νοεμβρίου 2007	32
2008/C 22/58	Υπόθεση C-510/07: Προσφυγή της 21ης Νοεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου	32
2008/C 22/59	Υπόθεση C-511/07: Προσφυγή της 21ης Νοεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου	33
2008/C 22/60	Υπόθεση C-515/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden στις 22 Νοεμβρίου 2007 — Vereniging Noordelijke Land- en Tuinbouw Organisatie κατά Staatssecretaris van Financiën	33

2008/C 22/61	Υπόθεση C-517/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το High Court of Justice (Chancery Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 22 Νοεμβρίου 2007 — Afton Chemical Limited κατά The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs	34
2008/C 22/62	Υπόθεση C-520/07 P: Αναίρεση που άσκησε στις 22 Νοεμβρίου 2007 η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (τέταρτο πενταμελές τμήμα) στις 12 Σεπτεμβρίου 2007, στην υπόθεση T-196/02, MTU Friedrichshafen GmbH κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	34
2008/C 22/63	Υπόθεση C-523/07: Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) στις 23 Νοεμβρίου 2007 — A	35
2008/C 22/64	Υπόθεση C-527/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το High Court of Justice (Αγγλία και Ουαλία), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 28/11/2007 — Generics (UK) Ltd, Regina κατά Licensing Authority (για λογαριασμό της οποίας ενεργεί η Medicines and Healthcare products Regulatory Agency)	36
2008/C 22/65	Υπόθεση C-528/07 P: Αναίρεση που άσκησε στις 29 Νοεμβρίου 2007 η Association de la presse internationale ASBL (API) κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (τμήμα μείζονος συνθέσεως) στις 12 Σεπτεμβρίου 2007 στην υπόθεση T-36/04, Association de la presse internationale ASBL (API) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	36
2008/C 22/66	Υπόθεση C-532/07 P: Αναίρεση που άσκησε στις 29 Νοεμβρίου 2007 η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (τμήμα μείζονος συνθέσεως) στις 12 Σεπτεμβρίου 2007 στην υπόθεση T-36/04, Association de la presse internationale ASBL κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	37
2008/C 22/67	Υπόθεση C-541/07: Προσφυγή της 30ης Νοεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας	38
2008/C 22/68	Υπόθεση C-548/07: Προσφυγή της 10ης Δεκεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας	38
2008/C 22/69	Υπόθεση C-20/07: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 8ης Οκτωβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιρλανδίας	39
2008/C 22/70	Υπόθεση C-145/07: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 8ης Νοεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Σουηδίας	39
2008/C 22/71	Υπόθεση C-223/07: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 8ης Νοεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Σουηδίας	39
Πρωτοδικείο		
2008/C 22/72	Υπόθεση T-307/04: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Δεκεμβρίου 2007 — Pagliacci κατά Επιτροπής («Υπάλληλοι — Γενικός διαγωνισμός — Μη εγγραφή στον εφεδρικό πίνακα — Παράβαση των όρων της προκηρύξεως του διαγωνισμού — Απαιτούμενοι τίτλοι σπουδών και επαγγελματική πείρα»)	40
2008/C 22/73	Υπόθεση T-66/05: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 11ης Δεκεμβρίου 2007 — Sack κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλος — Προσφυγή ακυρώσεως — Πριμ λόγω καθηκόντων — Καθήκοντα «πρωϊσταμένου μονάδας» — Ίση μεταχείριση — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Γλωσσικό καθεστώς)	40
2008/C 22/74	Υπόθεση T-86/05: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Δεκεμβρίου 2007 — K & L Ruppert Stiftung κατά ΓΕΕΑ — Lopes de Almeida Cunha κ.λπ. (CORPO livre) (Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως του κοινοτικού εικονιστικού σήματος CORPO LIVRE — Εθνικά και διεθνή λεκτικά σήματα LIVRE — Εκπρόθεσμη προσκόμιση των στοιχείων που αποδεικνύουν τη χρήση των προγενέστερων σημάτων)	40

2008/C 22/75	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-101/05 και T-111/05: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Δεκεμβρίου 2007 — BASF και UCB κατά Επιτροπής (Ανταγωνισμός — Συμπράξεις στον τομέα των βιταμινούχων προϊόντων — Χλωριούχος χολίνη (βιταμίνη Β 4) — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας περί του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου — Πρόστιμα — Αποτρεπτικό αποτέλεσμα — Υποτροπή — Συνεργασία κατά τη διοικητική διαδικασία — Ενιαία και διαρκής παράβαση)	41
2008/C 22/76	Υπόθεση T-112/05: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Δεκεμβρίου 2007 — Akzo Nobel κ.λπ. κατά Επιτροπής (Ανταγωνισμός — Συμπράξεις στον τομέα των βιταμινούχων προϊόντων — Χλωριούχος χολίνη (βιταμίνη Β 4) — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας περί του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου — Δυνατότητα καταλογισμού της παραβατικής συμπεριφοράς)	41
2008/C 22/77	Υπόθεση T-113/05: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 13ης Δεκεμβρίου 2007 — Αγγελίδης κατά Κοινοβουλίου («Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Πλήρωση θέσεως βαθμού Α2 — Παράβαση ουσιάδους τύπου — Προσφυγή ακυρώσεως — Αγωγή αποζημιώσεως»)	42
2008/C 22/78	Υπόθεση T-308/05: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Δεκεμβρίου 2007 — Ιταλία κατά Επιτροπής (Διαρθρωτικά Ταμεία — Συγχρηματοδότηση — Κανονισμοί (ΕΚ) 1260/1999 και 448/2004 — Προϋποθέσεις επιλεξιμότητας των προκαταβολών που καταβάλλουν οι εθνικοί οργανισμοί στο πλαίσιο των καθεστώτων κρατικών ενισχύσεων — Απόδειξη για τη χρησιμοποίηση των κονδυλίων από τους ύστατους αποδέκτες — Προσφυγή ακυρώσεως — Πράξη δεκτική προσφυγής)	42
2008/C 22/79	Υπόθεση T-10/06: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 11ης Δεκεμβρίου 2007 — Portela & Companhia κατά ΓΕΕΑ — Torrens Cuadrado και Gilbert Sanz (Bial) (Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση κοινοτικού εικονιστικού σήματος Bial — Προγενέστερο εθνικό λεκτικό σήμα BIAL — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 — Απόδειξη της υπέρθεσης του προγενεστέρου σήματος — Συνύπαρξη προγενεστέρων σημάτων — Ισχυρισμός που μεταβάλλει το αντικείμενο της διαφοράς — Αποδείξεις προσκομιζόμενες για πρώτη φορά ενώπιον του Πρωτοδικείου — Έξοδα ενώπιον του τμήματος ανακοπών)	43
2008/C 22/80	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-50/06, T-56/06, T-60/06, T-62/06 και T-69/06: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Δεκεμβρίου 2007 — Ιρλανδία κ.λπ. κατά Επιτροπής («Κρατικές ενισχύσεις — Οδηγία 92/81/ΕΟΚ — Ειδικός φόρος καταναλώσεως επί των πετρελαιοειδών — Πετρελαιοειδή που χρησιμοποιούνται ως καύσιμα για την παραγωγή αλουμίνιας — Απαλλαγή που χορηγούν οι γαλλικές, ιρλανδικές και ιταλικές αρχές — Νέες ενισχύσεις — Υφιστάμενες ενισχύσεις — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Αυτεπάγγελτη εξέταση»)	43
2008/C 22/81	Υπόθεση T-117/06: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Δεκεμβρίου 2007 — DeTeMedien Deutsche κατά ΓΕΕΑ (suchen.de) (Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού λεκτικού σήματος suchen.de — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Όνομα τομέα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94)	44
2008/C 22/82	Υπόθεση T-134/06: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 13ης Δεκεμβρίου 2007 — Xentral κατά ΓΕΕΑ — Pages jaunes (PAGESJAUNES.COM) (Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση κοινοτικού λεκτικού σήματος PAGESJAUNES.COM — Προγενέστερο εθνικό εικονιστικό σήμα LES PAGES JAUNES — Όνομα χώρου «pagesjaunes.com» — Σχετικός λόγος απαραδέκτου της καταχώρισεως — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94)	44
2008/C 22/83	Υπόθεση T-242/06: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 13ης Δεκεμβρίου 2007 — Cabrera Sánchez κατά ΓΕΕΑ — Industrias Cárnicas Valle (el charcutero artesano) («Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως του κοινοτικού εικονιστικού σήματος el charcutero artesano — Προγενέστερο εθνικό εικονιστικό σήμα El Charcutero — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως — Δεν υπάρχει ομοιότητα μεταξύ των σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94»)	45

2008/C 22/84	Υπόθεση T-326/07 R: Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 4ης Δεκεμβρίου 2007 — Cheminova κ.λπ. κατά Επιτροπής (Ασφαλιστικά μέτρα — Οδηγία 91/414/ΕΟΚ — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Παραδεκτό — Έλλειψη επείγοντος) 45	45
2008/C 22/85	Υπόθεση T-414/07: Προσφυγή της 19ης Νοεμβρίου 2007 — Euro-Information κατά ΓΕΕΑ (Απεικόνιση χεριού που κρατάει μια κάρτα με τρία τρίγωνα) 45	45
2008/C 22/86	Υπόθεση T-421/07: Προσφυγή της 22ας Νοεμβρίου 2007 — Deutsche Post κατά Επιτροπής 46	46
2008/C 22/87	Υπόθεση T-425/07: Προσφυγή της 16ης Νοεμβρίου 2007 — Agencja Wydawnicza Technopol κατά ΓΕΕΑ (100) 46	46
2008/C 22/88	Υπόθεση T-426/07: Προσφυγή της 16ης Νοεμβρίου 2007 — Agencja Wydawnicza Technopol κατά ΓΕΕΑ (300) 47	47
2008/C 22/89	Υπόθεση T-427/07: Προσφυγή της 16ης Νοεμβρίου 2007 — Mirto Corporación Empresarial κατά ΓΕΕΑ — Maglificio Barbara (Mirtillino) 47	47
2008/C 22/90	Υπόθεση T-428/07: Προσφυγή της 22ας Νοεμβρίου 2007 — Centre d'Étude et de Valorisation des Algues κατά Επιτροπής 48	48
2008/C 22/91	Υπόθεση T-430/07: Προσφυγή της 23ης Νοεμβρίου 2007 — Bodegas Montebello κατά ΓΕΕΑ — Montebello (MONTEBELLO RHUM AGRICOLE) 48	48
2008/C 22/92	Υπόθεση T-432/07: Προσφυγή της 29ης Νοεμβρίου 2007 — Γαλλία κατά Επιτροπής 49	49
2008/C 22/93	Υπόθεση T-433/07: Προσφυγή της 22ας Νοεμβρίου 2007 — Ryanair Ltd κατά Επιτροπής 49	49
2008/C 22/94	Υπόθεση T-436/07 P: Αναίρεση που άσκησε στις 30 Νοεμβρίου 2007 ο Νίκος Γιαννόπουλος κατά της απόφασης που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 20 Σεπτεμβρίου 2007 στην υπόθεση F-111/06, Γιαννόπουλος κατά Συμβουλίου 50	50
2008/C 22/95	Υπόθεση T-440/07: Προσφυγή της 5ης Δεκεμβρίου 2007 — Huta Buczek κατά Επιτροπής 50	50
2008/C 22/96	Υπόθεση T-271/06: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 6ης Δεκεμβρίου 2007 — Microsoft κατά Επιτροπής 51	51

Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2008/C 22/97	Υπόθεση F-65/05: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (Δεύτερο τμήμα) της 13ης Δεκεμβρίου 2007 — Wandschneider κατά Επιτροπής (Δημόσια διοίκηση — Υπάλληλοι — Αξιολόγηση — Έκθεση αξιολογήσεως της σταδιοδρομίας — Περίοδος αξιολογήσεως 2003 — Προσφυγή ακυρώσεως — Αιτιολογία — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως) 52	52
2008/C 22/98	Υπόθεση F-95/05: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (Δεύτερο τμήμα) της 13ης Δεκεμβρίου 2007 — N κατά Επιτροπής (Δημόσια διοίκηση — Έκτακτοι υπάλληλοι — Προσλήψεις — Θέση προϊσταμένου διοικήσεως — Τρίτες χώρες — Δυσμενής γνωμοδότηση της ιατρικής υπηρεσίας) 52	52
2008/C 22/99	Υπόθεση F-130/05: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (Δεύτερο τμήμα) της 13ης Δεκεμβρίου 2007 — Soares κατά Επιτροπής (Δημόσια διοίκηση — Υπάλληλοι — Αποκατάσταση της σταδιοδρομίας — Μη ύπαρξη εκθέσεως βαθμολογίας — Συγκριτική εξέταση των προσόντων — Αίτηση βάσει του άρθρου 90, παράγραφος 1, του ΚΥΚ — Παραδεκτό της προσφυγής — Νέο ουσιώδες πραγματικό περιστατικό) 53	53

2008/C 22/100	Υπόθεση F-28/06: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (Δεύτερο τμήμα) της 13ης Δεκεμβρίου 2007 — Wandschneider κατά Επιτροπής (Δημόσια διοίκηση — Υπάλληλοι — Αξιολόγηση — Έκθεση εξελίξεως της σταδιοδρομίας — Περίοδος αξιολογήσεως 2004 — Προσφυγή ακυρώσεως — Αιτιολογία — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως) 53	53
2008/C 22/101	Υπόθεση F-42/06: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (Δεύτερο τμήμα) της 13ης Δεκεμβρίου 2007 — Sundholm κατά Επιτροπής (Δημόσια διοίκηση — Υπάλληλοι — Αξιολόγηση — Έκθεση εξελίξεως της σταδιοδρομίας — Περίοδος αξιολογήσεως 2004 — Σκοποί και κριτήρια αξιολογήσεως — Αποζημίωση) 53	53
2008/C 22/102	Υπόθεση F-73/06: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (Δεύτερο τμήμα) της 13ης Δεκεμβρίου 2007 — Van Neyghem κατά Επιτροπής (Δημόσια διοίκηση — Υπάλληλοι — Γενικός διαγωνισμός — Αξιολόγηση της γραπτής δοκιμασίας — Προθεσμία ενστάσεως — Παραδεκτό — Υποχρέωση αιτιολογήσεως) 54	54
2008/C 22/103	Υπόθεση F-108/06: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (Δεύτερο τμήμα) της 13ης Δεκεμβρίου 2007 — Basili κατά Επιτροπής (Δημόσια διοίκηση — Υπάλληλοι — Αξιολόγηση — Έκθεση αξιολογήσεως της σταδιοδρομίας — Περίοδος αξιολογήσεως 2004 — Προσφυγή ακυρώσεως — Εκπρόσωποι του προσωπικού — Γνωμοδότηση της ομάδας ad hoc) 54	54
2008/C 22/104	Υπόθεση F-27/07: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (Δεύτερο τμήμα) της 13ης Δεκεμβρίου 2007 — Sundholm κατά Επιτροπής (Δημόσια διοίκηση — Υπάλληλοι — Αξιολόγηση — Έκθεση εξελίξεως της σταδιοδρομίας — Περίοδος αξιολογήσεως 2001/2002 — Απουσία για ιατρικούς λόγους — Εκτέλεση αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων — Άρθρο 233 ΕΚ) 54	54
2008/C 22/105	Υπόθεση F-40/06: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 6ης Δεκεμβρίου 2007 — Marcuccio κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Αίτηση παροχής πληροφοριών για τα προσωπικά είδη που μεταφέρθηκαν από τον τόπο υπηρεσίας στον τόπο κατοικίας — Κατάργηση της δίκης — Προδήςως αβάσιμο αίτημα αποζημιώσεως) 55	55
2008/C 22/106	Υπόθεση F-23/07: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 19ης Οκτωβρίου 2007 — M κατά Ευρωπαϊκού Οργανισμού Φαρμάκων (ΕΜΕΑ) (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Αναπηρία — Επιτροπή αναπηρίας — Άρνηση συγκλήσεως — Προδήςως απαράδεκτο) 55	55
2008/C 22/107	Υπόθεση F-99/07: Προσφυγή της 28ης Σεπτεμβρίου 2007 — Bernard κατά Europol 55	55
2008/C 22/108	Υπόθεση F-108/07: Προσφυγή της 15ης Οκτωβρίου 2007 — Nijs κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου 56	56
2008/C 22/109	Υπόθεση F-124/07: Προσφυγή της 23ης Οκτωβρίου 2007 — Behmer κατά Κοινοβουλίου 56	56
2008/C 22/110	Υπόθεση F-126/07: Προσφυγή της 30ής Οκτωβρίου 2007 — Van Beers κατά Επιτροπής 57	57
2008/C 22/111	Υπόθεση F-127/07: Αγωγή της 30ής Οκτωβρίου 2007 — Coto Moreno κατά Επιτροπής 57	57
2008/C 22/112	Υπόθεση F-3/07: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 5ης Δεκεμβρίου 2007 — Μοσχονάκη κατά Ευρωπαϊκού Ιδρύματος για τη Βελτίωση των Συνθηκών Διαβίωσης και Εργασίας (FEACVT) 58	58
2008/C 22/113	Υπόθεση F-71/07: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 28ης Νοεμβρίου 2007 — Καρατζόγλου κατά Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Ανασυγκροτήσεως (ΕΥΑ) 58	58

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ
ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

(2008/C 22/01)

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*

EE C 8 της 12.1.2008

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 315 της 22.12.2007

EE C 297 της 8.12.2007

EE C 283 της 24.11.2007

EE C 269 της 10.11.2007

EE C 247 της 20.10.2007

EE C 235 της 6.10.2007

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 6ης Δεκεμβρίου 2007 (αιτήσεις του Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Ιταλία για την έκδοση προδικαστικής απόφασης) — Federconsumatori, Adiconsum, ADOC, Ercole Pietro Zucca (C-463/04) και Associazione Azionariato Diffuso dell'AEM SpA, Filippo Cuccia, Giacomo Fragarane, Pietro Angelo Puggioni, Annamaria Sanchirico, Sandro Sartorio (C-464/04) κατά Comune di Milano

(Συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-463/04 και C-464/04) ⁽¹⁾

(Άρθρο 56 ΕΚ — Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων — Περιορισμοί — Ιδιωτικοποιημένες επιχειρήσεις — Εθνική διάταξη κατά την οποία το καταστατικό μετοχικής εταιρίας μπορεί να παρέχει στο κράτος ή σε δημόσιο οργανισμό που έχει συμμετοχή στο κεφάλαιο αυτής το δικαίωμα απευθείας διορισμού ενός ή πλειόνων μελών του διοικητικού συμβουλίου)

(2008/C 22/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Federconsumatori, Adiconsum, ADOC, Ercole Pietro Zucca Zucca (C-463/04) και Associazione Azionariato Diffuso dell'AEM SpA, Filippo Cuccia, Giacomo Fragarane, Pietro Angelo Puggioni, Annamaria Sanchirico, Sandro Sartorio (C-464/04)

κατά

Comune di Milano

Παρεμβαίνοντες: AEM SpA (C-463/04 και C-464/04), Edison SpA (C-463/04),

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης — Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Ερμηνεία του άρθρου 56 ΕΚ — Εθνική νομοθεσία επιτρέπуща στους δημόσιους οργανισμούς να διορίζουν μέλη του διοικητικού συμβουλίου ή ελεγκτές στις ιδιωτικοποιημένες επιχειρήσεις — Εφαρμογή εκ μέρους οργανισμού

τοπικής αυτοδιοίκησης που διατηρεί σημαντική συμμετοχή στην ιδιωτικοποιημένη επιχείρησή

Διατακτικό της απόφασης

Το άρθρο 56 ΕΚ έχει την έννοια ότι απαγορεύει εθνική διάταξη, όπως το άρθρο 2449 του ιταλικού αστικού κώδικα, κατά την οποία το καταστατικό μιας μετοχικής εταιρίας μπορεί να παρέχει στο κράτος ή σε δημόσιο οργανισμό που έχει συμμετοχή στο κεφάλαιο της εταιρίας αυτής την ευχέρεια να διορίζει απευθείας ένα ή περισσότερα μέλη του διοικητικού συμβουλίου και η οποία, από μόνη της ή, όπως στις υποθέσεις της κύριας δίκης, σε συνδυασμό με διάταξη όπως το άρθρο 4 του νομοθετικού διατάγματος 332, της 31ης Μαΐου 1994, που κατέστη, κατόπιν τροποποιήσεων, ο νόμος 474, της 30ής Ιουλίου 1994, όπως τροποποιήθηκε με τον νόμο 350, της 24ης Δεκεμβρίου 2003, το οποίο αναγνωρίζει στο εν λόγω κράτος ή στον εν λόγω οργανισμό το δικαίωμα να μετέχει στη βάση καταλόγων εκλογή των μελών του διοικητικού συμβουλίου τα οποία δεν διορίζει απευθείας, του επιτρέπει να έχει εξουσία ελέγχου δυσανάλογη προς τη συμμετοχή του στο κεφάλαιο της εταιρίας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 249 της 14.10.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 6ης Δεκεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-280/05) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Κρατικές ενισχύσεις — Ασυμβίβαστο με την κοινή αγορά — Υποχρέωση ανακτήσεως των ενισχύσεων — Μη εκτέλεση)

(2008/C 22/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: V. Di Bucci και E. Righini)

Καθή: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: I. M Braguglia, επικουρούμενος από τον D. Del Gaizo, δικηγόρο)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση των άρθρων 2, 3 και 4 της αποφάσεως 2004/800/ΕΚ της Επιτροπής, της 30ής Μαρτίου 2004, με την οποία κηρύσσεται ασυμβίβαστο με την κοινή αγορά το καθεστώς ενισχύσεων που έδωσε σε εφαρμογή η Ιταλία και αφορά μέτρα έκτακτης ανάγκης υπέρ της απασχολήσεως στις προβληματικές επιχειρήσεις που αποτελούν αντικείμενο διαδικασίας πτωχεύσεως και απασχολούν περισσότερα από χίλια άτομα (ενίσχυση αριθ. CR 62/2003, ex NN 7/2003 — Ιταλία) (ΕΕ L 352, σ. 10) — Μη λήψη, εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας, των αναγκαίων μέτρων προς ανάκτηση των ενισχύσεων που κηρύχθηκαν ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Ιταλική Δημοκρατία, μη έχοντας λάβει, εντός των ταχθεισών προθεσμιών, τα αναγκαία μέτρα ώστε να ανακτήσει από τους δικαιούχους τις ενισχύσεις που κηρύχθηκαν παράνομες και ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά με την απόφαση 2004/800/ΕΚ της Επιτροπής, της 30ής Μαρτίου 2004, σχετικά με το καθεστώς κρατικών ενισχύσεων που εφάρμοσε η Ιταλία και αφορά επείγοντα μέτρα για την απασχόληση, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 2 και 3 της αποφάσεως αυτής.
- 2) Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 229 της 17.9.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 6ης Δεκεμβρίου 2007 [αίτηση του Finanzgericht Münster (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Columbus Container Services BVBA & Co. κατά Finanzamt Bielefeld-Innenstadt

(Υπόθεση C-298/05) (¹)

(Άρθρα 43 ΕΚ και 56 ΕΚ — Φόροι εισοδήματος και περιουσίας — Προϋποθέσεις φορολογήσεως των κερδών εγκαταστάσεως ευρισκόμενης εντός άλλου κράτους μέλους — Σύμβαση για την αποφυγή της διπλής φορολογίας — Μέθοδοι της απαλλαγής ή του συμψηφισμού του φόρου)

(2008/C 22/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Münster

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Columbus Container Services BVBA & Co.

κατά

Finanzamt Bielefeld-Innenstadt

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Finanzgericht Münster — Ερμηνεία των άρθρων 43, 56, 57 και 58 της Συνθήκης ΕΚ — Ελευθερία εγκαταστάσεως και ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων — Ενδιάμεσα εισοδήματα από επενδύσεις σε μόνιμη επιχειρησιακή εγκατάσταση στην αλλοδαπή προσώπου απεριορίστως υποχρέου σε φόρο στη Γερμανία — Εσωτερική νομοθεσία η οποία προβλέπει τον συμψηφισμό του φόρου που επιβλήθηκε επί των εισοδημάτων αυτών στην αλλοδαπή με τον ημεδαπό φόρο, κατά παράβαση της συναφθείσας με το Βέλγιο συμβάσεως περί αποφυγής της διπλής φορολογίας, η οποία προβλέπει την εφαρμογή της μεθόδου της απαλλαγής από τον φόρο.

Διατακτικό της αποφάσεως

Τα άρθρα 43 ΕΚ και 56 ΕΚ πρέπει να ερμηνεύονται υπό την έννοια ότι δεν απαγορεύουν φορολογική νομοθεσία κράτους μέλους δυνάμει της οποίας τα εισοδήματα ημεδαπού που προέρχονται από επενδύσεις σε εγκατάσταση η οποία έχει την έδρα της εντός άλλου κράτους μέλους δεν απαλλάσσονται από τον φόρο επί του εθνικού εισοδήματος, παρά την ύπαρξη συμβάσεως για την αποφυγή της διπλής φορολογίας, συναφθείσας με το κράτος μέλος της έδρας της εν λόγω εγκαταστάσεως, αλλά υπόκεινται στον εθνικό φόρο, με τον οποίο συμψηφίζεται ο επιβληθείς στο άλλο κράτος μέλος φόρος.

(¹) ΕΕ C 271 της 29.10.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 29ης Νοεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας

(Υπόθεση C-393/05) (¹)

(Κανονισμός (ΕΟΚ) 2092/91 — Βιολογική παραγωγή γεωργικών προϊόντων — Ιδιωτικοί οργανισμοί ελέγχου — Προϋπόθεση υπάρξεως υποκαταστήματος ή μόνιμης εγκαταστάσεως στο κράτος μέλος παροχής υπηρεσιών — Δικαιολογητικοί λόγοι — Συμμετοχή στην άσκηση δημόσιας εξουσίας — Άρθρο 55 ΕΚ — Προστασία των καταναλωτών)

(2008/C 22/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: E. Traversa και G. Braun)

Καθή: Δημοκρατία της Αυστρίας (εκπρόσωπος: C. Pesendorfer)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση του άρθρου 49 ΕΚ — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Επιβολή της υποχρέωσης να έχουν υποκατάστημα ή εγκατάσταση μόνιμου χαρακτήρα στην Αυστρία οι φορείς ελέγχου βιολογικών καλλιεργειών οι οποίοι έχουν λάβει άδεια λειτουργίας σε άλλο κράτος μέλος

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Δημοκρατία της Αυστρίας, απαιτώντας από τους εγκεκριμένους σε άλλο κράτος μέλος ιδιωτικούς οργανισμούς ελέγχου των γεωργικών προϊόντων βιολογικής παραγωγής να διαθέτουν εγκατάσταση επί του αυστριακού εδάφους για να μπορούν να παρέχουν εκεί υπηρεσίες ελέγχου, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 49 ΕΚ.
- 2) Καταδικάζει τη Δημοκρατία της Αυστρίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 10 της 14.1.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 29ης Νοεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-404/05) (¹)

(Κανονισμός (ΕΟΚ) 2092/91 — Βιολογική παραγωγή γεωργικών προϊόντων — Ιδιωτικοί οργανισμοί ελέγχου — Προϋπόθεση υπάρξεως υποκαταστήματος ή μόνιμης εγκατάστασης στο κράτος μέλος παροχής υπηρεσιών — Δικαιολογητικοί λόγοι — Συμμετοχή στην άσκηση δημόσιας εξουσίας — Άρθρο 55 ΕΚ — Προστασία των καταναλωτών)

(2008/C 22/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: E. Traversa και G. Braun)

Καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: M. Lumma και C. Schulze-Bahr)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση του άρθρου 49 ΕΚ — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Υποχρέωση που επιβάλλεται στους εγκεκριμένους εντός άλλου κράτους μέλους ιδιωτικούς οργανισμούς ελέγχου των βιολογικών καλλιεργειών να έχουν μόνιμη εγκατάσταση στη Γερμανία

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, απαιτώντας από τους εγκεκριμένους σε άλλο κράτος μέλος ιδιωτικούς οργανισμούς ελέγχου των γεωργικών προϊόντων βιολογικής παραγωγής να διαθέτουν εγκατάσταση επί του γερμανικού εδάφους για να μπορούν να παρέχουν εκεί υπηρεσίες ελέγχου, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 49 ΕΚ.
- 2) Καταδικάζει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 10 της 14.1.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 6ης Δεκεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-456/05) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρο 43 ΕΚ — Συμβεβλημένοι ψυχοθεραπευτές — Σύστημα ποσοτώσεων — Μεταβατικοί κανόνες οι οποίοι εισάγουν παρέκκλιση — Αναλογικότητα — Παραδεκτό)

(2008/C 22/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: H. Støvlbæk και S. Grünheid)

Καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: M. Lumma και U. Forsthoff)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση του άρθρου 43 ΕΚ — Μεταβατική νομοθετική ρύθμιση που εξαρτά τη χορήγηση άδειας σε ψυχοθεραπευτές από προϋπηρεσία στο πλαίσιο του εθνικού συστήματος υγειονομικής ασφαλίσεως

Διατακτικό της απόφασης

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, υπάγοντας στις μεταβατικές διατάξεις ή διατάξεις περί «κεκτημένων δικαιωμάτων», οι οποίες δίνουν στους ψυχοθεραπευτές τη δυνατότητα να λάβουν άδεια ή έγκριση ανεξαρτήτως των κανόνων που ισχύουν για τους συμβεβλημένους ψυχοθεραπευτές, μόνο τους ψυχοθεραπευτές που άσκησαν τη δραστηριότητά τους σε μια περιοχή της Γερμανίας στο πλαίσιο γερμανικών ταμείων υγείας και μη λαμβάνοντας υπόψη ανάλογη ή όμοια δραστηριότητα που ασκήθηκε από ψυχοθεραπευτές σε άλλα κράτη μέλη, παρέβη τις υποχρεώσεις που έχει από το άρθρο 43 ΕΚ.
- 2) Καταδικάζει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 86 της 8.4.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 29ης Νοεμβρίου 2007 — Beatriz Salvador García κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-7/06 P) (¹)

(Αίτηση αναίρεσης — Υπάλληλοι — Αμοιβή — Επίδομα αποδημίας — Προϋπόθεση χορηγήσεως του επιδόματος αποδημίας του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', δεύτερη περίπτωση, του παραρτήματος VII του ΚΥΚ — Έννοια της «παροχής υπηρεσιών προς άλλο κράτος»)

(2008/C 22/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Beatriz Salvador García (εκπρόσωποι: R. García-Gallardo Gil-Fournier, D. Domínguez Pérez και A. Sayagués Torres, abogados)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Currall, J. Gutiérrez Gisbert, J. Rivas και M. Canal, abogados)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση αναίρεσης κατά της απόφασης του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πρώτο τμήμα), της 25ης Οκτωβρίου 2005, T-205/02, Salvador García κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, η οποία απέρριψε προσφυγή για την ακύρωση της

αποφάσεως της Επιτροπής, της 27ης Μαρτίου 2002, με την οποία απορρίφθηκε το αίτημα της ανααιρεσείουσας να της χορηγηθεί το επίδομα αποδημίας του άρθρου 4 του Παραρτήματος VII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, καθώς και τα συνδεδεμένα με αυτό επιδόματα.

Διατακτικό της απόφασης

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσης.
- 2) Καταδικάζει την B. Salvador García στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 60 της 11.3.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 29ης Νοεμβρίου 2007 — Anna Herrero Romeu κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-8/06 P) (¹)

(Αίτηση αναίρεσης — Υπάλληλοι — Αμοιβή — Επίδομα αποδημίας — Προϋπόθεση χορηγήσεως του επιδόματος αποδημίας του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', δεύτερη περίπτωση, του παραρτήματος VII του ΚΥΚ — Έννοια της «παροχής υπηρεσιών προς άλλο κράτος»)

(2008/C 22/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Anna Herrero Romeu (εκπρόσωποι: J.-R. García-Gallardo Gil-Fournier, D. Domínguez Pérez, A. Sayagués Torres, abogados)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Currall, J. Rivas Andrés και M. Canal, abogados)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση αναίρεσης κατά της απόφασης του Πρωτοδικείου (πρώτο τμήμα), της 25ης Οκτωβρίου 2005, T-298/02, Herrero Romeu κατά Επιτροπής, περί απορρίψεως προσφυγής για την ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής, της 10ης Ιουνίου 2002, με την οποία απορρίφθηκε το αίτημα της ανααιρεσείουσας να της χορηγηθεί το επίδομα αποδημίας του άρθρου 4 του Παραρτήματος VII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, καθώς και τα συνδεδεμένα με αυτό επιδόματα.

Διατακτικό της απόφασης

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.
- 2) Καταδικάζει την A. Herrero Romeu στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 60 της 11.3.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 29ης Νοεμβρίου 2007 — Tomás Salazar Brier κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-9/06 P) (¹)

(Αίτηση αναίρεσεως — Υπάλληλοι — Αμοιβή — Επίδομα αποδημίας — Προϋπόθεση χορηγήσεως του επιδόματος αποδημίας του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', δεύτερη περίπτωση, του παραρτήματος VII του ΚΥΚ — Έννοια της «παροχής υπηρεσιών προς άλλο κράτος»)

(2008/C 22/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Αναρρεσιών: Tomás Salazar Brier (εκπρόσωποι: R. García-Gallardo Gil-Fournier, D. Domínguez Pérez και A. Sayagués Torres, abogados)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Currall, J. Gutiérrez Gisbert, J. Rivas Andrés και M. Canal, abogados)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση αναίρεσεως κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πρώτο τμήμα), της 25ης Οκτωβρίου 2005, T-83/03, Salazar Brier κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, η οποία απέρριψε προσφυγή για την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής, της 24ης Φεβρουαρίου 2003, περί σιωπηρής απορρίψεως της ενστάσεως του αναρρεσιόντος, και της αποφάσεως της 24ης Μαρτίου 2003 περί ρητής απορρίψεως του αιτήματός του να του χορηγηθεί το επίδομα αποδημίας του άρθρου 4 του Παραρτήματος VII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Διατακτικό της απόφασης

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.

- 2) Καταδικάζει τον T. Salazar Brier στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 60 της 11.3.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 29ης Νοεμβρίου 2007 — Rafael de Bustamante Tello κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως

(Υπόθεση C-10/06 P) (¹)

(Αίτηση αναίρεσεως — Υπάλληλοι — Αμοιβή — Επίδομα αποδημίας — Προϋπόθεση χορηγήσεως του επιδόματος αποδημίας του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', δεύτερη περίπτωση, του παραρτήματος VII του ΚΥΚ — Έννοια της «παροχής υπηρεσιών προς άλλο κράτος»)

(2008/C 22/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Αναρρεσιών: Rafael de Bustamante Tello (εκπρόσωποι: R. García-Gallardo, D. Domínguez Pérez και A. Sayagués Torres, abogados)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (εκπρόσωποι: M. Sims και D. Canga Fano)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση αναίρεσεως κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πρώτο τμήμα), της 25ης Οκτωβρίου 2005, T 368/03, Rafael De Bustamante Tello κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, περί απορρίψεως προσφυγής για την ακύρωση της αποφάσεως του Συμβουλίου, της 28ης Ιουλίου 2003, με την οποία απορρίφθηκε το αίτημα του αναρρεσιόντος να του χορηγηθεί το επίδομα αποδημίας του άρθρου 4 του Παραρτήματος VII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, καθώς και των συνδεδεμένων με αυτό επιδομάτων.

Διατακτικό της απόφασης

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.
- 2) Καταδικάζει τον R. de Bustamante Tello στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 60 της 11.3.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτερο τμήμα) της 6ης Δεκεμβρίου 2007 — Luigi Marcuccio κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-59/06 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως — Υπάλληλος — Απασχόληση εντός τρίτης χώρας — Μετάθεση του υπαλλήλου μαζί με τη θέση του — Αρχή του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας — Περιεχόμενο — Βάρος αποδείξεως)

(2008/C 22/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: Luigi Marcuccio (εκπρόσωπος: L. Garofalo, avvocato)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Currell και C. Berardis-Kayser, επικουρούμενοι από τον A. Dal Ferro, avvocato)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (πέμπτο τμήμα) της 24ης Νοεμβρίου 2005 στην υπόθεση T-236/02, Luigi Marcuccio κατά Επιτροπής, με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε προσφυγή με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής να μεταθέσει τον προσφεύγοντα μαζί με τη θέση του από την αντιπροσωπεία της Επιτροπής στη Λουάντα (Ανγκόλα) στην έδρα στις Βρυξέλλες, καθώς και αίτημα αποζημιώσεως.

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναρεί την απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 24ης Νοεμβρίου 2005, T-236/02, Marcuccio κατά Επιτροπής.
- 2) Αναπέμπει την υπόθεση ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.
- 3) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 96 της 22.4.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 29ης Νοεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-119/06) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση της οδηγίας 92/50/ΕΟΚ για τον συντονισμό των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων υπηρεσιών — Ανάθεση συμβάσεως χωρίς δημοσίευση της προσήκουσας προκηρύξεως — Ανάθεση υπηρεσιών μεταφοράς ασθενών εντός της Περιφέρειας της Τοσκάνης)

(2008/C 22/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: X. Lewis, D. Recchia και M. Mollica, δικηγόρος)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: I. Braguglia, G. Fiengo και S. Varone, δικηγόροι)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση των άρθρων 11, 15 και 17 της οδηγίας 92/50/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για τον συντονισμό των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων υπηρεσιών (ΕΕ L 209, σ. 1) — Ανάθεση συμβάσεως χωρίς δημοσίευση της προσήκουσας προκηρύξεως — Ανάθεση υπηρεσιών μεταφοράς ασθενών εντός της Περιφέρειας της Τοσκάνης

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 131 της 3.6.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτερο τμήμα) της 29ης Νοεμβρίου 2007 — Stadtwerke Schwäbisch Hall GmbH, Stadtwerke Tübingen GmbH, Stadtwerke Uelzen GmbH κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, E.ON Kernkraft GmbH, RWE Power AG, EnBW Energie Baden-Württemberg AG, Vattenfall Europe Nuclear Energy GmbH, πρώην Hamburgische Electricitäts-Werke AG

(Υπόθεση C-176/06 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναίρεσεως — Ενίσχυση που φέρεται ότι χορήγησαν οι γερμανικές αρχές προς πυρηνικούς σταθμούς — Αποθεματικά για την οριστική παύση λειτουργίας πυρηνικών σταθμών και τη διάθεση των ραδιενεργών αποβλήτων τους — Προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου απαράδεκτη — Λόγος δημοσίας τάξεως)

(2008/C 22/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσες: Stadtwerke Schwäbisch Hall GmbH, Stadtwerke Tübingen GmbH, Stadtwerke Uelzen GmbH (εκπρόσωποι: D. Fouquet και P. Becker, Rechtsanwälte)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: V. Kreuzschütz), E.ON Kernkraft GmbH, RWE Power AG, EnBW Energie Baden-Württemberg AG, Vattenfall Europe Nuclear Energy GmbH, πρώην Hamburgische Electricitäts-Werke AG (εκπρόσωποι: U. Karpenstein και D. Sellner, Rechtsanwälte)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση αναίρεσεως κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (τέταρτο τμήμα) της 26ης Ιανουαρίου 2006 στην υπόθεση T-92/02, Stadtwerke Schwäbisch Hall GmbH κ.λπ. κατά Επιτροπής, με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε την προσφυγή που σκοπούσε στην ακύρωση της αποφάσεως C(2001) 3967 τελικό της Επιτροπής, της 11ης Δεκεμβρίου 2001, με την οποία διαπιστώθηκε ότι το καθεστώς φοροαπαλλαγής που εφαρμόζει η Γερμανία στα αποθεματικά που σχηματίζουν οι πυρηνικοί σταθμοί για τη διάθεση των ραδιενεργών τους αποβλήτων και την οριστική παύση της λειτουργίας τους δεν συνιστά κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ — Υποχρέωση της Επιτροπής να κινήσει την κατ' αντιμωλιαν διαδικασία του άρθρου 88, παράγραφος 2, ΕΚ, στην περίπτωση κατά την οποία η εκτίμηση είναι δυσχερής ή υπάρχουν αμφιβολίες

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναρρίπτει την απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, της 26ης Ιανουαρίου 2006, T-92/02 Stadtwerke Schwäbisch Hall κ.λπ. κατά Επιτροπής.
- 2) Απορρίπτει ως απαράδεκτη την προσφυγή των Stadtwerke Schwäbisch Hall GmbH, Stadtwerke Tübingen GmbH και Stadtwerke Uelzen GmbH ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως C(2001) 3967 τελικό της Επιτροπής, της 11ης Δεκεμβρίου 2001, με την οποία διαπιστώθηκε ότι το καθεστώς φοροαπαλλαγής που εφαρμόζει η Γερμανία στα αποθεματικά που σχηματίζουν οι πυρηνικοί σταθμοί για τη διάθεση των ραδιενεργών τους αποβλήτων και την οριστική παύση της λειτουργίας τους δεν συνιστά κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ.

- 3) Καταδικάζει τις Stadtwerke Schwäbisch Hall GmbH, Stadtwerke Tübingen GmbH και Stadtwerke Uelzen GmbH στα έξοδα τόσο της ενώπιον του Πρωτοδικείου όσο και της παρούσας δίκης.

⁽¹⁾ EE C 131 της 3.6.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτερο τμήμα) της 22ας Νοεμβρίου 2007 (αίτηση του Bundesverwaltungsgericht — Γερμανία — για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Deutsche Telekom AG κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-262/06) ⁽¹⁾

(Τομέας των τηλεπικοινωνιών — Καθολική υπηρεσία και δικαιώματα των χρηστών — Έννοια του όρου «υποχρεώσεις» που πρέπει να διατηρηθούν προσωρινώς — Άρθρα 27, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 2002/21/EK (οδηγία-πλαίσιο) και 16, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 2002/22/EK (οδηγία για την καθολική υπηρεσία) — Τιμολόγηση της παροχής υπηρεσιών φωνητικής τηλεφωνίας — Υποχρέωση των ενδιαφερομένων να λάβουν έγκριση της διοικήσεως)

(2008/C 22/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesverwaltungsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Deutsche Telekom AG

κατά

Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

Αντικείμενο της υποθέσεως

Προδικαστική — Bundesverwaltungsgericht — Ερμηνεία των άρθρων 27, περίοδος 1, της οδηγίας 2002/21/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία-πλαίσιο) (EE L 108, σ. 33), και 16, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 2002/22/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία για την καθολική υπηρεσία) (EE L 108, σ. 51) — Έννοια των «υποχρεώσεων» που πρέπει να διατηρηθούν σε μεταβατικό στάδιο από τα κράτη μέλη — Προϋφιστάμενο σύστημα εγκρίσεως τιμολογίων για την παροχή στους τελικούς καταναλωτές υπηρεσιών φωνητικής τηλεφωνίας από επιχείρηση με δεσπόζουσα θέση στην αγορά

Διατακτικό της απόφασης

Τα άρθρα 27, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 2002/21/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία-πλαίσιο), και 16, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 2002/22/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία για την καθολική υπηρεσία), έχουν την έννοια ότι πρέπει να διατηρηθούν προσωρινά σε ισχύ η εκ του νόμου υποχρέωση εγκρίσεως για τα τιμολόγια παροχής υπηρεσιών φωνητικής τηλεφωνίας στους τελικούς καταναλωτές από υπηρεσίες που κατέχουν δεσπόζουσα θέση στην αγορά αυτή, όπως η υποχρέωση που προβλέπει το άρθρο 25 του *Telekommunikationsgesetz* (νόμου περί τηλεπικοινωνιών), της 25ης Ιουλίου 1996, ο οποίος θεσπίστηκε στο πλαίσιο του εσωτερικού δικαίου, που προηγήθηκε του νέου κανονιστικού πλαισίου το οποίο απορρέει από τις εν λόγω οδηγίες, καθώς και οι σχετικές διοικητικές πράξεις διαπιστώσεως.

(¹) ΕΕ C 212 της 2.9.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 6ης Δεκεμβρίου 2007 [αίτηση του Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Ursula Voß κατά Land Berlin

(Υπόθεση C-300/06) (¹)

(Άρθρο 141 ΕΚ — Αρχή της ισότητας των αμοιβών μεταξύ εργαζομένων ανδρών και εργαζομένων γυναικών — Δημόσιοι υπάλληλοι — Παροχή υπερωριακής εργασίας — Έμμεση δυσμενής διάκριση των εργαζομένων κατά μερική απασχόληση γυναικών)

(2008/C 22/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesverwaltungsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ursula Voß

κατά

Land Berlin

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης — Bundesverwaltungsgericht — Ερμηνεία του άρθρου 141 της Συνθήκης ΕΚ — Εθνική νομοθεσία που προβλέπει, τόσο για τους εργαζόμενους με πλήρες όσο και για τους εργαζόμενους με μειωμένο ωράριο, τη μείωση της αμοιβής για την υπερωριακή απασχόλησή τους σε σχέση με την αμοιβή που προβλέπεται για την εντός του κανονικού ωραρίου απασχόληση — Αποδοχές μιας καθηγήτριας δημοσίου υπαλλήλου που εργάζεται με μειωμένο ωράριο, αλλά και υπερωριακά, οι οποίες υπολείπονται των αποδοχών που θα λάμβανε αν παρείχε τον ίδιο αριθμό ωρών εργασίας στο πλαίσιο εργασιακής

σχέσης με πλήρες ωράριο — Έμμεση διάκριση σε βάρος των γυναικών

Διατακτικό της απόφασης

Το άρθρο 141 ΕΚ έχει την έννοια ότι δεν επιτρέπει εθνική ρύθμιση περί της αμοιβής των δημοσίων υπαλλήλων, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη η οποία, αφενός, ορίζει τις ώρες υπερωριακής εργασίας που παρέχουν τόσο οι υπάλληλοι που εργάζονται κατά πλήρη απασχόληση όσο και αυτοί που εργάζονται κατά μερική απασχόληση ως τις ώρες εργασίας τις οποίες παρέχουν πέραν του ατομικού τους ωραρίου εργασίας και, αφετέρου, προβλέπει για τις ώρες αυτές αμοιβή κατώτερη από την ωριαία αμοιβή που καταβάλλεται για τις ώρες εργασίας που παρέχονται εντός των ορίων του ατομικού ωραρίου εργασίας, οπότε οι δημόσιοι υπάλληλοι που εργάζονται κατά μερική απασχόληση αμείβονται λιγότερο απ' ό,τι οι δημόσιοι υπάλληλοι που εργάζονται κατά πλήρη απασχόληση, όσον αφορά τις ώρες εργασίας που παρέχουν πέραν του ατομικού τους ωραρίου εργασίας και μέχρι συμπληρώσεως του αριθμού των ωρών εργασίας που οφείλει να παράσχει ένας δημόσιος υπάλληλος εργαζόμενος κατά πλήρη απασχόληση στο πλαίσιο του ωραρίου του, στην περίπτωση κατά την οποία:

— μεταξύ του συνόλου των εργαζομένων που υπόκεινται στην εν λόγω ρύθμιση θίγεται σημαντικά υψηλότερο ποσοστό εργαζομένων γυναικών απ' ό,τι εργαζομένων ανδρών,

και

— η διαφορετική μεταχείριση δεν δικαιολογείται από παράγοντες αντικειμενικούς και ξένους προς κάθε δυσμενή διάκριση λόγω φύλου.

(¹) ΕΕ C 96 της 22.4.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 22ας Νοεμβρίου 2007 (αίτηση του Juzgado de lo Mercantil — Ισπανία — για την έκδοση προδικαστικής απόφασης) — Alfredo Nieto Nuño κατά Leonci Monlleó Franquet

(Υπόθεση C-328/06) (¹)

(Σήματα — Οδηγία 89/104/ΕΟΚ — Άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχείο δ' — «Παγκοίνως γνωστά» εντός του κράτους μέλους σήματα κατά την έννοια του άρθρου 6α της Συμβάσεως των Παρισίων — Γνώση του σήματος — Γεωγραφική έκταση)

(2008/C 22/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de lo Mercantil

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Alfredo Nieto Nuño

κατά

Leonci Monlleó Franquet

Αντικείμενο της υποθέσεως

Προδικαστική — Juzgado de lo Mercantil — Ερμηνεία του άρθρου 4 της οδηγίας 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ L 40, της 11.2.1989, σ. 1) — Έννοια του «παγκοίνως γνωστού» — Δυνατότητα να περιορίζεται η γνώση και η χρήση του σήματος σε συγκεκριμένο έδαφος, όπως μία αυτόνομη κοινότητα, περιφέρεια, επαρχία ή πόλη, αναλόγως του προϊόντος ή της υπηρεσίας και του κοινού στο οποίο απευθύνεται το σήμα

Διατακτικό της απόφασης

Το άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχείο δ', της πρώτης οδηγίας 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι το προγενέστερο σήμα πρέπει να είναι παγκοίνως γνωστό σε ολόκληρο το έδαφος του κράτους μέλους καταχωρίσεως ή σε σημαντικό τμήμα αυτού.

(¹) ΕΕ C 237 της 30.9.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 6ης Δεκεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-401/06) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Φορολογία — Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Παροχή υπηρεσιών — Εκτελεστής διαθήκης — Τόπος εκπλήρωσης της παροχής — Άρθρο 9, παράγραφοι 1 και 2, στοιχείο ε')

(2008/C 22/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: Δ. Τριανταφύλλου)

Καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωπος: M. Lumma)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση του άρθρου 9, παράγραφος 2, στοιχείο ε', της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ: Έκτη οδηγία του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49) — Υπηρεσίες οι οποίες παρέχονται από εκτελεστές διαθήκης σε λήπτες εγκατεστημένους εκτός της Κοινότητας ή σε υποκειμένους στον φόρο εγκατεστημένους μεν εντός της Κοινότητας αλλά εκτός της χώρας του παρέχοντος τις υπηρεσίες — Τόπος παροχής υπηρεσιών — Χαρακτηρισμός της δραστηριότητας του εκτελεστή διαθήκης.

Διατακτικό της απόφασης

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων φέρει, επιπλέον των δικών της δικαστικών εξόδων, τα έξοδα της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας.

(¹) ΕΕ C 294 της 2.12.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 29ης Νοεμβρίου 2007 — Ιταλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-417/06 P) (¹)

(Αίτηση αναίρεσεως — Παραδεκτό — Διαρθρωτικά ταμεία — Κοινοτική χρηματοδότηση και κοινοτικές πρωτοβουλίες — Τροποποίηση της ενδεικτικής κατανομής — Εκτέλεση αποφάσεως αποτελούσας δεδικασμένο)

(2008/C 22/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: I. Braguglia, D. Del Gaizo και G. Albenzio, avvocati dello Stato)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: E. de March, L. Flynn, A. Dal Ferro, avvocato)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση αναίρεσεως κατά της απόφασης του Πρωτοδικείου (τέταρτο τμήμα) της 13ης Ιουλίου 2006, T-225/04, Ιταλία κατά Επιτροπής, με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε την προσφυγή για ακύρωση της αποφάσεως C(2003)3971 τελικό της Επιτροπής, της 26ης Νοεμβρίου 2003, περί ενδεικτικής κατανομής μεταξύ των κρατών μελών των πιστώσεων για αναλήψεις υποχρεώσεων στο πλαίσιο των κοινοτικών πρωτοβουλιών για το χρονικό διάστημα 1994-1999, καθώς και όλων των συναφών και προηγούμενων πράξεων.

Διατακτικό της απόφασης

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.
- 2) Η Ιταλική Δημοκρατία φέρει, εκτός από τα δικά της δικαστικά έξοδα, και τα έξοδα της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

(¹) ΕΕ C 310 της 16.12.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 27ης Νοεμβρίου 2007 (αίτηση του Korkein hallinto-oikeus — Φινλανδία — για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — C

(Υπόθεση C-435/06) ⁽¹⁾

(Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Διεθνής δικαιοδοσία, αναγνώριση και εκτέλεση των αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας — Κανονισμός (ΕΚ) 2201/2003 — Χρονικό και καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής — Έννοια της «αστικής υποθέσεως» — Απόφαση για την αφαίρεση της επιμέλειας παιδιών και την ανάθεσή της σε τρίτους — Μέτρα προστασίας των παιδιών διεπόμενα από το δημόσιο δίκαιο)

(2008/C 22/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Korkein hallinto-oikeus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

C

Αντικείμενο της υποθέσεως

Προδικαστική — Korkein hallinto-oikeus — Ερμηνεία του άρθρου 1, παράγραφος 1, στοιχείο β', παράγραφος 2, στοιχείο δ', και του άρθρου 64 του κανονισμού (ΕΚ) 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) 1347/2000 (ΕΕ L 338, σ. 1) — Καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής — Αναγνώριση και εκτέλεση διοικητικής αποφάσεως, που επιβεβαιώθηκε με δικαστική απόφαση, σχετικά με την τοποθέτηση τέκνων σε ίδρυμα ή σε ανάδοχη οικογένεια — Δημοσίου δικαίου μέτρα προστασίας της παιδικής ηλικίας

Διατακτικό της αποφάσεως

- 1) Το άρθρο 1, παράγραφος 1, του κανονισμού 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) 1347/2000, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 2116/2004 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 2004, έχει την έννοια ότι η περίπτωση της μιας και μόνης αποφάσεως που διατάσσει την άμεση αφαίρεση της επιμέλειας παιδιού και την ανάθεσή της σε τρίτους, ήτοι σε ανάδοχη οικογένεια, εμπίπτει στην έννοια των «αστικών υποθέσεων» κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, ακόμη και όταν η απόφαση αυτή ελήφθη στο πλαίσιο των κανόνων δημοσίου δικαίου για την προστασία της παιδικής ηλικίας.
- 2) Ο κανονισμός 2201/2003, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό 2116/2004, έχει την έννοια ότι μία εναρμονισμένη εθνική νομοθετική ρύθμιση στον τομέα της αναγνωρίσεως και

της εκτελέσεως διοικητικών αποφάσεων για την αφαίρεση της επιμέλειας προσώπων και την ανάθεσή της σε τρίτους, η οποία θεοπίστηκε στο πλαίσιο της συνεργασίας μεταξύ των σκανδιναβικών χωρών, δεν μπορεί να εφαρμοστεί σε απόφαση που διατάσσει την αφαίρεση της επιμέλειας παιδιού και την ανάθεσή της σε ίδρυμα ή σε ανάδοχη οικογένεια και που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού αυτού.

- 3) Με την επιφύλαξη των εκτιμήσεων των πραγματικών περιστάσεων για τις οποίες το αιτούν δικαστήριο είναι το μόνο αρμόδιο, πρέπει να θεωρηθεί ότι ο κανονισμός 2201/2003, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό 2116/2004, έχει εφαρμογή *ratione temporis* σε υποθέσεις όπως αυτή της κύριας δίκης.

⁽¹⁾ ΕΕ C 326 της 30.12.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 6ης Δεκεμβρίου 2007 [αίτηση του Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Gabriele Walderdorff κατά Finanzamt Waldviertel

(Υπόθεση C-451/06) ⁽¹⁾

(Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Άρθρο 13, Β, στοιχείο β' — Απαλλαγή — Πράξεις εκμίσθωσης ακινήτων — Μίσθωση δικαιωμάτων αλιείας)

(2008/C 22/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Gabriele Walderdorff

Καθού: Finanzamt Waldviertel

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien — Ερμηνεία του άρθρου 13, Β, στοιχείο β', της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ: Έκτη οδηγία του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49) — Απαλλαγή από τον ΦΠΑ — Έννοια της παροχής υπηρεσιών που συνδέονται με ακίνητο — Μίσθωση και εξ επαχδούς αιτίας παραχώρηση δικαιωμάτων αλιείας

Διατακτικό της απόφασης

Το άρθρο 13, Β, στοιχείο β', της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η εξ επαχθούς αιτίας παραχώρηση του δικαιώματος αλιείας, δυνάμει σύμβασης μίσθωσης η οποία συνάπτεται για δέκα έτη, από τον κύριο της υδάτινης επιφάνειας την οποία αφορά η παραχώρηση και από τον κάτοχο του δικαιώματος αλιείας σε υδάτινες επιφάνειες που βρίσκονται σε δημόσια έκταση δεν αποτελεί μίσθωση ακινήτου, στο μέτρο που αυτή η παραχώρηση δεν απονέμει το δικαίωμα κατοχής του ακινήτου και αποκλεισμού των τρίτων προσώπων από την απόλαυση του δικαιώματος αυτού.

(¹) ΕΕ C 326 της 30.12.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 6ης Δεκεμβρίου 2007 [αίτηση του Hof van beroep te Antwerpen (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — BVBA Van Landeghem κατά Βελγικού Δημοσίου

(Υπόθεση C-486/06) (¹)

(Κοινό δασμολόγιο — Συνδυασμένη Ονοματολογία — Δασμολογική κατάταξη — Κλάσεις 8703 και 8704 — Αυτοκίνητο όχημα τύπου «pick-up»)

(2008/C 22/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hof van beroep te Antwerpen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

BVBA Van Landeghem

κατά

Βελγικού Δημοσίου

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης — Hof van beroep te Antwerpen — Ερμηνεία του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (ΕΕ L 256, σ. 1) — Διακρίσεις 8703 και 8704 — Κατάταξη ενός οχήματος με κινητήρα, τύπου «pick-up», το οποίο αποτελείται από κλειστό θάλαμο που χρησιμεύει ως χώρος μεταφοράς προσώπων και από καρότσα ύψους μικρότερου των 50 εκ. και το οποίο διαθέτει πολυτελές εσωτερικό, σύστημα πεδήσεως ABS, βενζινοκινητήρα 4 έως 8 λίτρων, κίνηση 4 × 4 και πολυτελείς (σπορ) ζάντες

Διατακτικό της απόφασης

Τα οχήματα pick-up όπως τα επίδικα στην κύρια δίκη, που αποτελούνται, αφενός, από κλειστό θάλαμο που χρησιμεύει ως χώρος

μεταφοράς προσώπων, στον οποίο υπάρχουν πτυσσόμενα ή κινητά καθίσματα με ζώνες ασφαλείας τριών σημείων προσδέσεως πίσω από το κάθισμα ή το έδρανο του οδηγού, και, αφετέρου, από μια ανατρεπόμενη καρότσα το ύψος της οποίας δεν υπερβαίνει τα 50 εκ., η οποία ανοίγει μόνο στην οπίσθια πλευρά και δεν διαθέτει κανένα σύστημα στερεώσεως φορτίων, τα οποία διαθέτουν ένα εξαιρετικά πολυτελές εσωτερικό με πολυάριθμα έξτρα (μεταξύ άλλων, ηλεκτρικώς ρυθμιζόμενα δερμάτινα καθίσματα, καθρέπτες και παράθυρα με ηλεκτρικό χειρισμό, και στερεοφωνική εγκατάσταση με συσκευή cd) είναι εξοπλισμένα με σύστημα πεδήσεως ABS, βενζινοκινητήρα 4 έως 8 λίτρων πολύ υψηλής καταναλώσεως με αυτόματο κιβώτιο ταχυτήτων, κίνηση στους τέσσερις τροχούς και πολυτελείς σπορ ζάντες πρέπει να καταταχθούν, σύμφωνα με τη γενική εικόνα και το σύνολο των χαρακτηριστικών τους, στην κλάση 8703 της ΣΟ που περιέχεται στο παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο όπως τροποποιήθηκε από τα παραρτήματα των κανονισμών (ΕΚ) 3115/94 της Επιτροπής, της 20ής Δεκεμβρίου 1994, (ΕΚ) 3009/95 της Επιτροπής, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, και (ΕΚ) 1734/96 της Επιτροπής, της 9ης Σεπτεμβρίου 1996.

(¹) ΕΕ C 20 της 27.1.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 29ης Νοεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Μάλτας

(Υπόθεση C-508/06) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 96/59/ΕΚ — Άρθρο 11 — Διαχείριση των αποβλήτων — Διάθεση των πολυχλωροδιφαινυλίων και των πολυχλωροτριφαινυλίων — Παράλειψη διαβιβάσεως των προβλεπομένων σχεδίων και προγραμμάτων)

(2008/C 22/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: M. Κωνσταντινίδης και D. Lawunmi)

Καθής: Δημοκρατία της Μάλτας (εκπρόσωποι: S. Camilleri και L. Farrugia)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρο 11 της οδηγίας 96/59/ΕΚ του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 1996, για τη διάθεση των πολυχλωροδιφαινυλίων και των πολυχλωροτριφαινυλίων (PCB και PCT) (ΕΕ L 243, σ. 31) — Παράλειψη καταρτίσεως και γνωστοποίησης στην Επιτροπή, εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας, των προβλεπομένων από την οδηγία σχεδίων, προγραμμάτων και καταλόγων

Διατακτικό της απόφασης

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Η Δημοκρατία της Μάλτας, παραλείποντας να κοινοποιήσει στην Επιτροπή τα σχέδια και προγράμματα που προβλέπει το άρθρο 11 της οδηγίας 96/59/EK του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 1996, για τη διάθεση των πολυχλωροδιφαινυλίων και των πολυχλωροτριφαινυλίων (PCB και PCT), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το εν λόγω άρθρο 11, σε συνδυασμό με το άρθρο 54 της Πράξεως περί των όρων προσχωρήσεως της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Εσθονίας, της Κυπριακής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Λεττονίας, της Δημοκρατίας της Λιθουανίας, της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας, της Δημοκρατίας της Μάλτας, της Δημοκρατίας της Πολωνίας, της Δημοκρατίας της Σλοβενίας και της Σλοβακικής Δημοκρατίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και περί των προσαρμογών των Συνθηκών επί των οποίων βασίζεται η Ευρωπαϊκή Ένωση.

2) Καταδικάζει τη Δημοκρατία της Μάλτας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 56 της 10.3.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτέρο τμήμα) της 6ης Δεκεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ferriere Nord SpA

(Υπόθεση C-516/06 P) (¹)

(Αίτηση ανατρέσεως — Ανταγωνισμός — Απόφαση της Επιτροπής — Πρόστιμο — Εκτέλεση — Κανονισμός (ΕΟΚ) 2988/74 — Παραγραφή — Βλαπτική πράξη — Απαράδεκτο)

(2008/C 22/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: V. Di Bucci και F. Amato)

Προσφεύγουσα πρωτοδικώς: Ferriere Nord SpA (εκπρόσωποι: W. Viscardini και G. Donà, avvocati)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση ανατρέσεως κατά της απόφασης του Πρωτοδικείου (πρώτο τμήμα) της 27ης Σεπτεμβρίου 2006, T-153/04, Ferriere Nord κατά Επιτροπής, με την οποία το Πρωτοδικείο ακύρωσε τις κοινοποιηθείσες ταχυδρομικές και διά τηλεομοιοτυπίας αποφάσεις της Επιτροπής της 5ης Φεβρουαρίου και 13ης Απριλίου 2004 αντίστοιχως, σχετικά με το μη εκκαθαρισθέν υπόλοιπο του προστίμου που είχε επιβάλλει στη Ferriere Nord SpA η Επιτροπή με την απόφαση 89/515/ΕΟΚ, της 2ας Αυγούστου 1989, σχετικά με διαδικασία σύμφωνα με το άρθρο 85 της Συνθήκης ΕΟΚ (IV/31.553 — Δομικά πλέγματα)

Διατακτικό της απόφασης

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Ανατρέπει την απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 27ης Σεπτεμβρίου 2006, T-153/04, Ferriere Nord κατά Επιτροπής.

2) Απορρίπτει ως απαράδεκτη την προσφυγή της Ferriere Nord SpA περί ακυρώσεως των αποφάσεων της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που κοινοποιήθηκαν με επιστολή της 5ης Φεβρουαρίου 2004 και με τηλεομοιοτυπία της 13ης Απριλίου 2004 και που αφορούν το μη καταβληθέν υπόλοιπο του προστίμου που επιβλήθηκε στη Ferriere Nord SpA με την απόφαση 89/515/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 2ας Αυγούστου 1989, σχετικά με μια διαδικασία σύμφωνα με το άρθρο 85 της Συνθήκης ΕΟΚ (IV/31.553 — Δομικά πλέγματα).

3) Καταδικάζει τη Ferriere Nord SpA στα δικαστικά έξοδα της πρωτοβάθμιας και της κατ' αναίρεση δίκης.

(¹) ΕΕ C 42 της 24.2.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 29ης Νοεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-6/07) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2002/74/ΕΚ — Προστασία των εργαζομένων — Αφερεγγυότητα του εργοδότη)

(2008/C 22/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Enegren και R. Vidal Puig)

Καθού: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: F. Díez Moreno)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη εμπρόθεσμης θεσπίσεως των αναγκαίων διατάξεων για τη συμμόρφωση προς την οδηγία 2002/74/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Σεπτεμβρίου 2002, για την τροποποίηση της οδηγίας 80/987/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την προστασία των μισθωτών σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη (ΕΕ L 270, σ. 10)

Διατακτικό της απόφασης

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Το Βασίλειο της Ισπανίας, παραλείποντας να θεσπίσει εντός της ταχθείσας προθεσμίας όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2002/74/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Σεπτεμβρίου 2002, για την τροποποίηση της οδηγίας 80/987/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την προστασία των μισθωτών σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.
- 2) Καταδικάζει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 56 της 10.3.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 29ης Νοεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου

(Υπόθεση C-34/07) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2003/109/ΕΚ — Υπήκοοι τρίτων χωρών οι οποίοι είναι επί μακρόν διαμένοντες — Παράλειψη μεταφοράς στην εσωτερική έννομη τάξη εντός της ταχθείσας προθεσμίας)

(2008/C 22/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: M. Κοντού-Durande)

Καθού: Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου (εκπρόσωπος: C. Schiltz)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη εμπρόθεσμης θεσπίσεως των αναγκαίων διατάξεων για τη συμμόρφωση προς την οδηγία 2003/109/ΕΚ του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με το καθεστώς υπηκόων τρίτων χωρών οι οποίοι είναι επί μακρόν διαμένοντες (ΕΕ 2004, L 16, σ. 44)

Διατακτικό της απόφασης

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, παραλείποντας να θεσπίσει εντός της ταχθείσας προθεσμίας τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2003/109/ΕΚ του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με το καθεστώς υπηκόων

τρίτων χωρών οι οποίοι είναι επί μακρόν διαμένοντες, το παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.

- 2) Καταδικάζει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 69 της 24.3.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 6ης Δεκεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου

(Υπόθεση C-57/07) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2003/86/ΕΚ — Δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης — Παράλειψη μεταφοράς στην εσωτερική έννομη τάξη εντός της ταχθείσας προθεσμίας)

(2008/C 22/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: M. Κοντού-Durande)

Καθού: Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου (εκπρόσωπος: C. Schiltz)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη θεσπίσεως, εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας, των αναγκαίων διατάξεων για τη συμμόρφωση προς την οδηγία 2003/86/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 2003, σχετικά με το δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης (ΕΕ L 251, σ. 12).

Διατακτικό της απόφασης

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, παραλείποντας να θεσπίσει, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2003/86/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 2003, σχετικά με το δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.
- 2) Καταδικάζει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 95 της 28.4.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 29ης Νοεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-67/07) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2004/24/ΕΚ — Παραδοσιακά φάρμακα φυτικής προέλευσης — Κοινοτικός κώδικας — Παράλειψη μεταφοράς στην εθνική έννομη τάξη εντός της ταχθείσας προθεσμίας)

(2008/C 22/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: B. Stromsky)

Καθής: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. de Bergues και R. Loosli-Surrans)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη θεσπίσεως εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας των αναγκαίων διατάξεων για τη συμμόρφωση προς την οδηγία 2004/24/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, για την τροποποίηση της οδηγίας 2001/83/ΕΚ περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση όσον αφορά τα παραδοσιακά φάρμακα φυτικής προέλευσης (ΕΕ L 136, σ. 85)

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει

- 1) Η Γαλλική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 2004/24/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, για την τροποποίηση της οδηγίας 2001/83/ΕΚ περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση όσον αφορά τα παραδοσιακά φάρμακα φυτικής προέλευσης, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 2 της οδηγίας αυτής.
- 2) Καταδικάζει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 95 της 28.4.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 29ης Νοεμβρίου 2007 (αίτηση του Högsta domstolen — Σουηδία — για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Kerstin Sundelind Lopez κατά Miguel Enrique Lopez Lizazo

(Υπόθεση C-68/07) ⁽¹⁾

(Κανονισμός (ΕΚ) 2201/2003 — Άρθρα 3, 6 και 7 — Διεθνής δικαιοδοσία — Αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας — Διεθνής δικαιοδοσία σε υποθέσεις διαζυγίου — Εναγόμενος υπήκοος τρίτου κράτους και διαμένων σε τρίτο κράτος — Εθνικοί κανόνες διεθνούς δικαιοδοσίας που προβλέπουν υπέρμετρη βάση διεθνούς δικαιοδοσίας των εθνικών δικαστηρίων)

(2008/C 22/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Αιτούν δικαστήριο

Högsta domstolen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Kerstin Sundelind Lopez

κατά

Miguel Enrique Lopez Lizazo

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Högsta domstolen — Ερμηνεία των άρθρων 3, 6 και 7 του κανονισμού (ΕΚ) 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) 1347/2000 (ΕΕ L 338, σ. 1) — Δικαιοδοσία σε υποθέσεις διαζυγίου όταν ο εναγόμενος δεν είναι ούτε κάτοικος ούτε υπήκοος κράτους μέλους

Διατακτικό της αποφάσεως

Τα άρθρα 6 και 7 του κανονισμού (ΕΚ) 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) 1347/2000, όπως έχει τροποποιηθεί με τον κανονισμό (ΕΚ) 2116/2004 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 2004, όσον αφορά τις συνθήκες που έχουν συναφθεί με την Αγία Έδρα, πρέπει να ερμηνεύονται υπό την έννοια ότι, στο πλαίσιο δίκης διαζυγίου, στην περίπτωση κατά την οποία ο εναγόμενος δεν έχει συνήθη διαμονή σε κράτος μέλος και δεν είναι υπήκοος κράτους μέλους, τα δικαστήρια ενός κράτους μέλους δεν μπορούν να θεμελιώσουν τη δικαιοδοσία τους στο εθνικό τους δίκαιο για να αποφανθούν επί της αγωγής αυτής, αν δικαστήρια άλλου κράτους μέλους έχουν δικαιοδοσία δυνάμει του άρθρου 3 του εν λόγω κανονισμού.

⁽¹⁾ ΕΕ C 82 της 14.4.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 6ης Δεκεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-106/07) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2000/59/ΕΚ — Λιμενικές εγκαταστάσεις παραλαβής αποβλήτων πλοίου και καταλοίπων φορτίου — Παράλειψη κατάρτισης και εφαρμογής προγραμμάτων παραλαβής και διακίνησης αποβλήτων για όλους τους λιμένες)

(2008/C 22/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: A. Bordes και K. Simonsson)

Καθής: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. de Bergues και A. Hare)

Αντικείμενο της υπόθεσης

Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη εμπρόθεσμης θέσπισης των αναγκαίων διατάξεων για τη συμμόρφωση προς την οδηγία 2000/59/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, σχετικά με τις λιμενικές εγκαταστάσεις παραλαβής αποβλήτων πλοίου και καταλοίπων φορτίου (ΕΕ L 332, σ. 81)

Διατακτικό της απόφασης

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Γαλλική Δημοκρατία, παραλείποντας να καταρτίσει και να εφαρμόσει, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, προγράμματα παραλαβής και διακίνησης αποβλήτων για όλους τους λιμένες, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 5, παράγραφος 1, και 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/59/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, σχετικά με τις λιμενικές εγκαταστάσεις παραλαβής αποβλήτων πλοίου και καταλοίπων φορτίου.
- 2) Καταδικάζει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 95 της 28.4.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 29ης Νοεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-112/07) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2004/80/ΕΚ — Αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις — Αποζημίωση των θυμάτων εγκληματικών πράξεων — Παράλειψη μεταφοράς στην εσωτερική έννομη τάξη εντός της ταχθείσας προθεσμίας)

(2008/C 22/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: M. Κοντού-Durande και E. De Persio)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: I. Braguglia, επικουρούμενος από τον D. Del Gaizo, δικηγόρο)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη εμπρόθεσμης θεσπίσεως των αναγκαίων διατάξεων για τη συμμόρφωση προς την οδηγία 2004/80/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για την αποζημίωση των θυμάτων εγκληματικών πράξεων (ΕΕ L 261, σ. 15)

Διατακτικό της απόφασης

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Ιταλική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2004/80/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για την αποζημίωση των θυμάτων εγκληματικών πράξεων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.
- 2) Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 117 της 26.5.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 6ης Δεκεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Σουηδίας

(Υπόθεση C-258/07) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2004/18/EK — Διαδικασίες συνάψεως δημοσίων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών — Παράλειψη μεταφοράς στην εσωτερική έννομη τάξη εντός της ταχθείσας προθεσμίας)

(2008/C 22/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: D. Kukovec και K. Nyberg)

Καθού: Βασίλειο της Σουηδίας (εκπρόσωπος: A. Falk)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη θεσπίσεως, εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας, των αναγκαίων διατάξεων για τη συμμόρφωση προς την οδηγία 2004/18/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημοσίων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών (ΕΕ L 134, σ. 114)

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Το Βασίλειο της Σουηδίας, παραλείποντας να θεσπίσει εντός της ταχθείσας προθεσμίας τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2004/18/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημοσίων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.
- 2) Καταδικάζει το Βασίλειο της Σουηδίας στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 183 της 4.8.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 29ης Νοεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου

(Υπόθεση C-263/07) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Πλημμελής μεταφορά στην εθνική έννομη τάξη — Οδηγία 96/61/EK — Άρθρο 9, παράγραφος 4 — Άρθρο 13, παράγραφος 1 — Παράρτημα I — Ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχος της ρύπανσης — Έννοια της χρησιμοποίησης των «βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών» και της «περιοδικής επανεξετάσεως» των όρων χορηγήσεως αδείας εκμεταλλεύσεως)

(2008/C 22/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: A. Alcover San Pedro και J.-B. Laiguelot)

Καθού: Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου (εκπρόσωπος: C. Schiltz)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Πλημμελής μεταφορά στην εθνική έννομη τάξη των άρθρων 9, παράγραφος 4, και 13, παράγραφος 1, και του παραρτήματος I της οδηγίας 96/61/EK του Συμβουλίου, της 24ης Σεπτεμβρίου 1996, σχετικά με την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρύπανσης (ΕΕ L 257, σ. 26) — Έννοια της χρησιμοποίησης των «βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών» και της «περιοδικής επανεξετάσεως» των όρων χορηγήσεως αδείας εκμεταλλεύσεως

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, μεταφέροντας πλημμελώς στην εθνική έννομη τάξη του τα άρθρα 9, παράγραφος 4, και 13, παράγραφος 1, καθώς και το παράρτημα I της οδηγίας 96/61/EK του Συμβουλίου, της 24ης Σεπτεμβρίου 1996, σχετικά με την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρύπανσης, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.
- 2) Καταδικάζει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 211 της 8.9.2007.

Διάταξη του Δικαστηρίου της 4ης Οκτωβρίου 2007 — Δημοκρατία της Φινλανδίας κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-457/06 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναίρεσης — Προσφυγή ακυρώσεως — Απαράδεκτο — Πράξη μη παράγουσα δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα — Ίδιοι πόροι των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων — Διαδικασία λόγω παραβάσεως — Άρθρο 11 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 1150/2000 — Τόκοι υπερημερίας — Διαπραγματεύση συμφωνίας σχετικά με υπό όρους πληρωμή — Απορριπτική επιστολή)

(2008/C 22/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Δημοκρατία της Φινλανδίας (εκπρόσωπος: E. Bygglin)

Αντίδικος στην ανααιρετική διαδικασία: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: G. Wilms και P. Aalto)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση αναίρεσης κατά της διατάξεως του Πρωτοδικείου (τέταρτο τμήμα) της 5ης Σεπτεμβρίου 2006 στην υπόθεση T-350/05, Φινλανδία κατά Επιτροπής, με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε ως απαράδεκτη προσφυγή με αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής, της 8ης Ιουλίου 2005, με την οποία η Επιτροπή αρνήθηκε να ξεκινήσει διαπραγματεύσεις με τη Δημοκρατία της Φινλανδίας σχετικά με τη δυνατότητα προσωρινής καταβολής των δασμών επί του υλικού άμυνας που απαιτούσε η Επιτροπή στο πλαίσιο διαδικασίας λόγω παραβάσεως — Πράξεις υποκείμενες σε προσφυγή

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.
- 2) Καταδικάζει τη Δημοκρατία της Φινλανδίας στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 326 της 30.12.2006.

Διάταξη του Δικαστηρίου της 25ης Οκτωβρίου 2007 — Bart Nijs κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-495/06 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναίρεσεως — Προαγωγή — Περίοδος προαγωγών 2003 — Έκθεση εξέλιξεως της σταδιοδρομίας — Απόφαση περί οριστικής καταρτίσεως της εκθέσεως — Απόφαση περί προαγωγής άλλου υπαλλήλου στον βαθμό του μεταφραστή-αναθεωρητή — Αίτημα αποκαταστάσεως της ζημίας — Αίτηση αναίρεσεως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη)

(2008/C 22/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναηρεσιών: Bart Nijs (εκπρόσωπος: F. Rollinger, avocat)

Αντίδικος στην ανααιρετική διαδικασία: Ελεγκτικό Συνέδριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: T. Kennedy)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση αναίρεσεως κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (δεύτερο τμήμα) της 3ης Οκτωβρίου 2006, T-171/05, Nijs κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου, με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε —στο μέτρο που στηρίχθηκε σε άλλους πλιν της ελλείψεως αιτιολογίας λόγους— την προσφυγή που είχε ως αντικείμενο, αφενός, την ακύρωση της αποφάσεως περί οριστικής καταρτίσεως της εκθέσεως βαθμολογίας του ανααιρεσιόντος όσον αφορά την περίοδο προαγωγών 2003, της αποφάσεως περί χορηγήσεως των μορίων αξιολογήσεως στον ανααιρεσιόντα για την περίοδο προαγωγών 2003 και της αποφάσεως περί μη προαγωγής του το 2004 καθώς και της αποφάσεως περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεώς του κατά των αποφάσεων αυτών και, αφετέρου, αίτημα αποκαταστάσεως της προξενηθείσας ζημίας

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.
- 2) Καταδικάζει τον B. Nijs στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 42 της 24.2.2007.

Διάταξη του Δικαστηρίου της 8ης Νοεμβρίου 2007 — Βασίλειο του Βελγίου κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-242/07 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως — Προθεσμία ασκήσεως προσφυγής — Άρθρο 43, παράγραφος 6, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου — Πρωτότυπο του δικογράφου που κατατέθηκε εκπροθέσμως — Απαράδεκτο — Έννοια της φράσης «συγγνωστή πλάνη» — Έννοια της φράσης «τυχαίο συμβάν»)

(2008/C 22/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίον: Βασίλειο του Βελγίου (εκπρόσωποι: L. Van den Broeck, και οι δικηγόροι J.-P. Buyle και C. Steyaert)

Αντίδικος στην αναιρετική διαδικασία: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: L. Flynn και A. Steiblytè)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση αναιρέσεως κατά της διατάξεως του Πρωτοδικείου (τέταρτο τμήμα) της 15ης Μαρτίου 2007, T-5/07, Βέλγιο κατά Επιτροπής, με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε ως απαράδεκτη, λόγω εκπρόθεσμης ασκήσεως, προσφυγή ασκηθείσα από το αναιρεσίον με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής, της 18ης Οκτωβρίου 2006, με την οποία αυτή δεν δέχθηκε να του επιστρέψει το ποσό και τους τόκους που κατέβαλε έναντι απαιτήσεων του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου — Προθεσμία ασκήσεως της προσφυγής και προθεσμία κοινοποιήσεως του πρωτοτύπου εγγράφου, προηγουμένως διαβιβασθέντος με τηλεαντίγραφο — Έννοια των φράσεων «τυχαίο συμβάν» και «συγγνωστή πλάνη»

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 170 της 21.7.2007.

Αίτηση αναιρέσεως του Carlos Correia de Matos, που ασκήθηκε στις 13 Δεκεμβρίου 2006 κατά της διατάξεως της 27ης Σεπτεμβρίου 2006, την οποία εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πρώτο τμήμα) στην υπόθεση T-440/05, Carlos Correia de Matos κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

(Υπόθεση C-502/06 P)

(2008/C 22/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Αναηρεσίον: Carlos Correia de Matos

Έτερος διάδικος: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Με διάταξη της 21ης Νοεμβρίου 2007, το Δικαστήριο (έκτο τμήμα) απέρριψε την αίτηση αναιρέσεως ως απαράδεκτη.

Αναίρεση που άσκησε στις 24 Σεπτεμβρίου 2007 η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (τέταρτο πενταμελές τμήμα) στις 11 Ιουλίου 2007 στην υπόθεση T-351/03 (Schneider Electric SA κατά Επιτροπής)

(Υπόθεση C-440/07 P)

(2008/C 22/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναηρεσίουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: M. Petite και F. Arbault)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Schneider Electric SA, Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, Γαλλική Δημοκρατία

Αιτήματα της αναιρεσίουσας

Η αναιρεσίουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναίρει την απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 11ης Ιουλίου 2007 στην υπόθεση T-351/03, Schneider Electric SA κατά Επιτροπής·
- να καταδικάσει τη Schneider Electric SA στο σύνολο των δικαστικών εξόδων της Επιτροπής.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Υπενθυμίζοντας, προκαταρκτικώς, ότι τρεις προϋποθέσεις απαιτείται να πληρούνται σωρευτικώς προς θεμελίωση της εξωσυμβατικής ευθύνης της Κοινότητας, ήτοι αντιστοίχως, η ύπαρξη πταίσματος, η ύπαρξη πραγματικής και βέβαιης ζημίας και άμεση αιτιώδης συνάφεια μεταξύ του πταίσματος και της ζημίας, η αναιρεσίουσα προβάλλει επτά λόγους αναιρέσεως.

Με τον πρώτο λόγο αναίρεσεως, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Πρωτοδικείο, διαπιστώνοντας, αφενός, ότι η ίδια «παρέλειψε» να διατυπώσει την αιτίαση περί στηρίξεως των θέσεων της Schneider και της Legrand με την ανακοίνωση των αιτιάσεων της 3ης Αυγούστου και, αφετέρου, ότι η διατύπωση αυτή δεν παρουσίαζε «καμία ιδιαίτερη τεχνική δυσκολία», παραβίασε την ισχύ του δεδικασμένου, προέβη σε ανακριβείς πραγματικές διαπιστώσεις, παραμόρφωσε τα αποδεικτικά στοιχεία που υποβλήθηκαν στην εκτίμησή του και παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως των αποφάσεών του.

Με τον δεύτερο λόγο αναίρεσεως, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Πρωτοδικείο προέβη σε εσφαλμένη χαρακτηρισμό των πραγματικών περιστατικών, υπέπεσε σε νομική πλάνη και παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως κρίνοντας ότι η διαδικαστική πλημμέλεια που διαπιστώθηκε με την απόφαση της 22ας Οκτωβρίου 2002, T-310/01, Schneider Electric κατά Επιτροπής, συνιστά «κατάφωρη» παραβίαση κανόνα δικαίου έχοντος ως αντικείμενο την απονομή δικαιωμάτων στους ιδιώτες.

Με τον τρίτο λόγο αναίρεσεως, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Πρωτοδικείο προέβη σε εσφαλμένες πραγματικές διαπιστώσεις, παραμόρφωσε τα αποδεικτικά στοιχεία και υπέπεσε σε εσφαλμένο χαρακτηρισμό των επιδίκων πραγματικών περιστατικών και υπέπεσε σε νομική πλάνη κρίνοντας ότι υφίσταται «επαρκώς άμεση αιτιώδης συνάφεια» μεταξύ του πταισματος και της δεύτερης διαπιστωθείσας ζημίας, ήτοι της πρόωρης καταλήξεως των διαπραγματεύσεων της Schneider με τη Wendel-KKR ως προς την τιμή της εκχωρήσεως της Legrand SA.

Με τον τέταρτο λόγο αναίρεσεως, η Επιτροπή καταγγέλλει παραβίαση, εκ μέρους του Πρωτοδικείου, της υποχρέωσεως αιτιολογήσεως λόγω της αντιφάσεως που ενέχει η συλλογιστική του όσον αφορά την αιτιώδη συνάφεια που υφίσταται μεταξύ του πταισματος και των διαφόρων διαπιστωθεισών ζημιών.

Με τον πέμπτο λόγο αναίρεσεως, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Πρωτοδικείο προέβη σε ανακριβείς πραγματικές διαπιστώσεις, παραμόρφωσε τα αποδεικτικά στοιχεία και υπέπεσε σε νομική πλάνη μη αναγνωρίζοντας ότι η Schneider συνέβαλε στην πρόκληση του συνόλου της δεύτερης ζημίας της. Συγκεκριμένα, η επιχείρηση αυτή παρέβη από πολλές πλευρές την υποχρέωσή της να επιδείξει εύλογη επιμέλεια προς αποφυγή ή περιορισμό της ζημίας, ιδίως μη υποβάλλοντας αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων σχετικά με την υποχρέωση εκχωρήσεως της Legrand που ισχυρίζεται ότι της επιβλήθηκε και επιλέγοντας να εκχωρήσει την επιχείρηση αυτή σε ημερομηνία κατά την οποία, εντούτοις, δεν υπείχε καμία σχετική υποχρέωση.

Με τον έκτο λόγο αναίρεσεως, η Επιτροπή προσάπτει στο Πρωτοδικείο ότι αποφάνθηκε *ultra petita*, παρέβη τους κανόνες που διέπουν το βάρος της αποδείξεως και προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας διαπιστώνοντας ζημία την οποία δεν είχε επικαλεστεί η ενάγουσα επιχείρηση.

Τέλος, με τον έβδομο και τελευταίο λόγο αναίρεσεως, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε νομική πλάνη επιδικάζοντας στη Schneider συμβατικούς τόκους από της επελεύσεως της δεύτερης ζημίας στις 10 Δεκεμβρίου 2002.

Αναίρεση που άσκησαν στις 28 Σεπτεμβρίου 2007 οι Clara Centeno Mediavilla, Delphine Fumey, Eva Gerhards, Iona M. S. Hamilton, Raymond Hill, Jean Huby, Patrick Klein, Domenico Lombardi, Thomas Millar, Μιλτιάδης Μωραΐτης, Ansa Norman Palmer, Nicola Robinson, François-Xavier Rouxel, Marta Silva Mendes, Peter van den Hul, Fritz Von Nordheim Nielsen και Μιχαήλ Ζουριδάκης κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (τέταρτο πενταμελές τμήμα) στις 11 Ιουλίου 2007 στην υπόθεση T-58/05, Centeno Mediavilla κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-443/07 P)

(2008/C 22/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσιόντες: Isabel Clara Centeno Mediavilla, Delphine Fumey, Eva Gerhards, Iona M. S. Hamilton, Raymond Hill, Jean Huby, Patrick Klein, Domenico Lombardi, Thomas Millar, Μιλτιάδης Μωραΐτης, Ansa Norman Palmer, Nicola Robinson, François-Xavier Rouxel, Marta Silva Mendes, Peter van den Hul, Fritz Von Nordheim Nielsen, Μιχαήλ Ζουριδάκης (εκπρόσωποι: G. Vandersanden και L. Levi, avocats)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως

Αιτήματα των ανααιρεσιόντων

Οι ανααιρεσιόντες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να αναίρεσει την απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 11ης Ιουλίου 2007 στην υπόθεση T-58/05·
- κατά συνέπεια, να κάνει δεκτά τα αιτήματα της προσφυγής και, ως εκ τούτου,
  - να ακυρώσει την κατάταξη των ανααιρεσιόντων σε βαθμό, η οποία χορηγήθηκε σε αυτούς με τις αποφάσεις προσλήψεως, κατά το μέτρο που η κατάταξη αυτή έγινε βάσει του άρθρου 12, παράγραφος 3, του παραρτήματος XIII του νέου ΚΥΚ·
  - να ανασυστήσει τη σταδιοδρομία των ανααιρεσιόντων (συμπεριλαμβανομένης της αξιοποιήσεως της εμπειρίας τους στον τροποποιηθέντα, κατ' αυτόν τον τρόπο, βαθμό, των δικαιωμάτων τους προς προαγωγή και των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων τους), λαμβάνοντας ως σημείο εκκινήσεως τον βαθμό στον οποίο έπρεπε να διοριστούν οι ανααιρεσιόντες βάσει της προκηρύξεως του διαγωνισμού κατόπιν του οποίου τα ονόματά τους εγγράφηκαν στον εφεδρικό πίνακα προσλήψεων, είτε στον βαθμό που αναγράφεται στην ως άνω προκήρυξη, είτε στον βαθμό που ισοδυναμεί με τον ανωτέρω βαθμό σύμφωνα με την κατάταξη του νέου ΚΥΚ (και στο κατάλληλο κλιμάκιο, σύμφωνα με τους κανόνες που είχαν εφαρμογή πριν από την 1η Μαΐου 2004), από της εκδόσεως της περι διορισμού τους αποφάσεως·

- να επιδικάσει στους αναιρεσιόντες τόκους υπερημερίας, βάσει του επιτοκίου που καθορίζει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, επί του συνόλου των ποσών που αντιστοιχούν στη διαφορά μεταξύ του μισθού που αντιστοιχεί στην κατάταξή τους στον βαθμό που αναγράφεται στην απόφαση προσλήψεως και εκείνου που αντιστοιχεί στην κατάταξή τους στον βαθμό στον οποίο είχαν δικαίωμα να καταταγούν, τούτο δε μέχρι την ημερομηνία κατά την οποία θα εκδοθεί η απόφαση σχετικά με την κανονική κατάταξή τους σε βαθμό·
- να καταδικάσει την καθής στο σύνολο των δικαστικών εξόδων τόσο της ενώπιον του Πρωτοδικείου δίκης όσο και της αναιρετικής διαδικασίας.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Αφού παρατηρούν, προκαταρκτικώς, ότι το Πρωτοδικείο, στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, τους αντιμετώπισε με ενιαίο τρόπο, χωρίς να λάβει υπόψη του την ιδιαίτερη κατάσταση καθενός από αυτούς, και στηρίχθηκε στο αξίωμα –το οποίο αμφισβητούν– ότι η νομιμότητα της κατατάξεώς τους σε βαθμό μπορεί να εκτιμηθεί μόνον από την ημερομηνία του διορισμού τους, οι αναιρεσιόντες προβάλλουν δύο λόγους αναιρέσεως.

Με τον πρώτο λόγο, οι αναιρεσιόντες προσάπτουν στο Πρωτοδικείο ότι παρανόμως κατέληξε στο συμπέρασμα της νομιμότητας του άρθρου 12, παράγραφος 3, του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ. Συναφώς, επικαλούνται, πρώτον, παράβαση του άρθρου 10 του παλαιού ΚΥΚ εκ μέρους του Πρωτοδικείου, στο μέτρο που τελευταίο εξομοίωσε την αντικατάσταση των βαθμών που πραγματοποιήθηκε εν προκειμένω, προς *ad hoc* διαμόρφωση των μεταβατικών διατάξεων προς τη νέα δομή της σταδιοδρομίας, δικαιολογώντας το ότι δεν υπήρξε νέα διαβούλευση με την επιτροπή του ΚΥΚ, ενώ οι, ιδίως χρηματικές, συνέπειες της αντικαταστάσεως αυτής των βαθμών στην κατάσταση των ενδιαφερομένων ήταν σημαντικές και δικαιολογούσαν άνετα διαβούλευση με την επιτροπή αυτή.

Προς στήριξη του ίδιου λόγου αναιρέσεως, οι αναιρεσιόντες επικαλούνται, δεύτερον, παραβίαση της αρχής των κεκτημένων δικαιωμάτων. Αντίθετα προς τα διαλαμβανόμενα στην απόφαση του Πρωτοδικείου, το κρίσιμο ζήτημα δεν ήταν, εν προκειμένω, το ζήτημα της υπάρξεως κεκτημένου δικαιώματος σε διορισμό, αλλά κεκτημένου δικαιώματος όσον αφορά την κατάταξη σε περίπτωση διορισμού. Όμως, δεν αμφισβητείται μεν ότι η προκήρυξη διαγωνισμού και η εγγραφή σε πίνακα επιτυχόντων δεν απονέμουν δικαίωμα προς πρόσληψη, όμως οι εν λόγω προκήρυξη και εγγραφή δημιουργούν δικαίωμα για τους συμμετέχοντες στον διαγωνισμό και, κατά μείζοντα λόγο, για όσους εγγράφονται στον πίνακα επιτυχόντων να τύχουν μεταχειρίσεως σύμφωνης με την προκήρυξη του διαγωνισμού. Το δικαίωμα αυτό συνιστά την άλλη όψη της υποχρέωσής της ΑΔΑ να τηρεί το πλαίσιο που η ίδια επιβάλλει στον εαυτό της με την προκήρυξη του διαγωνισμού και αντιστοιχεί στις απαιτήσεις των προς κάλυψη θέσεων και στο συμφέρον της υπηρεσίας.

Οι αναιρεσιόντες υποστηρίζουν, τρίτον, ότι το Πρωτοδικείο παραβίασε την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως, διακρίνοντας μεταξύ των επιτυχόντων στον διαγωνισμό οι οποίοι διορίστηκαν πριν από την 1η Μαΐου 2004 και εκείνων που διορίστηκαν μετά την ημερομηνία αυτή, δεδομένου ότι, εν πάση περιπτώσει, ο υποθετικός χαρακτήρας του διορισμού των επιτυχόντων ενός διαγωνισμού δεν θίγει το δικαίωμά τους να στηριχθούν, σε περίπτωση που όντως προσλη-

φθούν, στα κριτήρια κατατάξεως που καθορίζει η προκήρυξη του διαγωνισμού και ισχύουν, ως εκ τούτου, για την πρόσληψη όλων των επιτυχόντων στον διαγωνισμό αυτό. Επιπλέον, το Πρωτοδικείο ουδόλως εξέτασε κατά πόσον δικαιολογείται η διαφορά μεταχειρίσεως μεταξύ των εν λόγω δύο κατηγοριών υπαλλήλων.

Οι αναιρεσιόντες επικαλούνται, τέταρτον, παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης καθώς και παραμόρφωση των αποδεικτικών στοιχείων από το Πρωτοδικείο. Η δικογραφία που υποβλήθηκε στο δικαιοδοτικό αυτό όργανο περιείχε πολυάριθμα στοιχεία ικανά να αποδείξουν την άποψη σύμφωνα με την οποία οι διάδικοι είχαν πράγματι λάβει συγκεκριμένες διαβεβαιώσεις όσον αφορά την πρόσληψή τους στον βαθμό που ανέφερε η προκήρυξη του διαγωνισμού.

Πέμπτον και έκτον, οι αναιρεσιόντες προσάπτουν τέλος στο Πρωτοδικείο ότι παρενόησε το περιεχόμενο των άρθρων 5, 7 και 31 του ΚΥΚ και παρέβη, ως προς το θέμα αυτό, την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει ο κοινοτικός δικαστής.

Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, οι αναιρεσιόντες προσβάλλουν την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση καθόσον απορρίπτει τις προσφυγές που ασκήθηκαν κατά των αποφάσεων διορισμού των εν λόγω διαδίκων με την αιτιολογία ότι, έστω και αν το καθύ όργανο δεν τήρησε την υποχρέωση προηγούμενης ενημερώσεως, η πλημμέλεια αυτή δεν συνεπάγεται, αφ' εαυτής, το παράνομο των προσβαλλόμενων αποφάσεων. Οι αναιρεσιόντες επικαλούνται, συναφώς, ταυτόχρονη παραβίαση των αρχών της χρηστής διοικήσεως, αρωγής, διαφάνειας, προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, καλής πίστεως, ίσης μεταχειρίσεως και αντιστοιχίας μεταξύ θέσεως εργασίας και βαθμού.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Βέλγιο) στις 24 Οκτωβρίου 2007 — Association générale de l'industrie du médicament ASBL, Bayer SA, Servier Benelux SA, Janssen Cilag SA και Pfizer SA κατά Βελγικού Δημοσίου — Παρεμβαίνουσα: Sanofi-Aventis Belgium SA

(Υπόθεση C-471/07)

(2008/C 22/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσες: Association générale de l'industrie du médicament ASBL, Bayer SA, Servier Benelux SA, Janssen Cilag SA και Pfizer SA

Καθού: Βελγικό Δημόσιο

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει η έννοια της εξετάσεως των μακροοικονομικών συνθηκών, όπως η έννοια αυτή έχει στο άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/105/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, σχετικά με τη διαφάνεια των μέτρων που ρυθμίζουν τον καθορισμό των τιμών των φαρμάκων για ανθρώπινη χρήση και την κάλυψη του κόστους των στα πλαίσια των εθνικών ασφαλιστικών συστημάτων υγείας (¹), να νοηθεί μόνον ως εξέταση του αν είναι υπό έλεγχο οι δαπάνες δημόσιας υγείας ή η έννοια αυτή καλύπτει και άλλες μακροοικονομικές συνθήκες, και μεταξύ αυτών εκείνες του τομέα της φαρμακοβιομηχανίας, της οποίας τα προϊόντα είναι δυνατόν να γίνουν το αντικείμενο καθιλώσεως τιμών;
- 2) Μπορεί η έννοια της εξετάσεως των μακροοικονομικών συνθηκών, όπως η έννοια αυτή έχει στο άρθρο 4, παράγραφος 1, της προαναφερθείσας οδηγίας 89/105/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 21ης Δεκεμβρίου 1988, να βασιστεί σε μία ή περισσότερες γενικές τάσεις, όπως π.χ. η ισορρόπηση της υγειονομικής περιθάλψεως, ή πρέπει να στηριχτεί σε πιο συγκεκριμένα κριτήρια;

(¹) ΕΕ L 40, σ. 8.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Βέλγιο) στις 24 Οκτωβρίου 2007 — Association générale de l'industrie du médicament ASBL, Bayer SA, Pfizer SA, Servier Benelux SA και Sanofi-Aventis Belgium SA κατά Βελγικού Δημοσίου

(Υπόθεση C-472/07)

(2008/C 22/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσες: Association générale de l'industrie du médicament ASBL, Bayer SA, Pfizer SA, Servier Benelux SA και Sanofi-Aventis Belgium SA.

Καθού: Βελγικό Δημόσιο

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Δεδομένου ότι η προθεσμία μεταφοράς της οδηγίας 89/105/ΕΟΚ (¹) του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, σχετικά με τη διαφάνεια των μέτρων που ρυθμίζουν τον καθορισμό των τιμών των φαρμάκων για ανθρώπινη χρήση και την κάλυψη του κόστους των στα πλαίσια των εθνικών ασφαλιστικών συστημάτων υγείας, έληξε στις 31 Δεκεμβρίου 1989, πρέπει να θεωρηθεί ότι το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής έχει

άμεση εφαρμογή στην εσωτερική έννομη τάξη των κρατών μελών;

- 2) Μπορεί το άρθρο 4 παράγραφος 1, της οδηγίας 89/105/ΕΟΚ της 21ης Δεκεμβρίου 1988 να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η επανάληψη για ένα έτος, μετά από διακοπή 18 μηνών, μιας γενικευμένης καθιλώσεως των τιμών των φαρμάκων των καλυπτομένων από τα ταμεία υγείας, καθιλώσεως η οποία είχε διαρκέσει επί 8 έτη, απαλλάσσει το κράτος μέλος από την υποχρέωση να εξετάσει, εν όψει της πιο πάνω επαναλήψεως, τις μακροοικονομικές συνθήκες που επηρέασε η καθίλωση αυτή;
- 3) Πρέπει η έννοια της εξετάσεως των μακροοικονομικών συνθηκών, όπως η έννοια αυτή έχει στο άρθρο 4, παράγραφος 1, της προαναφερθείσας οδηγίας 89/105/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 21ης Δεκεμβρίου 1988, να νοηθεί μόνον ως εξέταση του αν είναι υπό έλεγχο οι δαπάνες δημόσιας υγείας ή η έννοια αυτή καλύπτει και άλλες μακροοικονομικές συνθήκες, και μεταξύ αυτών εκείνες του τομέα της φαρμακοβιομηχανίας, της οποίας τα προϊόντα είναι δυνατόν να γίνουν το αντικείμενο καθιλώσεως τιμών;
- 4) Μπορεί η έννοια της εξετάσεως των μακροοικονομικών συνθηκών, όπως η έννοια αυτή έχει στο άρθρο 4, παράγραφος 1, της προαναφερθείσας οδηγίας 89/105/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 21ης Δεκεμβρίου 1988, να βασιστεί σε μία ή περισσότερες γενικές τάσεις, όπως π.χ. η ισορρόπηση της υγειονομικής περιθάλψεως, ή πρέπει να στηριχτεί σε πιο συγκεκριμένα κριτήρια;

(¹) JO L 40, σ. 8.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Γαλλία) στις 25 Οκτωβρίου 2007 — Association nationale pour la protection des eaux et des rivières — TOS, Association OABA κατά Ministère de l'écologie, du développement et de l'aménagement durables — Παρεμβαίνουσα: Association France Nature Environnement

(Υπόθεση C-473/07)

(2008/C 22/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσες: Association nationale pour la protection des eaux et des rivières — TOS, Association OABA

Καθού: Ministère de l'écologie, du développement et de l'aménagement durables

Προδικαστικά ερωτήματα

Έχει το σημείο 6.6.α του παραρτήματος I της οδηγίας 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου, της 24ης Σεπτεμβρίου 1996 ⁽¹⁾, που αφορά τις εγκαταστάσεις εντατικής εκτροφής πουλερικών οι οποίες διαθέτουν πάνω από 40 000 θέσεις, την έννοια ότι:

- 1) συμπεριλαμβάνει στο πεδίο εφαρμογής του τα ορτύκια, τις πέρδικες και τα περιστέρια·
- 2) σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, επιτρέπει μια ρύθμιση καταλήγουσα σε υπολογισμό των ορίων, πέραν των οποίων απαιτείται άδεια, βάσει ενός συστήματος «ισοδυνάμων ζώων» που κλιμακώνει τον αριθμό των ζώων ανά θέση ανάλογα με τα είδη, ώστε να λαμβάνεται υπόψη η περιεκτικότητα σε άζωτο που πραγματικά εκλύεται από τα διαφορετικά είδη;

⁽¹⁾ Οδηγία 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου, της 24ης Σεπτεμβρίου 1996, σχετικά με την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρύπανσης (ΕΕ L 257, σ. 26).

Προσφυγή της 25ης Οκτωβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας**(Υπόθεση C-475/07)**

(2008/C 22/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: W. Mölls και K. Herrmann)

Καθής: Δημοκρατία της Πολωνίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Πολωνίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία 2003/96/ΕΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, σχετικά με την αναδιάρθρωση του κοινοτικού πλαισίου φορολογίας των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας, καθόσον δεν προσάρμοσε μέχρι την 1η Ιανουαρίου 2006 προς τις απαιτήσεις του άρθρου 21, παράγραφος 5, της οδηγίας αυτής το σύστημα που εφαρμόζει για τη φορολογία της ηλεκτρικής ενέργειας,

— να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Πολωνίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η μεταβατική προθεσμία εντός της οποίας η Δημοκρατία της Πολωνίας έπρεπε να μεταφέρει την οδηγία στο εθνικό δίκαιο έληξε την 1η Ιανουαρίου 2006.

⁽¹⁾ ΕΕ L 283 της 31.10.2003, σ. 51 έως 70.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Landgericht Berlin (Γερμανία) στις 29 Οκτωβρίου 2007 — M.C.O. Congres κατά suxess GmbH**(Υπόθεση C-476/07)**

(2008/C 22/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Berlin

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα και αντεναγομένη: M.C.O. Congres.

Εναγομένη και αντενάγουσα: suxess GmbH.

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει την έννοια το άρθρο 9, παράγραφος 2, στοιχείο ε', της έκτης οδηγίας (ΕΟΚ) 77/388 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταίως με την οδηγία της 22ας Οκτωβρίου 1999 (ΕΕ 1999, L 277, σ. 34), ότι, σε περίπτωση που υφίστανται άλλες παροχές υπηρεσιών οι οποίες έχουν σχέση με αθλητικές και πολιτιστικές παροχές υπηρεσιών σύμφωνα με το άρθρο 259 Α 4α του Code Général des Impôts (Γενικός Φορολογικός Κώδικας) και συνίστανται στο να καθίσταται δυνατή στον λήπτη της παροχής υπηρεσίας η διαφήμιση σε διαφημιστικούς χώρους, σε τόπους εκδηλώσεων και σε μπλουζάκια (T-shirts), πρέπει να γίνεται δεκτό ότι υφίσταται παροχή διαφημιστικών υπηρεσιών υπό την έννοια του άρθρου 9, παράγραφος 2, της έκτης οδηγίας (ΕΟΚ) 77/388 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, με αποτέλεσμα αυτές οι υπηρεσίες να θεωρούνται ότι παρασχέθηκαν στον τόπο στον οποίο ο λήπτης των προαναφερθεισών υπηρεσιών έχει την έδρα της οικονομικής του δραστηριότητας;

⁽¹⁾ ΕΕ L 145, σ. 1; ΕΕ 09/01, σ. 54.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Handelsgericht Wien (Αυστρία) στις 25 Οκτωβρίου 2007 — Budejovicky Budvar narodni podnik κατά Rudolf Ammersin GmbH

(Υπόθεση C-478/07)

(2008/C 22/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Handelsgericht Wien

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Budejovicky Budvar narodni podnik

Καθής: Rudolf Ammersin GmbH

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, με την απόφαση της 18ης Νοεμβρίου 2003 στην υπόθεση C-216/01, αποφάνθηκε ότι, για να είναι συμβατή με το άρθρο 28 ΕΚ η προστασία μιας ονομασίας ως γεωγραφικής ένδειξης, όταν η ονομασία αυτή δεν αποτελεί στη χώρα προέλευσης ούτε τοπωνύμιο ούτε όνομα περιοχής, πρέπει η ονομασία αυτή,

- σύμφωνα με τις πραγματικές συνθήκες και
- τις αντιλήψεις που επικρατούν στη χώρα προέλευσης, να προσδιορίζει μια περιοχή ή έναν τόπο του κράτους αυτού
- και η προστασία της να δικαιολογείται βάσει των κριτηρίων του άρθρου 30 ΕΚ.

Σημαίνουν οι προϋποθέσεις αυτές

- 1.1 ότι η ονομασία καθεαυτή πρέπει να παραπέμπει συνειρμικά σε γεωγραφικά συγκεκριμένο τόπο ή συγκεκριμένη περιοχή ή αρκεί να μπορεί η ονομασία, σε συνδυασμό με το προϊόν που προσδιορίζει, να εφιστά την προσοχή του καταναλωτή στο ότι το προσδιοριζόμενο από την ονομασία αυτό προϊόν προέρχεται από ορισμένο τόπο ή ορισμένη περιοχή της χώρας προέλευσης;
  - 1.2 ότι οι τρεις αυτές προϋποθέσεις πρέπει να εξετάζονται χωριστά και να πληρούνται σωρευτικά;
  - 1.3 ότι για την εξακρίβωση των αντιλήψεων στη χώρα προέλευσης πρέπει να πραγματοποιούνται έρευνες με την υποβολή ερωτηματολογίων στους καταναλωτές και —σε περίπτωση καταφατικής απάντησης— ότι, για την ύπαρξη της προστασίας, ο βαθμός στον οποίο η ονομασία είναι γνωστή και μπορεί να συσχετιστεί με τον οικείο τόπο πρέπει να είναι χαμηλός, μεσαίος ή υψηλός;
  - 1.4 ότι η ονομασία πρέπει να έχει χρησιμοποιηθεί στην πράξη ως γεωγραφική ένδειξη στη χώρα προέλευσης από πολλές επιχειρήσεις και όχι μόνο από μία και ότι η χρήση της ως σήματος από μία μόνο επιχείρηση αναιρεί τη δυνατότητα προστασίας της ονομασίας;
2. Το γεγονός ότι μια ονομασία δεν έχει κοινοποιηθεί εντός της εξάμηνης προθεσμίας που προβλέπει ο κανονισμός (ΕΚ)

918/2004 της Επιτροπής, της 29ης Απριλίου 2004, περί μεταβατικών διατάξεων σε θέματα προστασίας των ονομασιών προέλευσης και των γεωγραφικών ενδείξεων των γεωργικών προϊόντων και των τροφίμων λόγω της προσχώρησης της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Εσθονίας, της Κύπρου, της Λεττονίας, της Λιθουανίας, της Ουγγαρίας, της Μάλτας, της Πολωνίας, της Σλοβενίας και της Σλοβακίας ⁽¹⁾, ούτε κατατεθεί κατά οποιοδήποτε άλλο τρόπο στο πλαίσιο του κανονισμού (ΕΚ) 510/2006 του Συμβουλίου, της 20ής Μαρτίου 2006, για την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης των γεωργικών προϊόντων και των τροφίμων ⁽²⁾, συνεπάγεται μήπως ότι η υπάρχουσα εθνική προστασία ή έστω η προστασία που έχει επεκταθεί, βάσει διμερούς σύμβασης, σε άλλο κράτος μέλος καθίσταται ανίσχυρη, όταν η ονομασία αποτελεί, κατά το εθνικό δίκαιο του κράτους προέλευσης, ειδική γεωγραφική ένδειξη;

3. Το γεγονός ότι με τη Συνθήκη Προσχώρησης που συνήφθη μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ενός νέου κράτους μέλους το κράτος αυτό πέτυχε την αναγνώριση της προστασίας περισσότερων της μιας ειδικών γεωγραφικών ενδείξεων για ένα τρόφιμο, σύμφωνα με τον κανονισμό 510/2006, συνεπάγεται μήπως ότι δεν επιτρέπεται να διατηρηθεί σε ισχύ η υπάρχουσα εθνική προστασία μιας άλλης ονομασίας του ίδιου προϊόντος ή έστω η προστασία της άλλης αυτής ονομασίας που έχει επεκταθεί, βάσει διμερούς σύμβασης, σε άλλο κράτος μέλος και ότι τα αποτελέσματα που παράγει συναφώς ο κανονισμός 510/2006 αποτελούν περιοριστική ρύθμιση του ζητήματος;

⁽¹⁾ ΕΕ L 163, σ. 88.

⁽²⁾ ΕΕ L 93, σ. 12.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Centrale Raad van Beroep (Κάτω Χώρες) στις 5 Νοεμβρίου 2007 — Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen κατά H. Akdas κ.λπ.

(Υπόθεση C-485/07)

(2008/C 22/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Centrale Raad van Beroep

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εφεσείων: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

Εφεσίβλητοι: H. Akdas κ.λπ.

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Περιλαμβάνεται στο άρθρο 6, παράγραφος 1, της απόφασης 3/80 ⁽¹⁾, λαμβανομένων υπόψη της διατυπώσεώς του καθώς και του σκοπού και της φύσεως της απόφασης 3/80 και της Συμφωνίας συνδέσεως ⁽²⁾, σαφής και συγκεκριμένη υποχρέωση για την εκτέλεση και ενεργοποίηση της οποίας δεν απαιτείται καμία περαιτέρω πράξη, οπότε η διάταξη αυτή δύναται να έχει άμεσο αποτέλεσμα;

2. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:

2.1 Πρέπει κατά την εφαρμογή του άρθρου 6, παράγραφος 1, της απόφασης 3/80 να ληφθούν με οποιονδήποτε τρόπο υπόψη οι τροποποιήσεις του κανονισμού 1408/71 ⁽³⁾, όπως έχουν μετά τις 19 Σεπτεμβρίου 1980, σχετικά με τις ειδικές παροχές μη ανταποδοτικού χαρακτήρα;

2.2 Ασκεί εν προκειμένω επιρροή το άρθρο 59 του Προσθέτου Πρωτοκόλλου ⁽⁴⁾ που προσαρτάται στη Συμφωνία Συνδέσεως;

3. Πρέπει το άρθρο 9 της Συμφωνίας Συνδέσεως να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι εμποδίζει την εφαρμογή νομοθετικής ρυθμίσεως κράτους μέλους, όπως το άρθρο 4a του ολλανδικού νόμου TW, η οποία οδηγεί σε έμμεσες διακρίσεις λόγω ιθαγενείας

— πρώτον, καθόσον έτσι περισσότεροι αλλοδαποί απ' ό,τι Ολλανδοί, και μεταξύ αυτών των αλλοδαπών μεγάλος αριθμός Τούρκων υπηκόων, δεν έχουν (πλέον) δικαίωμα να λάβουν επίδομα λόγω του ότι δεν κατοικούν (πια) στις Κάτω Χώρες;

— δεύτερον, καθόσον τα επιδόματα Τούρκων υπηκόων οι οποίοι κατοικούν στην Τουρκία έχουν καταργηθεί από την 1η Ιουλίου 2003 ενώ τα επιδόματα προσώπων που έχουν την ιθαγένεια κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τρίτων χωρών, στο μέτρο που κατοικούν στο έδαφος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, θα καταργηθούν (σταδιακά) μόλις από την 1η Ιανουαρίου 2007;

⁽¹⁾ Απόφαση 3/80 του συμβουλίου συνδέσεως, της 19ης Σεπτεμβρίου 1980, περί εφαρμογής των καθεστώτων κοινωνικής ασφαλίσεως των κρατών μελών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στους Τούρκους εργαζόμενους και στα μέλη των οικογενειών τους (ΕΕ 1983, C 110, σ. 60).

⁽²⁾ Συμφωνία συνδέσεως της Τουρκίας με την Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα, η οποία υπεγράφη στην Άγκυρα στις 12 Σεπτεμβρίου 1963 και συνήφθη, εγκρίθηκε και επικυρώθηκε εξ ονόματος της Κοινότητας με την απόφαση 64/732/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 23ης Δεκεμβρίου 1963 (ΕΕ ειδ. έκδ. 11/001, σ. 48).

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς και τις οικογενειές τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 73).

⁽⁴⁾ Πρόσθετο Πρωτόκολλο το οποίο υπεγράφη στις 23 Νοεμβρίου 1970 στις Βρυξέλλες και συνήφθη, εγκρίθηκε και επικυρώθηκε εξ ονόματος της Κοινότητας με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2760/72 του Συμβουλίου της 19ης Δεκεμβρίου 1972 (ΕΕ ειδ. έκδ. 11/002, σ. 149).

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Corte suprema di cassazione (Ιταλία) στις 5 Νοεμβρίου 2007 — Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA) κατά Consorzio Agrario di Ravenna Soc. Coop. arl

(Υπόθεση C-486/07)

(2008/C 22/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte suprema di cassazione (Ιταλία)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείουσα: Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA)

Αναρρεσιβαλλομένη: Consorzio Agrario di Ravenna Soc. Coop. arl.

Προδικαστικό ερώτημα

«Με βάση τους κοινοτικούς κανονισμούς που ίσχυαν κατά τον χρόνο επελεύσεως των πραγματικών περιστατικών (έτη 1994 και 1995) σε θέματα πωλήσεως σιτηρών που κατέχουν οι οργανισμοί παρεμβάσεως, ερωτάται αν οι προβλεπόμενες σε περίπτωση συντελεστή υγρασίας ανώτερου από εκείνο που λαμβάνεται υπόψη για τον ποιοτικό τύπο μειώσεις της τιμής ισχύουν και σε περίπτωση πωλήσεως αραβοσίτου».

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Lahr (Γερμανία) στις 5 Νοεμβρίου 2007 — Pia Messner κατά Firma Stefan Krüger

(Υπόθεση C-489/07)

(2008/C 22/48)

Verfahrenssprache: Deutsch

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Lahr

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Pia Messner

Εναγομένη: Stefan Krüger, SFK Laptophandel

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 6, παράγραφος 2, σε συνδυασμό με την παράγραφο 1, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 97/7/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 1997, για την προστασία των καταναλωτών κατά τις εξ αποστάσεως συμβάσεις (¹), την έννοια ότι αποκλείει διάταξη της εθνικής νομοθεσίας κατά την οποία ο πωλητής, σε περίπτωση εμπρόθεσμης υπαναχώρησής του καταναλωτή, έχει τη δυνατότητα να ζητήσει αποζημίωση για τη χρήση του παραδοθέντος αγαθού;

(¹) ΕΕ L 144, σ. 19.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Landesgericht für Strafsachen Wien (Αυστρία) στις 31 Οκτωβρίου 2007 — Ποινική διαδικασία κατά Vladimir Turanksy

(Υπόθεση C-491/07)

(2008/C 22/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landesgericht für Strafsachen Wien

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Vladimir Turanksy

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει η απαγόρευση της επιβολής διπλής ποινής για τα ίδια πραγματικά περιστατικά, την οποία προβλέπει το άρθρο 54 της Σύμβασης εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν, της 14ης Ιουνίου 1985, που υπογράφηκε στο Σένγκεν (Λουξεμβούργο) στις 19 Ιουνίου 1990 μεταξύ των κυβερνήσεων των κρατών της Οικονομικής Ένωσης Μπενελούξ, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας, σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα κοινά σύνορα (¹), την έννοια ότι δεν επιτρέπει την ποινική δίωξη του υπόπτου στη Δημοκρατία της Αυστρίας, εφόσον για τα ίδια πραγματικά περιστατικά έχει παύσει η δίωξη στη Σλοβακική Δημοκρατία μετά την προσχώρησή της στην Ευρωπαϊκή Ένωση, κατόπιν απόφασης της αστυνομικής αρχής για προσωρινή παύση της δίωξης χωρίς επιβολή ποινής, απόφασης που εκδόθηκε μετά την εξέταση της ουσίας και που έχει καταστεί απρόσβλητη;

(¹) ΕΕ L 239, σ. 19.

Προσφυγή της 7ης Νοεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας

(Υπόθεση C-492/07)

(2008/C 22/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: A. Nijenhuis και K. Mojszesowicz)

Καθής: Δημοκρατία της Πολωνίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Πολωνίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία 2002/21/ΕΚ (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία-πλαίσιο), καθόσον δεν μετέφερε προσηκόντως στο εσωτερικό της δίκαιο την οδηγία αυτή, και συγκεκριμένα το άρθρο 2, στοιχείο ια', το οποίο αφορά τον ορισμό του «συνδρομητή»,
- να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Πολωνίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στο εθνικό δίκαιο έληξε στις 30 Απριλίου 2004.

(¹) ΕΕ L 108 της 24.4.2002, σ. 33.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Oberster Patent- und Markensenat (Αυστρία) στις 14 Νοεμβρίου 2007 — Silberquelle GmbH κατά Maselli-Strickmode GmbH

(Υπόθεση C-495/07)

(2008/C 22/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Patent- und Markensenat

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα: Silberquelle GmbH

Καθής: Maselli Strickmode GmbH

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν τα άρθρα 10, παράγραφος 1, και 12, παράγραφος 1, της πρώτης οδηγίας (89/104/ΕΟΚ) του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (στο εξής: οδηγία περί σημάτων) ⁽¹⁾, την έννοια ότι πρόκειται περί ουσιαστικής χρήσης του σήματος, όταν το σήμα χρησιμοποιείται για προϊόντα (εν προκειμένω: μη οιοπνευματώδη ποτά) τα οποία ο δικαιούχος του σήματος δίνει δωρεάν στους αγοραστές άλλων προϊόντων που εμπορεύεται (εν προκειμένω: κλωστοϋφαντουργικών προϊόντων) μετά τη σύναψη της σύμβασης πώλησης;

⁽¹⁾ ΕΕ L 40, σ. 1.

Αναίρεση που άσκησε στις 16 Νοεμβρίου 2007 η Philip Morris Products SA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (δευτέρο τμήμα) στις 12 Σεπτεμβρίου 2007 στην υπόθεση T-140/06, Philip Morris Products κατά ΓΕΕΑ

(Υπόθεση C-497/07 P)

(2008/C 22/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Philip Morris Products SA (εκπρόσωποι: T. van Innis και C. S. Moreau, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναірσει την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση και
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Η ανααιρεσείουσα προβάλλει με την αίτησή της αναίρεσεως ότι το Πρωτοδικείο παρέβη τα άρθρα 4 και 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα ⁽¹⁾. Συναφώς, προσάπτει, πρώτον, στο Πρωτοδικείο ότι η εκτίμησή του στηρίχθηκε σε προκατάληψη έναντι της κατηγορίας των σημάτων στην οποία εμπίπτει το επίμαχο σήμα. Συγκεκριμένα, κρίνοντας ότι οι καταναλωτές δεν συνηθίζουν να συνάγουν την εμπορική προέλευση των προϊόντων από τη μορφή τους ή από το σχήμα της συσκευασίας τους, το Πρωτοδικείο προέβη σε διαπίστωση περί τα πραγματικά περιστατικά, η οποία στερείται παντελώς επιστημονικού ερεισματος και διαστρεβλώνει τον τρόπο με τον οποίο εκλαμβάνονται τα σημεία γενικώς και, ειδικότερα, τα σχήματα.

Δεύτερον, η ανααιρεσείουσα προσάπτει στο Πρωτοδικείο ότι η νομική του εκτίμηση σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο το ενδιαφερόμενο κοινό αντιλαμβάνεται το επίμαχο σήμα ήταν εσφαλμένη. Το σφάλμα έγκειται, αφενός, στο ότι το Πρωτοδικείο έλαβε υπόψη του αποκλειστικώς και μόνον το ενδεχόμενο χρησιμοποίησεως του επίμαχου σήματος επί του πακέτου των τσιγάρων, ενώ το σχήμα της συσκευασίας ενός δεδομένου προϊόντος μπορεί να παρουσιαστεί στο κοινό με ποικίλους άλλους τρόπους, όπως με τη γραφική ή την τρισδιάστατη αναπαράσταση του σήματος σε διαφημιστικό υλικό. Το σφάλμα εκτιμήσεως έγκειται, αφετέρου, στο ότι το Πρωτοδικείο περιόρισε την έννοια του σήματος, λαμβάνοντας υπόψη μόνον ότι προσλαμβάνει ο υποψήφιος αγοραστής κατά τον χρόνο που προηγείται αμέσως της επιλογής του συγκεκριμένου προϊόντος, ενώ ως ενδιαφερόμενο κοινό νοούνται όλα τα πρόσωπα που απαντούν το σήμα στο πλαίσιο της συνήθους χρήσεώς του, η οποία περιλαμβάνει τόσο την προώθηση του προϊόντος πριν την αγορά του όσο και τη χρησιμοποίηση ή την κατανάλωσή του μετά την απόκτησή του.

Τρίτον και τελευταίον, η ανααιρεσείουσα ισχυρίζεται ότι υπάρχουν αντιφάσεις στο σκεπτικό της αποφάσεως του Πρωτοδικείου.

⁽¹⁾ ΕΕ 1994 L 11, σ. 1.

Αναίρεση που άσκησε στις 16 Νοεμβρίου 2007 η Aceites del Sur Coosur, S.A., πρώην Aceites del Sur, S.A. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (πρώτο τμήμα) στις 12 Σεπτεμβρίου 2007 στην υπόθεση T-363/04, Koipe Corporación, S.L. κατά Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-498/07 P)

(2008/C 22/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Aceites del Sur Coosur, S.A. (εκπρόσωπος: J.-M. Otero Lastres, abogado)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Koipe Corporación, S.L. και Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να κρίνει παραδεκτή και εμπρόθεση η αίτηση αναίρεσεως, λόγω παραβάσεως του κοινοτικού δικαίου, που ασκήθηκε κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (πρώτο τμήμα), της 12ης Σεπτεμβρίου 2007, στην υπόθεση T-363/04·
- να δεχθεί την αναίρεση, σύμφωνα με τα άρθρα 61 του Οργανισμού του Δικαστηρίου και 113 του Κανονισμού Διαδικασίας, και, συνακολούθως, να εξαφανίσει εν όλω την ως άνω απόφαση του Πρωτοδικείου·

- να επιλύσει οριστικώς τη διαφορά, αν το επιτρέπει το στάδιο στο οποίο αυτή βρίσκεται·
- άλλως και επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση στο Πρωτοδικείο, προκειμένου αυτό να αποφανθεί, σύμφωνα με τα δεσμευτικά κριτήρια του Δικαστηρίου, και, αν το κρίνει αναγκαίο, να προσδιορίσει τα αποτελέσματα της ακυρωθείσας αποφάσεως που πρέπει να θεωρηθούν ως οριστικά για τους διαδίκους, καταδικάζοντας, πάντως, σύμφωνα με το άρθρο 112 του Κανονισμού Διαδικασίας, την προσφεύγουσα και νυν αντίδικο κατ' αναίρεση στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα αίτηση αναίρεσεως κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος του Πρωτοδικείου, της 12ης Σεπτεμβρίου 2007, στηρίζεται στους δύο λόγους που εκτίθενται κατωτέρω:

1. Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφοι 1 και 2, στοιχείο α', περιπτώσεις i και ii, του κανονισμού 40/94 (*)

Η πρώτη παράβαση του κοινοτικού δικαίου στην οποία υπέπεσε η αναιρεσιβαλλομένη απόφαση έγκειται στο ότι θεώρησε «άσχετο» το ζήτημα ποια από τα σήματα που αντέταξε η CARBONELL στην αίτηση καταχωρίσεως του κοινοτικού σήματος LA ESPAÑOLA αρ. 236588 πληρούσαν την προϋπόθεση του «προγενέστερου» σήματος.

Αν είχε εφαρμοστεί το άρθρο 8, παράγραφοι 1 και 2, στοιχείο α', i και ii, του κανονισμού 40/94, η απόφαση δεν θα έπρεπε να έχει περιλάβει στα αντιταχθέντα σήματα το κοινοτικό σήμα CARBONELL αρ. 338681 της ΚΟΙΠΕ, διότι η εν λόγω καταχώριση δεν αφορά προγενέστερο σήμα υπό την έννοια της παραγράφου 2, στοιχείο α', περίπτωση i, του άρθρου 8 του κανονισμού 40/94. Αν είχε ενεργήσει κατ' αυτόν τον τρόπο, τα μόνα προγενέστερα σήματα της ΚΟΙΠΕ που θα μπορούσαν να αντιταχθούν στην αίτηση καταχωρίσεως του κοινοτικού σήματος LA ESPAÑOLA αρ. 236588 της αναίρεσεως θα ήταν τα καταχωρισμένα ισπανικά σήματα CARBONELL αρ. 994364, 1238745 και 1698613.

Αν είχαν προσδιοριστεί έτσι τα προγενέστερα σήματα που θα μπορούσαν να αντιταχθούν στην αίτηση καταχωρίσεως του κοινοτικού σήματος LA ESPAÑOLA αρ. 236588, θα επρόκειτο, σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', για σήματα προστατευόμενα εντός της Ισπανίας. Αυτό σημαίνει ότι ενδεχόμενη ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως μεταξύ του κοινοτικού σήματος LA ESPAÑOLA αρ. 236588 και των προγενέστερων αντιταχθέντων σημάτων της ΚΟΙΠΕ θα έπρεπε να εξεταστεί μόνο σε σχέση με το κοινό της Ισπανίας, εντός της οποίας προστατεύονται τα προγενέστερα σήματα της ΚΟΙΠΕ, και όχι με το κοινό επί του συνόλου του κοινοτικού εδάφους, αφού μεταξύ των προγενέστερων σημάτων δεν υπάρχει κανένα κοινοτικό σήμα.

2. Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94

Όπως είναι γνωστό, το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 ρυθμίζει τον σχετικό λόγο απαραδέκτου της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος που συνίσταται στον κίνδυνο συγχύσεως μεταξύ του κοινοτικού σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση και ενός ή περισσότερων προγενέστερων αντιτασσόμενων σημάτων. Η αναιρεσιβαλλομένη απόφαση παρέβη τη διάταξη αυτή με τους εξής δύο τρόπους:

Πρώτο Μέρος

Επιπτώσεις από τον εσφαλμένο προσδιορισμό των προγενέστερων σημάτων που μπορούν να αντιταχθούν στην αίτηση καταχωρίσεως του κοινοτικού σήματος «LA ESPAÑOLA» αρ. 236588

Η πρώτη από τις καταγγελλόμενες παραβάσεις του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', στηρίζεται στον εσφαλμένο προσδιορισμό των «προγενέστερων» σημάτων που μπορούν να αντιταχθούν στην αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος και αναφέρεται στις επιπτώσεις που είχε ο εσφαλμένος αυτός προσδιορισμός των προγενέστερων αντιταχθέντων σημάτων στον τρόπο με τον οποίον η αναιρεσιβαλλομένη απόφαση εφάρμοσε το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', στην επίδικη διαφορά.

Από όλα όσα αναφέρθηκαν στο πρώτο αυτό μέρος, συνάγεται το συμπέρασμα ότι η αναιρεσιβαλλομένη απόφαση παρέβη το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, διότι:

- Δεν θεώρησε ως προγενέστερα αντιτασσόμενα σήματα αποκλειστικά τα ισπανικά σήματα CARBONELL 994364, 1238745 και 1698613.
- Δεν απέκλεισε ρητώς από τα αντιτασσόμενα σήματα το μεταγενέστερο κοινοτικό σήμα CARBONELL αρ. 338681.
- Συνακόλουθα προς τους δύο ανωτέρω λόγους, δεν προσδιόρισε σωστά το «κοινό της εδαφικής περιοχής στην οποία απολαύουν προστασίας τα προγενέστερα σήματα», καθόσον, δεδομένου ότι τα προγενέστερα σήματα ήταν αποκλειστικά ισπανικά, το κοινό της οικείας εδαφικής περιοχής ήταν ο Ισπανός καταναλωτής ελαιολάδου.
- Μολονότι αναφέρθηκε σε κάποια από τις σκέψεις της στην «ισπανική αγορά ελαιολάδου», έλαβε υπόψη το στοιχείο αυτό κατά τρόπο μεροληπτικό και περιορισμένο και μόνο κατά την εκτίμηση του διακριτικού χαρακτήρα των εικονιστικών στοιχείων των αντιτασσόμενων σημείων.
- Κατά συνέπεια, δεν έλαβε υπόψη το στοιχείο αυτό ούτε κατά την εκτίμηση του παράγοντα της ομοιότητας των σημείων στο σύνολό του (δεδομένου ότι καμιά αναφορά δε γίνεται στην «ισπανική αγορά ελαιολάδου» κατά την εκτίμηση, για παράδειγμα, του διακριτικού χαρακτήρα των λεκτικών στοιχείων των αντιτασσόμενων σημείων), ούτε κατά τη στάθμιση άλλων παραγόντων που ασκούν επίσης επιρροή στην υπόθεση, προκειμένου να κριθεί αν υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των αντιτασσόμενων σημείων.

Δεύτερο μέρος

Επιρροή του εσφαλμένου προσδιορισμού των αντιτασσόμενων σημάτων στον παράγοντα «κοινό της εδαφικής περιοχής στην οποία απολαύει προστασίας το προγενέστερο σήμα». Εσφαλμένος καθορισμός και συνακόλουθα εσφαλμένη εκτίμηση των παραγόντων που ασκούν επιρροή κατά την εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως

Η επιχειρηματολογία που προβάλλουμε στο δεύτερο αυτό μέρος προς δικαιολόγηση του ισχυρισμού περί παραβάσεως του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', στηρίζεται σε δύο πυλώνες ή βάσεις. Αφενός, σε όλη την προεκτεθείσα συλλογιστική σχετικά με τον εσφαλμένο προσδιορισμό των «προγενέστερων αντιτασσόμενων σημάτων» και την επιρροή τους στον παράγοντα του «κοινού της εδαφικής περιοχής στην οποία απολαύει προστασίας το προγενέστερο σήμα». Και, αφετέρου, σε έναν εσφαλμένο προσδιορισμό και συνακόλουθα εσφαλμένη εκτίμηση όλων των παραγόντων που έπρεπε να ληφθούν υπόψη προκειμένου να εκτιμηθεί αν συνέτρεχε κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ του κοινοτικού σήματος LA ESPAÑOLA αρ. 236588, του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, και των προγενέστερων αντιτασσόμενων ισπανικών σημάτων CARBONELL αρ. 994364, 1238745 και 1698613.

Τα επιχειρήματα του μέρους αυτού στα οποία στηρίζεται ο ισχυρισμός ότι η αναιρεσιβαλλομένη απόφαση παρέβη, λόγω εσφαλμένης εφαρμογής, το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', είναι τα εξής:

- Η αναιρεσιβαλλομένη απόφαση εξέτασε τα επίμαχα σημεία όχι χρησιμοποιώντας τα κριτήρια της «σφαιρικής εκτιμήσεως» και της «συνολικής εντυπώσεως», αλλά κατά τρόπο αποσπασματικό και διαδοχικό, και ως εκ τούτου «αναλυτικό» των συστατικών στοιχείων των επίμαχων σύνθετων σημάτων, παραβαίνοντας έτσι το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και την κοινοτική νομολογία που το ερμηνεύει.

Η αναιρεσιβαλλομένη απόφαση δεν εξέτασε, ως όφειλε εξ αρχής, τα σήματα χρησιμοποιώντας τα κριτήρια της «σφαιρικής εκτιμήσεως» και της «συνολικής εντυπώσεως» που προκαλούν τα επίμαχα σήματα. Αντ' αυτού, η αναιρεσιβαλλομένη απόφαση ακολούθησε εξ αρχής την αναλυτική μέθοδο και προέβη σε αποσπασματική και διαδοχική εξέταση των εικονιστικών στοιχείων αφενός (σκέψεις 75 έως και 87), και των λεκτικών στοιχείων αφετέρου (σκέψεις 88 έως 93), προσδίδοντας αποφασιστική σημασία στα εικονιστικά στοιχεία και αρνούμενη κάθε σπουδαιότητα στα λεκτικά στοιχεία. Είναι αληθές ότι η αναιρεσιβαλλομένη απόφαση κάνει αναφορά στα κριτήρια της σφαιρικής εκτιμήσεως και της συνολικής εντυπώσεως (σκέψη 99), αλλά είναι επίσης αληθές ότι για μια σωστή κρίση δεν αρκεί η αναφορά και η αναπαραγωγή ενός νομολογιακού κριτηρίου, αλλά πρέπει το κριτήριο αυτό να χρησιμοποιηθεί και να εφαρμοστεί σωστά στην συγκεκριμένη υπόθεση. Η αναιρεσιβαλλομένη απόφαση δεν έπραξε κάτι τέτοιο. Στην πραγματικότητα, κατά την εκτίμηση του παράγοντα της ομοιότητας των αντιτασσόμενων σημείων, η αναιρεσιβαλλομένη απόφαση δεν εφάρμοσε ως πρώτο και κύριο κριτήριο αυτό της σφαιρικής εκτιμήσεως και της συνολικής εντυπώσεως, αλλά ακολούθησε αναλυτική μέθοδο, προβαίνοντας αρχικώς σε αποσύνθεση των σημάτων στα εικονιστικά και λεκτικά τους στοιχεία και, στη συνέχεια, σε χωριστή εκτίμηση, πρώτα, των δύο εικονιστικών στοιχείων των αντιτασσόμενων σημάτων και, έπειτα, του λεκτικού σήματος LA ESPAÑOLA, παραλείποντας κάθε αναφορά στο άλλο λεκτικό στοιχείο των αντιτασσόμενων σημάτων, το επώνυμο CARBONELL.

Εξάλλου, η αναιρεσιβαλλομένη απόφαση παρέβη και το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', καθόσον παρέλειψε να εκτιμήσει δύο σημαντικούς για την υπόθεση παράγοντες, όπως αυτόν της προηγούμενης συνυπάρξεως για μακρό χρονικό διάστημα και της φήμης, οι οποίοι ασκούσαν μεγάλη επιρροή για την εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως μεταξύ του κοινοτικού σήματος LA ESPAÑOLA αρ. 236588, του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, και των προγενέστερων αντιτασσόμενων ισπανικών σημάτων CARBONELL.

- Η έννοια του μέσου Ισπανού καταναλωτή ελαιολάδου και ο υποτιθέμενος κίνδυνος συγχύσεως των αντιτασσόμενων σημάτων.

Η αναιρεσιβαλλομένη απόφαση, μολονότι αναφέρεται στο προφίλ του μέσου καταναλωτή όπως προκύπτει από την κοινοτική νομολογία, δεν χρησιμοποιεί αυτό το πρότυπο καταναλωτή, αλλά διαμορφώνει ένα προφίλ του μέσου Ισπανού καταναλωτή ελαιολάδου που πλησιάζει περισσότερο το πρότυπο του μέσου καταναλωτή που χρησιμοποιεί η γερμανική νομολογία, δηλαδή αυτό του «απρόσεκτου και μη σκεπτόμενου» καταναλωτή, αγνοώντας το πρότυπο του Ευρωπαίου καταναλωτή που έχει επιλέξει η κοινοτική νομολογία και που «έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως προσεκτικός και ενημερωμένος»

(αποφάσεις LLOYD, σκέψη 26, και PICASSO, σκέψη 38). Πέραν του σημαντικού αυτού σφάλματος, η αναιρεσιβαλλομένη απόφαση υποπίπτει σε άλλο ένα εξίσου σοβαρό σφάλμα, «λαμβάνοντας υπόψη το ελάχιστο επίπεδο προσοχής» που μπορεί να επιδεικνύει το κοινό στα σήματα ελαιολάδου, αντί να λάβει υπόψη το συνήθες επίπεδο προσοχής που επιδεικνύει ο μέσος Ισπανός καταναλωτής, ο οποίος έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως προσεκτικός και ενημερωμένος σχετικά με το ελαιόλαδο.

(¹) Κανονισμός του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Rechtbank van eerste aanleg te Brugge (Βέλγιο) στις 16 Νοεμβρίου 2007 — NV Beleggen, Risicokapitaal, Beheer κατά Βελγικού Δημοσίου

(Υπόθεση C-499/07)

(2008/C 22/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank van eerste aanleg te Brugge

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα — ενάγουσα: NV Beleggen, Risicokapitaal, Beheer

Καθού — εναγόμενο: Βελγικό Δημόσιο

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει η οδηγία 90/435/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1990, σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς το οποίο ισχύει για τις μητρικές και τις θυγατρικές εταιρείες διαφορετικών κρατών μελών (¹), και ειδικότερα το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αντιτίθεται στο γεγονός ότι ένα κράτος μέλος, εξαιρουμένων των κερδών που διανέμονται λόγω εκκαθαρίσεως μιας θυγατρικής εταιρίας, απαλλάσσει τα κέρδη που διανέμονται στη μητρική εταιρία αυτού του κράτους από την εδρεύουσα σε άλλο κράτος μέλος θυγατρική της εταιρία, υπάγοντας πρώτα το σύνολο των διανεμηθέντων κερδών στη φορολογητέα βάση και μετά επιτρέποντας την έκπτωση μέχρι του 95 % των κερδών αυτών από τη φορολογητέα βάση, αλλά περιορίζοντας την έκπτωση αυτή στο ποσό των κερδών που πραγματοποιήθηκαν κατά το οικονομικό έτος εντός του οποίου διανεμήθηκαν (μετά την αφαίρεση ορισμένων ποσών που προβλέπει ο νόμος) (άρθρο 205, παράγραφος 2, του κώδικα του 1992 περί φόρου εισοδήματος σε συνδυασμό με το άρθρο 77 του εκτελεστικού διατάγματος του κώδικα αυτού), οπότε αν τα κέρδη του οικονομικού αυτού έτους είναι μικρότερα από το ποσό των κατά τα ανωτέρω διανεμηθέντων κερδών δεν υπάρχει ζημία που να μπορεί να μεταφερθεί;

- 2) Αν ναι, πρέπει η οδηγία 90/435/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1990, σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς το οποίο ισχύει για τις μητρικές και τις θυγατρικές εταιρείες διαφορετικών κρατών μελών, και ειδικότερα το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι υποχρεώνει το πιο πάνω κράτος μέλος να δέχεται ότι τα διανεμηθέντα κέρδη, που μια εταιρία αυτού του κράτους λαμβάνει από θυγατρική της από άλλο κράτος μέλος, εκπίπτουν πλήρως από το ποσό των κερδών του οικονομικού έτους και ότι οι εντεύθεν ζημιές μπορούν να μεταφερθούν σε επόμενο οικονομικό έτος;
- 3) Αν η πιο πάνω οδηγία 90/435/ΕΟΚ πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι όσον αφορά τα κέρδη που διανέμονται στη βελγική μητρική εταιρία από εδρεύουσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση θυγατρική εταιρία η βελγική ρύθμιση αντίκειται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής, πρέπει τότε να γίνει δεκτό ότι η πιο πάνω διάταξη της οδηγίας αντιτίθεται και στην εφαρμογή της βελγικής ρυθμίσεως περί των κερδών που διανέμονται στη βελγική μητρική εταιρία από μια βελγική θυγατρική εταιρία όταν, όπως εν προκειμένω, κατά τη μεταφορά της οδηγίας στο βελγικό δίκαιο ο Βέλγος νομοθέτης αποφάσισε να επιφυλάσσεται σε αμιγώς εσωτερικές καταστάσεις η ίδια μεταχείριση που επιφυλάσσεται στις καταστάσεις που διέπονται από την οδηγία, οπότε ευθυγράμμισε τη βελγική νομοθεσία με την οδηγία και όσον αφορά αμιγώς εσωτερικές καταστάσεις;
- 4) Αντιτίθεται το άρθρο 43 της Συνθήκης ΕΚ σε νομοθετική ρύθμιση κράτους μέλους κατά την οποία, όσον αφορά τις βεβαιώσεις φόρου εταιριών, η απαλλαγή των κερδών που εντός ενός οικονομικού έτους διανεμήθηκαν σε μια εταιρία από την εδρεύουσα σε άλλο κράτος μέλος θυγατρική της εταιρία περιορίζεται εντός του πρώτου κράτους μέλους στο ποσό των κερδών του οικονομικού έτους εντός του οποίου έγινε η διανομή κερδών (μετά την αφαίρεση ορισμένων ποσών που προβλέπει ο νόμος), ενώ πλήρης απαλλαγή των διανεμηθέντων κερδών θα ήταν δυνατή αν η εταιρία αυτή είχε μόνιμη εγκατάσταση στο άλλο κράτος μέλος;

(¹) ΕΕ L 225, σ. 6.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Naczelny Sąd Administracyjny (Δημοκρατία της Πολωνίας) στις 16 Νοεμβρίου 2007 — K-1 Sp. z o.o. w Toruniu κατά Dyrektor Izby Skarbowej w Bydgoszczy

(Υπόθεση C-502/07)

(2008/C 22/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Naczelny Sąd Administracyjny

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: K-1 Sp. z o.o. w Toruniu

Καθού: Dyrektor Izby Skarbowej w Bydgoszczy

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αποκλείει το άρθρο 2, παράγραφοι 1 και 2, της πρώτης οδηγίας 67/227/ΕΟΚ (¹) του Συμβουλίου, της 11ης Απριλίου 1967, περί της εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών, σε συνδυασμό με τα άρθρα 2, 10, παράγραφος 1, στοιχείο α', και 10, παράγραφος 2, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ (²) του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, τη δυνατότητα να επιβληθεί στον υποκείμενο στον φόρο προστιθεμένης αξίας η υποχρέωση να καταβάλει την πρόσθετη φορολογική οφειλή υπό την έννοια του άρθρου 109, παράγραφοι 5 και 6, του νόμου της 11ης Μαρτίου 2004 περί του φόρου επί αγαθών και υπηρεσιών, όταν διαπιστώνεται ότι ο υποκείμενος στον ΦΠΑ εμφάνισε στην υποβληθείσα φορολογική δήλωση ως πιστωτικό υπόλοιπο ή φόρο εισροών ένα ποσό το οποίο είναι μεγαλύτερο από το πραγματικό;
- 2) Μπορούν τα «ειδικά μέτρα» υπό την έννοια του άρθρου 27, παράγραφος 1, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, λαμβανομένου υπόψη του χαρακτήρα τους και του σκοπού τους, να συνιστανται στην επιβολή πρόσθετης φορολογικής οφειλής στον υποκείμενο σε ΦΠΑ, η οποία καθορίζεται με απόφαση της φορολογικής αρχής, όταν διαπιστώνεται το αντικειμενικό γεγονός ότι ο υποκείμενος στον φόρο δήλωσε υπερβολικά υψηλό ποσό ως πιστωτικό υπόλοιπο ή υπερβολικά υψηλά ποσά ως πραγματικό φόρο εισροών;
- 3) Περιλαμβάνει η εξουσία την οποία παρέχει το άρθρο 22 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, το δικαίωμα επιβολής πρόσθετης φορολογικής οφειλής κατά την έννοια του άρθρου 109, παράγραφοι 5 και 6, του νόμου της 11ης Μαρτίου 2004 περί του φόρου επί αγαθών και υπηρεσιών;

(¹) ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 3.

(²) ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49.

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Supremo Tribunal Administrativo (Πορτογαλία) στις 19 Νοεμβρίου 2007 — Associação Nacional de Transportes Rodoviários de Pesados de Passageiros (Antrop) κ.λπ. κατά Conselho de Ministros κ.λπ.

(Υπόθεση C-504/07)

(2008/C 22/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Supremo Tribunal Administrativo (Πορτογαλία)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσες: Associação Nacional de Transportes Rodoviários de Pesados de Passageiros (Antrop) κ.λπ.

Καθών: Conselho de Ministros [Υπουργικό Συμβούλιο] κ.λπ.

Προδικαστικά ερωτήματα

- Υπό το πρίσμα των άρθρων 73, 87 και 88 της Συνθήκης και του κανονισμού 1191/69 ⁽¹⁾, μπορούν οι εθνικές αρχές να επιβάλλουν υποχρεώσεις δημοσίας υπηρεσίας σε μια δημόσια επιχείρηση επιφορτισμένη με τις δημόσιες συγκοινωνίες επιβατών εντός ενός δήμου;
- Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, υποχρεούνται οι εθνικές αρχές να καταβάλλουν αντιστάθμιση γι' αυτές τις υποχρεώσεις;
- Υποχρεούνται οι εθνικές αρχές, σε περίπτωση κατά την οποία δεν υποχρεούνται να προκηρύξουν διαγωνισμό για την παραχώρηση της εκμεταλλεύσεως δικτύου συγκοινωνιών, να επεκτείνουν την υποχρέωση καταβολής αντιστάθμισεως σε όλες τις επιχειρήσεις που, υπό το πρίσμα του εσωτερικού δικαίου και εντός της ίδιας περιοχής, θεωρούνται ως παρέχουσες δημόσιες συγκοινωνίες επιβατών;
- Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, ποιο πρέπει να είναι το κριτήριο της καταβολής αντιστάθμισεως;
- Σε περίπτωση κατά την οποία επιχειρήσεις μεταφοράς επιβατών με λεωφορεία, οι οποίες ασκούν τη δραστηριότητά τους, δυνάμει δημοσίας παραχωρήσεως, εντός ορισμένης αστικής περιμέτρου υπό καθιερωτές αποκλειστικότητας, ασκούν όμως επίσης τη δραστηριότητα αυτή σε ανταγωνισμό προς ιδιωτικές επιχειρήσεις εκτός των αστικών περιοχών που υπόκεινται σε αποκλειστική εκμετάλλευση, συνιστά η ετήσια κρατική χορήγηση ενισχύσεων, που αποσκοπούν στην κάλυψη των διαρκών ελλειμμάτων εκμεταλλεύσεως των επιχειρήσεων αυτών, κρατική ενίσχυση απαγορευόμενη από το άρθρο 87, παράγραφος 1, ΕΚ, όταν:

i) είναι αδύνατο να υπολογιστεί βάσει ασφαλών λογιστικών στοιχείων η διαφορά μεταξύ του κόστους του μέρους της δραστηριότητας αυτών των επιχειρήσεων εντός της υποκειμένης στην παραχώρηση περιοχής και των αντιστοίχων εσόδων και είναι, κατά συνέπεια, αδύνατο να υπολογιστεί το πρόσθετο κόστος που προκύπτει από την εκπλήρωση των υποχρεώσεων δημοσίας υπηρεσίας, που μπορεί, κατά τους όρους της παραχωρήσεως, να τύχει κρατικής ενισχύσεως;

ii) η παροχή υπηρεσιών συγκοινωνίας από τις προαναφερθείσες επιχειρήσεις μπορεί, για τον λόγο αυτόν, να διατηρηθεί ή να αυξηθεί, με συνέπεια να μειώνονται οι πιθανότητες παροχής υπηρεσιών συγκοινωνιών από άλλες επιχειρήσεις εγκατεστημένες στο ίδιο ή σε άλλο κράτος μέλος;

iii) τούτο δε, παρά τη διάταξη του άρθρου 73 ΕΚ;

f) Λαμβάνοντας υπόψη τις προϋποθέσεις τις οποίες απαριθμεί το ΔΕΚ στο τωρινό άρθρο 87, παράγραφος 1, (παλαιό άρθρο 92, παράγραφος 1) ΕΚ, και συγκεκριμένα στην απόφαση της 24ης Ιουλίου 2003, Altmark ⁽²⁾, για τον χαρακτηρισμό της κρατικής ενισχύσεως («Πρώτον, πρέπει να πρόκειται για σχετική παρέμβαση εκ μέρους του κράτους ή μέσω δημοσίων πόρων. Δεύτερον, η παρέμβαση αυτή πρέπει να μπορεί να επηρεάσει το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών. Τρίτον, πρέπει να χορηγεί ένα πλεονέκτημα υπέρ του δικαιούχου. Τέταρτον, πρέπει να νοθεύει ή να απειλεί να νοθεύσει τον ανταγωνισμό»), ποια είναι η έννοια των εκφράσεων (i) παροχή ενός πλεονεκτήματος που (ii) νοθεύει τον ανταγωνισμό, σε μια περίπτωση κατά την οποία οι τυγχάνοντες αυτού του πλεονεκτήματος κατέχουν την αποκλειστική εκμετάλλευση της δημοσίας υπηρεσίας μεταφοράς επιβατών στις πόλεις της Λισσαβώνας και του Porto, ενώ ταυτόχρονα δρουν σε συγκοινωνιακές συνδέσεις με τις πόλεις αυτές σε ζώνες στις οποίες δρουν και άλλες επιχειρήσεις; Άλλως, τί κριτήρια πρέπει να εφαρμοστούν για να κριθεί ότι η απονομή ενός πλεονεκτήματος νοθεύει τον ανταγωνισμό; Έχει σχετικός σημασία το ποσοστό του κόστους που, εντός των επιχειρήσεων αυτών, οφείλεται στα δρομολόγια συγκοινωνιών που πραγματοποιούνται εκτός της ζώνης αποκλειστικότητας; Είναι — τελικά — αναγκαίο η ενίσχυση να αντανakλάται σε αισθητό βαθμό στη δραστηριότητα που ασκείται εκτός της ζώνης αποκλειστικότητας (Λισσαβώνας και Porto);

g) Είναι η προβλεπόμενη στα άρθρα 76 και 88 ΕΚ επέμβαση της Επιτροπής ο μόνος τρόπος έννομης ενέργειας για την εφαρμογή των κανόνων της Συνθήκης περί κρατικών ενισχύσεων ή η αποτελεσματικότητα του κοινοτικού δικαίου απαιτεί επιπροσθέτως τη δυνατότητα απευθείας εφαρμογής των εν λόγω κανόνων από τα εθνικά δικαστήρια κατόπιν αιτήσεως των ιδιωτών που θεωρούν ότι θίγονται από τη χορήγηση επιδοτήσεως ή ενισχύσεως αντίθετης προς τους κανόνες ανταγωνισμού;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 1191/69 του Συμβουλίου της 26ης Ιουνίου 1969 περί των ενεργειών των κρατών μελών που αφορούν τις υποχρεώσεις που είναι συνυφασμένες με την έννοια της δημοσίας υπηρεσίας στον τομέα των σιδηροδρομικών, οδικών και εσωτερικών πλωτών μεταφορών (ΕΕ ειδ. έκδ. 07/001, σ. 100).

⁽²⁾ C-280/00, Συλλογή 2003, σ. I-7810.

Αίτηση αναιρέσεως της Cain Cellars, Inc. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (πρώτο τμήμα), στις 12 Σεπτεμβρίου 2007, στην υπόθεση T-304/05, Cain Cellars, Inc. κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (Εμπορικά Σήματα, Σχέδια και Υποδείγματα), που κατατέθηκε στις 21 Νοεμβρίου 2007

(Υπόθεση C-508/07 P)

(2008/C 22/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναρρεσείουσα: Cain Cellars, Inc. (εκπρόσωπος: J. Albrecht, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αίτηση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (Εμπορικά σήματα, Σχέδια και Υποδείγματα)

Αιτήματα της αναρρεσείουσας

Η αναρρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει την αναρρεσείουσα απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Σεπτεμβρίου 2007 στην υπόθεση T-304/05.
- Να αναγνωρίσει ότι ο λόγος απαραδέκτου του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα δεν εμποδίζει την καταχώριση του προς καταχώριση σήματος.
- Να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα έξοδα της ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ διαδικασίας, της ενώπιον του Πρωτοδικείου δικής καθώς και στα έξοδα της αναρρεσείουσας διαδικασίας.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Περίληψη των λόγων αναιρέσεως της αναρρεσείουσας στο πλαίσιο της αναρρεσείουσας διαδικασίας κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 12ης Σεπτεμβρίου 2007 στην υπόθεση T-304/05

Πρώτος λόγος αναιρέσεως

Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/95:

Η αναρρεσείουσα προσάπτει στο Πρωτοδικείο ότι, κατά την αξιολόγηση των ουσιωδών σημείων για την εκτίμηση της λειτουργίας του προς καταχώριση σήματος, σε σχήμα πενταγώνου, ως διακριτικού γνωρίσματος, δεν έλαβε υπόψη τις βαρύνουσες νομικές απόψεις και αρχές του δικαίου καθόσον έκρινε το σήμα σε σχήμα πενταγώνου της αναρρεσείουσας βάσει καθαρά θεωρητικών και αφηρημένων σκέψεων και δεν έλαβε υπόψη τις γενικές, σε πραγματικά περιστατικά εστιασμένες αρχές εκτίμησης σχετικά με το ερώτημα του διακριτικού χαρακτήρα της παραστάσεως ενός πενταγώνου, ιδίως τη μοναδικότητά του («unicqueness») στον εν προκειμένω κρίσιμο τομέα του οίνου. Το Πρωτοδικείο χαρακτήρισε το σημείο ως απλό «βασικό γεωμετρικό σχήμα», εκτιμώντας, αορίστως και εκ των προτέρων, ότι η κατηγορία αυτή απλών σημείων στερείται οιοδήποτε διακριτικού χαρακτήρα.

Δεύτερος λόγος αναιρέσεως

Παράβαση του άρθρου 67 (6) (10), παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου:

- α) Σύμφωνα με το άρθρο 67 (6) (10), παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, το Πρωτοδικείο λαμβάνει υπόψη μόνον έγγραφα και δικαιολογητικά στοιχεία των οποίων οι δικηγόροι και εκπρόσωποι των διαδίκων έχουν λάβει γνώση και επί των οποίων έχουν λάβει θέση. Στη σκέψη 34, η αναρρεσείουσα βάσει απόφασης λαμβάνει υπόψη έγγραφα, τα οποία το Γραφείο υπέβαλε για πρώτη φορά με το απαντητικό υπόμνημά του και επί των οποίων η προσφεύγουσα δεν μπόρεσε να διατυπώσει τις παρατηρήσεις της (η έγγραφη διαδικασία τερματίστηκε με την κατάθεση του απαντητικού υπομνήματος). Επομένως, η απόφαση στηρίζεται σε अपαράδεκτα αποδεικτικά στοιχεία. Η έλλειψη δυνατότητας για την αναρρεσείουσα να λάβει θέση συνιστά παράβαση των αρχών που αφορούν το δικαίωμα της νόμιμης ακροάσεως.
- β) Τέλος, η αναρρεσείουσα προσάπτει στο Πρωτοδικείο ότι απεικονίσεις του προϊόντος που υποβλήθηκαν κατά την προφορική διαδικασία με σκοπό να αποδειχθεί ο διακριτικός χαρακτήρας του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση, των οποίων η προσκόμιση στη δίκη εγκρίθηκε από το ΓΕΕΑ και οι οποίες είχαν ιδιαίτερη σημασία για το ζήτημα του διακριτικού χαρακτήρα του αιτουμένου σήματος, δεν αναφέρθηκαν στην αναρρεσείουσα απόφαση και δεν ελήφθησαν υπόψη κατά τη λήψη της αποφάσεως επί του ζητήματος του διακριτικού χαρακτήρα. Το γεγονός αυτό επίσης συνιστά παράβαση των αρχών που αφορούν το δικαίωμα της νόμιμης ακροάσεως.

Προσφυγή της 21ης Νοεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου

(Υπόθεση C-510/07)

(2008/C 22/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: G. Rozet και B. Schima)

Καθού: Βασιλείο του Βελγίου

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Βασιλείο του Βελγίου, μη θεσπίζοντας όλες τις κατάλληλες νομοθετικές, κανονιστικές ή διοικητικές διατάξεις προκειμένου να υπάρχει πάντοτε, εντός του εδάφους της Κοινότητας, ορισμένο ύψος αποθεμάτων προϊόντων πετρελαίου της δεύτερης κατηγορίας των προϊόντων πετρελαίου που απαριθμούνται στο άρθρο 2 της οδηγίας 68/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1968, περί υποχρεώσεως διατήρησης ενός ελαχίστου επιπέδου αποθεμάτων αργού πετρελαίου και/ή προϊόντων πετρελαίου από τα κράτη μέλη της ΕΟΚ (1), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 1, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής,
- να καταδικάσει το Βασιλείο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή της, η Επιτροπή κατηγορεί το καθού ότι παραβαίνει συχνά την υποχρέωση διατήρησης αποθεμάτων προϊόντων πετρελαίου, την οποία προβλέπει η οδηγία 68/414/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε και κωδικοποιήθηκε στη συνέχεια από την οδηγία 2006/67/ΕΚ⁽¹⁾, του Συμβουλίου, της 24ης Ιουλίου 2006, όσον αφορά τα προϊόντα της δεύτερης κατηγορίας που προβλέπει η εν λόγω οδηγία, δηλαδή το ντίζελ (gas-oil, diesel-oil), το φωτιστικό πετρέλαιο και τα καύσιμα αεριοπροωθούμενου τύπου κηροζίνης. Η Επιτροπή επισημαίνει συναφώς, μεταξύ άλλων, ότι υπάρχει σημαντική ενίοτε απόκλιση μεταξύ των αριθμητικών στοιχείων για την εσωτερική κατανάλωση των επίμαχων προϊόντων που υποβάλλει το καθού με τα μηνιαία δελτία του και των στοιχείων που διαθέτει η Επιτροπή μέσω του Eurostat (της Στατιστικής Υπηρεσίας των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων).

⁽¹⁾ ΕΕ ειδ. έκδ. 12/001, σ. 39.

⁽²⁾ ΕΕ L 217, σ. 8.

— να καταδικάσει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή κατηγορεί με την προσφυγή της το καθού ότι έχει εκπληρώσει πλημμελώς τις υποχρεώσεις που προβλέπει η απόφαση 280/2004/ΕΚ, σε συνδυασμό με την απόφαση 2005/166/ΕΚ. Κατά την Επιτροπή, το καθού παρέλειψε, πρώτον, να παράσχει με την ετήσια έκθεσή του πλήρη στοιχεία σχετικά με τις μεθόδους και τις κατηγορίες των δεδομένων για τις δραστηριότητες και τους παράγοντες εκπομπών που χρησιμοποιούνται στις σημαντικότερες πηγές στην Κοινότητα. Δεύτερον, το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου παρέλειψε επίσης να ανακοινώσει στην Επιτροπή μια γενική αξιολόγηση περί αβεβαιότητας σχετικά με τα στοιχεία της εθνικής έκθεσης απογραφής του Λουξεμβούργου.

⁽¹⁾ ΕΕ L 49, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 55, σ. 57.

Προσφυγή της 21ης Νοεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου

(Υπόθεση C-511/07)

(2008/C 22/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: G. Rozet και U. Wölker)

Καθού: Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να διαπιστώσει ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, μη ανακοινώνοντας τα απαιτούμενα στοιχεία κατά το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο στ', της απόφασης 280/2004/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για μηχανισμό παρακολούθησης των εκπομπών αερίων που συμβάλλουν στο φαινόμενο του θερμοκηπίου στην Κοινότητα και εφαρμογής του πρωτοκόλλου του Κιότο⁽¹⁾, σε συνδυασμό με τα άρθρα 2 και 4, παράγραφος 1, στοιχεία β' και δ', της απόφασης 2005/166/ΕΚ της Επιτροπής, της 10ης Φεβρουαρίου 2005, για θέσπιση των κανόνων εφαρμογής της απόφασης 280/2004/ΕΚ⁽²⁾, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις εν λόγω διατάξεις,

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden στις 22 Νοεμβρίου 2007 — Vereniging Noordelijke Land- en Tuinbouw Organisatie κατά Staatssecretaris van Financiën

(Υπόθεση C-515/07)

(2008/C 22/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσίγουσα: Vereniging Noordelijke Land- en Tuinbouw Organisatie

Αναρρεσίβλητος: Staatssecretaris van Financiën

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Πρέπει τα άρθρα 6, παράγραφος 2, και 17, παράγραφοι 1, 2 και 6, της έκτης οδηγίας⁽¹⁾ να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι ένας υποκείμενος στον φόρο δύναται να περιλάβει εξ ολοκλήρου στην επιχείρησή του όχι μόνον επενδυτικά αγαθά, αλλά και όλα τα αγαθά και όλες τις υπηρεσίες που χρησιμοποιούνται τόσο για σκοπούς της επιχείρησής του όσο και για σκοπούς ξένους προς αυτήν και να προβεί σε άμεση και πλήρη έκπτωση του ΦΠΑ με τον οποίο χρεώθηκε κατά την απόκτηση αυτών των αγαθών και υπηρεσιών;

2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, συνεπάγεται η εφαρμογή του άρθρου 6, παράγραφος 2, της έκτης οδηγίας, όταν πρόκειται για υπηρεσίες και για αγαθά που δεν είναι επενδυτικά αγαθά, ότι ο ΦΠΑ εισπράττεται εφ' άπαξ κατά την περίοδο για την οποία ισχύει η έκπτωση για τις υπηρεσίες αυτές και τα αγαθά αυτά ή ο ΦΠΑ πρέπει να εισπραχθεί και σε μεταγενέστερες περιόδους και, αν ναι, πώς πρέπει να καθοριστεί η φορολογητέα βάση για τα αγαθά και τις υπηρεσίες που δεν γίνονται αντικείμενο αποσβέσεως;

(¹) Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοίμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το High Court of Justice (Chancery Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 22 Νοεμβρίου 2007 — Afton Chemical Limited κατά The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

(Υπόθεση C-517/07)

(2008/C 22/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court of Justice (Chancery Division)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εφεσείουσα: Afton Chemical Limited

Εφεσίβλητοι: The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Υπόκεινται τα πρόσθετα καυσίμων, όπως τα επίδικα στην υπό κρίση υπόθεση, τα οποία δεν προορίζονται για χρήση, δεν διατίθενται προς πώληση ούτε χρησιμοποιούνται ως καύσιμα κινητήρων, αλλά προστίθενται στα καύσιμα κινητήρων για σκοπούς διαφορετικούς από την παροχή ενέργειας για την κίνηση του οχήματος στο οποίο χρησιμοποιείται το καύσιμο, στον φόρο βάσει του άρθρου 2, παράγραφος 3, της οδηγίας 92/81/ΕΚ (¹);

2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, εμπίπτουν τα πρόσθετα αυτά στο πεδίο εφαρμογής της απαλλαγής του άρθρου 8, παράγραφος 1, της οδηγίας 92/81/ΕΚ;

3) Υπόκεινται τα πρόσθετα καυσίμων όπως τα επίδικα στην υπό κρίση υπόθεση, τα οποία δεν προορίζονται για χρήση, δεν διατίθενται προς πώληση ούτε χρησιμοποιούνται ως καύσιμα κινητήρων, αλλά προστίθενται στα καύσιμα κινητήρων για σκοπούς διαφορετικούς από την παροχή ενέργειας για την κίνηση του οχήματος στο οποίο χρησιμοποιείται το καύσιμο, στον φόρο βάσει του άρθρου 2, παράγραφος 3, της οδηγίας 2003/96/ΕΚ (²);

4) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο τρίτο ερώτημα, εξαιρούνται τα πρόσθετα αυτά από το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2003/96/ΕΚ βάσει του πρώτου εδαφίου του άρθρου [2, παράγραφος 4], στοιχείο β', της οδηγίας αυτής;

5) Απαγορεύει το κοινοτικό δίκαιο και, ειδικότερα, το άρθρο 3 της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ τον φόρο που επιβάλλει το Ηνωμένο Βασίλειο στα ανωτέρω πρόσθετα καυσίμων (³);

(¹) ΕΕ L 316, σ. 12.

(²) ΕΕ L 283, σ. 51.

(³) ΕΕ L 76, σ. 1.

Αναίρεση που άσκησε στις 22 Νοεμβρίου 2007 η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (τέταρτο πενταμελές τμήμα) στις 12 Σεπτεμβρίου 2007, στην υπόθεση T-196/02, MTU Friedrichshafen GmbH κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-520/07 P)

(2008/C 22/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: K. Gross, B. Martenczuk)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: MTU Friedrichshafen GmbH

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναρέσει την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση του Πρωτοδικείου, της 12ης Σεπτεμβρίου 2007, υπόθεση T-196/02, MTU Friedrichshafen GmbH κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων·

- αποφαινόμενο επί της ουσίας, να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη·
- να καταδικάσει την πρωτοδικώς προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα τόσο της αναιρετικής διαδικασίας όσο και της πρωτοδικής διαδικασίας στην υπόθεση T-196/02.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Το Πρωτοδικείο πεπλανημένως έκρινε ότι δεν μπορεί να γίνει χρήση της δυνατότητας διαπιστώσεως του πραγματικού δικαιούχου της ενισχύσεως βάσει των διαθέσιμων στοιχείων. Η διαπίστωση του πραγματικού δικαιούχου της ενισχύσεως αποτελεί, κατά κανόνα, αναπόσπαστο στοιχείο των αποφάσεων της Επιτροπής με τις οποίες ζητείται η ανάκτηση παρανόμως χορηγηθεισών ενισχύσεων. Πράγματι, η διαπίστωση αυτή είναι αναγκαία για τη διασφάλιση της αποτελεσματικής ανακτήσεως της παρανόμως χορηγηθείσας ενισχύσεως. Επομένως, η μη αποδοχή της δυνατότητας καθορισμού του πραγματικού δικαιούχου της ενισχύσεως βάσει των διαθέσιμων στοιχείων έρχεται σε αντίθεση με το άρθρο 13, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999.

Δεύτερον, πεπλανημένως το Πρωτοδικείο έκρινε ότι η απόφαση της Επιτροπής στηρίζεται επί απλής εικασίας, η οποία δεν πληροί τις προϋποθέσεις μιας αποφάσεως στηριζόμενης στα διαθέσιμα πληροφοριακά στοιχεία. Αφενός, απόφαση στηριζόμενη στα διαθέσιμα πληροφοριακά στοιχεία δεν καταλήγει σε απολύτως βέβαια συμπεράσματα. Αφετέρου, η απόφαση της Επιτροπής στηρίχθηκε στα στοιχεία που της διαβίβασε ο σύνδικος πτωχεύσεως της SKL-M αναφορικά με το κόστος κτήσεως της τεχνολογίας. Επομένως, η Επιτροπή είχε στη διάθεσή της επαρκή στοιχεία βάσει των οποίων κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η μεταβίβαση της τεχνολογίας στην MTU συνιστούσε πλεονέκτημα για την εταιρία αυτήν.

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) στις 23 Νοεμβρίου 2007 — Α

(Υπόθεση C-523/07)

(2008/C 22/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Korkein hallinto-oikeus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείουσα: Α

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) α) Έχει εφαρμογή ο κανονισμός (ΕΚ) 2201/2003⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) 1347/2000 («κανονισμός Βρυξελλών Ια») στην εκτέλεση ως προς όλα της τα στοιχεία μιας αποφάσεως όπως η επίδικη, η οποία διατάσσει την άμεση αφαίρεση της επιμέλειας παιδιού και την ανάθεσή της σε τρίτους, ήτοι σε ίδρυμα ή σε ανάδοχη οικογένεια, σε περίπτωση που οι ενέργειες αυτές αποφασίστηκαν με μία και μόνη απόφαση που εκδόθηκε στο πλαίσιο των κανόνων δημοσίου δικαίου για την προστασία των παιδιών; ή
  - β) έχει εφαρμογή ο ως άνω κανονισμός, λαμβανομένου υπόψη του άρθρου 1, παράγραφος 2, σημείο δ', αυτού, μόνο στο μέρος εκείνο της αποφάσεως που αφορά την ανάθεση της επιμέλειας σε τρίτους;
- 2) Πώς πρέπει να ερμηνευθεί, σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο, η έννοια της «συνήθους διαμονής» περί της οποίας γίνεται λόγος στο άρθρο 8, παράγραφος 1, του κανονισμού, καθώς και στο συναφές άρθρο 13, παράγραφος 1, ειδικότερα σε σχέση με μια κατάσταση στην οποία το παιδί έχει την μόνιμη κατοικία του σε κράτος μέλος αλλά διαμένει σε άλλο κράτος μέλος, χωρίς όμως να έχει κάποια μόνιμη διαμονή σε συγκεκριμένο μέρος;
- 3) α) Αν θεωρηθεί ότι η συνήθης διαμονή του παιδιού δεν βρίσκεται εντός του άλλου αυτού κράτους μέλους, υπό ποιες προϋποθέσεις μπορεί να ληφθεί ένα προσωρινό μέτρο προστασίας (περί αναθέσεως της επιμέλειας του παιδιού σε τρίτον) βάσει του άρθρου 20, παράγραφος 1, του κανονισμού, εντός του κράτους μέλους αυτού;
  - β) Είναι το προσωρινό μέτρο προστασίας περί του οποίου γίνεται λόγος στο άρθρο 20, παράγραφος 1, του κανονισμού αποκλειστικά ένα μέτρο που μπορεί να τεθεί σε εφαρμογή σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο; Είναι δεσμευτικές οι σχετικές με το εν λόγω μέτρο διατάξεις του εθνικού δικαίου κατά την εφαρμογή του άρθρου αυτού;
  - γ) Μετά τη λήψη του προσωρινού μέτρου, πρέπει να παραπεμφθεί αυτεπαγγέλτως η υπόθεση σε δικαστήριο του αρμοδίου κράτους μέλους;
- 4) Αν το επιληφθέν συναφές δικαστήριο του κράτους μέλους δεν έχει καμία δικαιοδοσία, πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη η σχετική προσφυγή ή να παραπαμφθεί σε δικαστήριο του άλλου κράτους μέλους;

⁽¹⁾ ΕΕ L 338, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το High Court of Justice (Αγγλία και Ουαλία), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 28/11/2007 — Generics (UK) Ltd, Regina κατά Licensing Authority (για λογαριασμό της οποίας ενεργεί η Medicines and Healthcare products Regulatory Agency)

(Υπόθεση C-527/07)

(2008/C 22/64)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court of Justice (Αγγλία και Ουαλία), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Generics (UK) Ltd, Regina

Καθής: Licensing Authority (για λογαριασμό της οποίας ενεργεί η Medicines and Healthcare products Regulatory Agency)

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Στην περίπτωση κατά την οποία ένα φάρμακο που δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του παραρτήματος του κανονισμού 2309/93 ⁽¹⁾ κυκλοφόρησε στην αγορά κράτους μέλους (της Αυστρίας) κατ' εφαρμογή της εθνικής διαδικασίας χορηγήσεως αδειάς πριν την προσχώρηση του κράτους μέλους αυτού στον ΕΟΧ ή στην ΕΚ και:
  - α) το κράτος μέλος αυτό προσχώρησε ακολούθως στον ΕΟΧ και στη συνέχεια στην ΕΚ και, προς εκπλήρωση ενός από τους όρους προσχώρησης, μετέφερε στο εσωτερικό του δικαιο τις διατάξεις της οδηγίας 65/65 (νυν οδηγίας 2001/83 ⁽²⁾) περί άδειας κυκλοφορίας, χωρίς να έχουν προβλεφθεί σχετικώς μεταβατικές διατάξεις,
  - β) το εν λόγω φάρμακο παρέμεινε στην αγορά στο κράτος μέλος αυτό για μερικά χρόνια μετά την προσχώρηση του κράτους μέλους στον ΕΟΧ και στην ΕΚ,
  - γ) μετά την προσχώρηση του κράτους μέλους αυτού στον ΕΟΧ και στην ΕΚ, η άδεια κυκλοφορίας του φαρμάκου αυτού τροποποιήθηκε με την προσθήκη νέας ενδείξεως και η τροποποίηση θεωρήθηκε από τις αρχές του κράτους μέλους αυτού ως σύμφωνη με τις απαιτήσεις της κοινοτικής νομοθεσίας,
  - δ) ο φάκελος του εν λόγω φαρμάκου δεν ενημερώθηκε σύμφωνα με την οδηγία 65/65 (νυν οδηγία 2001/83) μετά την προσχώρηση του κράτους μέλους αυτού στον ΕΟΧ και στην ΕΚ και

- ε) για ένα προϊόν που περιέχει την ίδια δραστική ουσία χορηγήθηκε στη συνέχεια άδεια κυκλοφορίας βάσει του άρθρου 6 της οδηγίας 2001/83 και το προϊόν αυτό διατέθηκε στην αγορά στην ΕΚ,

μπορεί να θεωρηθεί το φάρμακο αυτό ως «φάρμακο αναφοράς για το οποίο έχει ή είχε εκδοθεί άδεια κυκλοφορίας, κατά την έννοια του άρθρου 6 [...], σε ένα κράτος μέλος» υπό την έννοια του άρθρου 10, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/83 και, σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, ποια ή ποιες από τις παραπάνω προϋποθέσεις είναι καθοριστικές συναφώς;

- 2) Στην περίπτωση που η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους αναφοράς απορρίπτει εσφαλμένως αίτηση για άδεια κυκλοφορίας που υποβλήθηκε βάσει του άρθρου 10, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/83 στο πλαίσιο της αποκεντρωμένης διαδικασίας που προβλέπεται με την οδηγία αυτή, με το σκεπτικό ότι το φάρμακο που περιγράφεται παραπάνω στο πρώτο ερώτημα δεν ήταν «φάρμακο αναφοράς» υπό την έννοια του άρθρου 10, παράγραφος 1, ποια κατευθυντήρια οδηγία, εφόσον απαιτείται, θεωρεί το Δικαστήριο πρόσφορο να δώσει στην παρούσα υπόθεση σχετικά με τις περιστάσεις που πρέπει να λάβει υπόψη το εθνικό δικαστήριο προκειμένου να καθορίσει αν υφίσταται κατάφωρη παράβαση, υπό την έννοια της αποφάσεως στην υπόθεση Brasserie du Pêcheur και Factortame;

⁽¹⁾ ΕΕ L 214, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 311, σ. 67.

Αναίρεση που άσκησε στις 29 Νοεμβρίου 2007 η Association de la presse internationale ASBL (API) κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (τμήμα μείζονος συνθέσεως) στις 12 Σεπτεμβρίου 2007 στην υπόθεση T-36/04, Association de la presse internationale ASBL (API) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-528/07 P)

(2008/C 22/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Association de la presse internationale ASBL (API) (εκπρόσωποι: S. Völcker, Rechtsanwalt, F. Louis, avocat, και C. O'Daly, Solicitor)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της αναιρεσιούσας

Η αναιρεσιούσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέξει την απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 12ης Σεπτεμβρίου 2007 στην υπόθεση T-36/04, API κατά Επιτροπής, καθόσον το Πρωτοδικείο αναγνώρισε το δικαίωμα της Επιτροπής να μην αποκαλύψει το περιεχόμενο των υπομνημάτων της στις υποθέσεις στις οποίες δεν είχε διεξαχθεί ακόμη η επ' ακροατηρίου συζήτηση,
- να ακυρώσει την απόφαση D(2003) 30621 της Επιτροπής, της 20ής Νοεμβρίου 2003, κατά το μέρος που δεν ακυρώθηκε από το Πρωτοδικείο στην υπόθεση T-36/04 ή, επικουρικά, να αναπέμψει την υπόθεση στο Πρωτοδικείο για να εκδώσει νέα απόφαση με βάση την απόφαση του Δικαστηρίου, και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναιρεσιούσα ισχυρίζεται ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση πρέπει να αναρριθεί για τους εξής λόγους:

1. Πρώτον, το Πρωτοδικείο ερμήνευσε εσφαλμένα το άρθρο 4, παράγραφος 2, δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001 (την εξαίρεση που ισχύει για τα έγγραφα των δικαστικών διαδικασιών), καθόσον δέχτηκε ότι η Επιτροπή δεν είναι υποχρεωμένη να εκτιμά συγκεκριμένα κατά πόσον οφείλει να επιτρέψει την πρόσβαση στα γραπτά υπομνήματά της πριν από την επ' ακροατηρίου συζήτηση. Η ερμηνεία αυτή (i) είναι αντίθετη με τις πάγιες αρχές που διέπουν την ερμηνεία της εξαίρεσης που ισχύει για τα έγγραφα των δικαστικών διαδικασιών και που γίνονται δεκτές σε άλλα σημεία της απόφασης, (ii) στηρίζεται στο ανύπαρκτο δικαίωμα της Επιτροπής να υπερασπίζεται τα δικαιώματά της «ανεξάρτητα από οποιαδήποτε εξωτερική επιρροή», (iii) βασίζεται σε προδήλως εσφαλμένα νομικά επιχειρήματα, καθόσον γίνεται επίκληση της «αρχής της ισότητας των όπλων», (iv) κακώς δεν δέχεται τη σημασία των κανόνων άλλων δικαστηρίων, τα οποία επιτρέπουν την πρόσβαση στα δικόγραφα πριν από την επ' ακροατηρίου συζήτηση, και (v) κακώς στηρίζεται στην ανάγκη προστασίας της πρακτικής αποτελεσματικότητας των διαδικασιών που διέπουν την ενώπιον των κοινοτικών δικαστηρίων συζήτηση των υποθέσεων κεκλεισμένων των θυρών.
2. Δεύτερον, το Πρωτοδικείο παρερμήνευσε την έννοια του όρου «υπερισχύον δημόσιο συμφέρον» που χρησιμοποιείται στο τέλος του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού, καθόσον δέχτηκε ότι το γενικό δημόσιο συμφέρον να γίνει γνωστό το περιεχόμενο διαδικασίας εκκρεμούς ενώπιον των κοινοτικών δικαιοδοτικών οργάνων δεν μπορεί να υπερισχύει, όταν πρόκειται για γραπτά υπομνήματα που έχουν κατατεθεί ενώπιον των οργάνων αυτών, των συμφερόντων που προστατεύονται χάρη στην εξαίρεση που ισχύει για τα έγγραφα των δικαστικών διαδικασιών.

Αναίρεση που άσκησε στις 29 Νοεμβρίου 2007 η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (τμήμα μείζονος συνθέσεως) στις 12 Σεπτεμβρίου 2007 στην υπόθεση T-36/04, Association de la presse internationale ASBL κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-532/07 P)

(2008/C 22/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσιούσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: C. Docksey και P. Aalto)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Association de la presse internationale ASBL (API)

Αιτήματα της αναιρεσιούσας

Η αναιρεσιούσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέξει εν μέρει την παραπάνω απόφαση του Πρωτοδικείου, καθόσον ακύρωσε την απόφαση της Επιτροπής να αρνηθεί να επιτρέψει στην API, από την ημερομηνία της επ' ακροατηρίου συζήτησης, την πρόσβαση στα έγγραφα όλων των δικών, πλην των διαδικασιών λόγω παραβάσεως κράτους μέλους,
- να αποφανθεί οριστικά επί των ζητημάτων που αποτελούν αντικείμενο της αναίρεσης,
- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στην υπόθεση T-36/04 στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή τόσο σε εκείνη υπόθεση όσο και στην παρούσα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι, πρώτον, η ερμηνεία από το Πρωτοδικείο της εξαίρεσης που ισχύει για τα έγγραφα των δικαστικών διαδικασιών συνιστά νομικό σφάλμα, καθόσον το Πρωτοδικείο ερμήνευσε την εξαίρεση αυτή υπό την έννοια ότι τα κοινοτικά όργανα πρέπει να εξετάζουν κατά περίπτωση τις αιτήσεις πρόσβασης στα γραπτά υπομνήματά τους, εκτός από τις υποθέσεις λόγω παραβάσεως κράτους μέλους, από την ημερομηνία της επ' ακροατηρίου συζήτησης. Συναφώς η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι τα συμπεράσματα του Πρωτοδικείου δεν είναι συνεπή με τη συλλογιστική του, ότι το Πρωτοδικείο δεν έλαβε υπόψη το συμφέρον για ορθή απονομή της δικαιοσύνης ή το συμφέρον άλλων προσώπων που αφορούσε η διαδικασία και ότι το Πρωτοδικείο εξέτασε μόνο τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις ενός από τους διαδίκους. Μολονότι τα υπομνήματα που καταθέτουν τα κοινοτικά όργανα στα δικαστήρια δεν εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 1049/2001 (1), το συμπέρασμα του Πρωτοδικείου δεν βρίσκει έρεισμα ούτε στην κοινοτική νομοθεσία ούτε στη νομολογία του Δικαστηρίου.

Δεύτερον, η ερμηνεία από το Πρωτοδικείο της εξαίρεσης που ισχύει για τις έρευνες συνιστά νομικό σφάλμα, καθόσον το Πρωτοδικείο ερμήνευσε την εξαίρεση αυτή υπό την έννοια ότι η Επιτροπή πρέπει να εξετάζει κατά περίπτωση τις αιτήσεις πρόσβασης στα γραπτά υπομνήματα των διαδίκων στις κατά το άρθρο 226 ΕΚ υποθέσεις λόγω παραβάσεως κράτους μέλους από την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης, ακόμη και στις υποθέσεις οι οποίες, μολονότι έχει εκδοθεί απόφαση, δεν έχουν ακόμη επιλυθεί· κατ' αυτό τον τρόπο αποδυναμώνεται η ικανότητα της Επιτροπής, ως θεματοφύλακα των Συνθηκών, να εξασφαλίζει την εκ μέρους των κρατών μελών τήρηση των υποχρεώσεων που υπέχουν από το κοινοτικό δίκαιο.

Τρίτον, η ερμηνεία από το Πρωτοδικείο της εξαίρεσης που ισχύει για τα έγγραφα των δικαστικών διαδικασιών συνιστά νομικό σφάλμα, καθόσον το Πρωτοδικείο ερμήνευσε την εξαίρεση αυτή υπό την έννοια ότι τα κοινοτικά όργανα πρέπει να εξετάζουν κατά περίπτωση τις αιτήσεις πρόσβασης στα γραπτά υπομνήματά τους στις υποθέσεις στις οποίες έχει εκδοθεί απόφαση, αλλά οι οποίες είναι συναφείς με εκκρεμείς υποθέσεις, πράγμα που αποδυναμώνει την ικανότητά τους να προασπίζουν τα συμφέροντά τους ενώπιον των κοινοτικών δικαιοδοτικών οργάνων και αποδυναμώνει την ικανότητα της Επιτροπής, ως θεματοφύλακα των Συνθηκών, να επιβάλλει την εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου.

(¹) ΕΕ L 145, σ. 43.

Προσφυγή της 30ης Νοεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-541/07)

(2008/C 22/67)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: Μ. Πατακιά)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία

Αιτήματα:

— Να διαπιστώσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία απαγορεύοντας στην απόφαση 12078/1343 της 3ης Μαρτίου 2004 του Υπουργού Μεταφορών, όπως ερμηνεύθηκε βάσει της εγκυκλίου 45007/4795 της 28ης Ιουλίου 2004, η οποία εκδόθηκε από τη Διεύθυνση Οδικής Ασφάλειας και Περιβάλλοντος, την τοποθέτηση στους υαλοπίνακες γενικά των οχημάτων μεμβρανών υαλοπινάκων οι οποίες κατασκευάζονται ή/και πωλούνται νομίμως στην αγορά άλλων κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις διατάξεις των άρθρων 28 και 30 Συνθήκης ΕΚ.

— Να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

1. Κατόπιν καταγγελίας, η Επιτροπή εξέτασε την ελληνική νομοθεσία που απαγορεύει την τοποθέτηση μεμβρανών υαλοπινάκων στους ανεμοθώρακες και γενικά στους υαλοπίνακες οχημάτων.
2. Η Επιτροπή θεωρεί ότι η εν λόγω απαγόρευση δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 92/22/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 2001/92/ΕΚ και πρέπει να εξετασθεί στο πλαίσιο των άρθρων 28 και 30 ελλείψει εναρμόνισης σε κοινοτικό επίπεδο.
3. Η απαγόρευση αυτή συνιστά μέτρο ισοδυνάμου αποτελέσματος με ποσοτικό περιορισμό της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων, που αντιβαίνει στις διατάξεις του άρθρου 28 ΕΚ, δεδομένου ότι συνιστά εμπόδιο, στην πράξη, στο εμπόριο στην Ελλάδα τέτοιων μεμβρανών που νομίμως κατασκευάζονται και κυκλοφορούν σε άλλα κράτη μέλη.
4. Η Επιτροπή παρατηρεί επίσης ότι οι ελληνικές αρχές δεν έχουν επιτύχει να προσκομίσουν επαρκείς αποδείξεις ως προς την αιτιολόγηση του μέτρου και την ταυτόχρονη τήρηση της αναλογικότητας.
5. Ειδικότερα, δεν αποδείχθηκε ότι υπάρχουν κριτήρια για να διαπιστωθεί, κατά τη διενέργεια ελέγχων, αν οι εν λόγω μεμβράνες πληρούν ορισμένες ελάχιστες προϋποθέσεις, κατά τον ισχυρισμό των ελληνικών αρχών.
6. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή θεωρεί ότι η εν λόγω νομοθετική ρύθμιση συνιστά παραβίαση του άρθρου 28 ΕΚ η οποία δεν δύναται να δικαιολογηθεί βάσει του άρθρου 30 ΕΚ ούτε από επιτακτικές απαιτήσεις δημοσίου συμφέροντος, κατά την έννοια της νομολογίας του ΔΕΚ.

Προσφυγή της 10ης Δεκεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-548/07)

(2008/C 22/68)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Μ. Πατακιά και Μ. van Beek)

Καθής: η Ελληνική Δημοκρατία

Αιτήματα:

— Να αναγνωρίσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει της οδηγίας 96/34/ΕΚ (¹) σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για τη γονική άδεια, που συνήφθη από την UNICE, τη CEEP και τη CES, και ειδικότερα δυνάμει των ρητρών 1 παράγραφος 2, 2 παράγραφος 1, 2 παράγραφος 3 στοιχείο β), 2 παράγραφος 3 στοιχείο ε) και στ), 2 παράγραφος 4 και 2 παράγραφος 6 της συμφωνίας που επισυνάπτεται στην εν λόγω οδηγία.

— να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στη δικαστική δαπάνη.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

1. Η Επιτροπή, αφού εξέτασε το σύνολο της ελληνικής νομοθεσίας για τη μεταφορά στην ελληνική έννομη τάξη της οδηγίας 96/34/ΕΚ σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για τη γονική άδεια που συνήφθη από την UNICE, τη CEEP και τη CES, διαπίστωσε ότι διατηρείται ελλιπής και εσφαλμένη μεταφορά ορισμένων ρητρών της ως άνω συμφωνίας-πλαισίου που επικυρώθηκε με την εν λόγω οδηγία αναφορικά με τους εργαζομένους στο εμπορικό ναυτικό.
2. Ειδικότερα, η σχετική ελληνική νομοθεσία η οποία επικυρώνει συλλογικές συμβάσεις του τομέα έχει περιορισμένο πεδίο εφαρμογής εφόσον δεν εφαρμόζεται στους εργαζομένους όλων των εμπορικών πλοίων.
3. Επιπλέον, για να αναγνωρισθεί δικαίωμα γονικής άδειας στους ως άνω εργαζομένους πρέπει, σύμφωνα με την ελληνική νομοθεσία, να τηρούνται οι εξής επιπλέον των οριζόμενων στην ως άνω οδηγία προϋποθέσεις:
  - προϋπηρεσία 12 μηνών στο ίδιο πλοίο,
  - απασχόληση τουλάχιστον 30 ατόμων στο εν λόγω πλοίο,
  - αποδεδειγμένη απασχόληση του άλλου γονέα εκτός αυτού,
  - χαρακτηρισμός ως νέας σύμβασης ναυτολόγησης της επανόδου από τη γονική άδεια και απαιτούμενη ελάχιστη εκ νέου διάρκεια εργασίας 6 ή 7 μηνών,
  - ανάληψη εξόδων αποστολής αντικαταστάτη από το ναυτικό,
  - εφαρμογή της εν λόγω εθνικής νομοθεσίας μόνο στις συμβάσεις ναυτολόγησης που αρχίζουν μετά την έναρξη της ισχύος των συλλογικών συμβάσεων,
  - χαρακτηρισμός εμπορικών υποχρεώσεων ως λόγων ανωτέρας βίας για τη μη χορήγηση γονικής άδειας.
4. Τέλος, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι δεν υπάρχει στις συλλογικές συμβάσεις ούτε στις Υπουργικές Αποφάσεις που τις επικυρώνουν, καμία αναφορά στο θέμα της προστασίας των εργαζομένων από απόλυση λόγω αίτησης ή λήψης γονικής άδειας.
5. Επομένως, η Επιτροπή θεωρεί ότι η Ελληνική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει της οδηγίας 96/34/ΕΚ και ειδικότερα δυνάμει των ρητρών 1 παράγραφος 2, 2 παράγραφος 1, 2 παράγραφος 3 στοιχείο β), 2 παράγραφος 3 στοιχεία ε) και στ), 2 παράγραφος 4 και 2 παράγραφος 6 της συμφωνίας-πλαίσιο για τη γονική άδεια που επισυνάπτεται στην εν λόγω οδηγία.

(¹) ΕΕ L 145, της 19.6.1996, σ. 4.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 8ης Οκτωβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιρλανδίας(Υπόθεση C-20/07) (¹)

(2008/C 22/69)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

(¹) ΕΕ C 56 της 10.3.2007.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 8ης Νοεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Σουηδίας(Υπόθεση C-145/07) (¹)

(2008/C 22/70)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

(¹) ΕΕ C 95 της 28.4.2007.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 8ης Νοεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Σουηδίας(Υπόθεση C-223/07) (¹)

(2008/C 22/71)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

(¹) ΕΕ C 140 της 23.6.2007.

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Δεκεμβρίου 2007 — Pagliacci κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-307/04) ⁽¹⁾

(«Υπάλληλοι — Γενικός διαγωνισμός — Μη εγγραφή στον εφεδρικό πίνακα — Παράβαση των όρων της προκηρύξεως του διαγωνισμού — Απαιτούμενοι τίτλοι σπουδών και επαγγελματική πείρα»)

(2008/C 22/72)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Carlo Pagliacci (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: αρχικώς, S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis και E. Marchal, και, ακολούθως, F. Schiaudone, δικηγόροι)

Καθή: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: C. Berardis-Kayser και E. Τσερέπα-Lacombe)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού COM/A/1/02, με την οποία ο προσφεύγων αποκλείστηκε από τον πίνακα των επιτυχόντων λόγω ανεπαρκούς βαθμολογίας του στις οικείες δοκιμασίες

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού COM/A/1/02, περί μη εγγραφής του Carlo Pagliacci στον πίνακα των επιτυχόντων λόγω ανεπαρκούς βαθμολογίας του στις οικείες δοκιμασίες.
- 2) Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 262 της 14.5.2005.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 11ης Δεκεμβρίου 2007 — Sack κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-66/05) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλος — Προσφυγή ακυρώσεως — Πριμ λόγω καθιόντων — Καθήκοντα «προϊσταμένου μονάδας» — Ίση μεταχείριση — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Γλωσσικό καθεστώς)

(2008/C 22/73)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Jörn Sack (Βερολίνο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: U. Lehmann-Brauns και D. Mahlo, δικηγόροι)

Καθή: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: V. Joris και H. Krämer, επικουρούμενοι από τον B. Wägenbauer, δικηγόρο)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτημα ακυρώσεως των αποφάσεων περί καθορισμού των μηνιαίων αποδοχών του προσφεύγοντος για την περίοδο από τον Μάιο του 2004 μέχρι και τον Φεβρουάριο του 2005, αίτημα για εκ νέου υπολογισμό των αποδοχών αυτών και αίτημα ακυρώσεως της ρητής αποφάσεως περί απορρίψεως της διοικητικής ενοστάσεως του προσφεύγοντος, η οποία του κοινοποιήθηκε στις 26 Νοεμβρίου 2004.

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 106 της 30.4.2005.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Δεκεμβρίου 2007 — K & L Ruppert Stiftung κατά ΓΕΕΑ — Lopes de Almeida Cunha κ.λπ. (CORPO livre)

(Υπόθεση T-86/05) ⁽¹⁾

(Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως του κοινοτικού εικονιστικού σήματος CORPO LIVRE — Εθνικά και διεθνή λεκτικά σήματα LIVRE — Εκπρόθεσμη προσκόμιση των στοιχείων που αποδεικνύουν τη χρήση των προγενέστερων σημάτων)

(2008/C 22/74)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: K & L Ruppert Stiftung & Co. Handels-KG (Weilheim, Γερμανία) (εκπρόσωποι: D. Spohn και A. Kockläuner, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικοι ενώπιον του τμήματος προσφυγών, παρεμβαίνουσες ενώπιον του Πρωτοδικείου: Natália Cristina Lopes de Almeida Cunha (Vila Nova de Gaia (Πορτογαλία), Cláudia Couto Simões (Vila Nova de Gaia) και Marly Lima Jatobá, (Vila Nova de Gaia)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Προσφυγή που ασκήθηκε κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 7ης Δεκεμβρίου 2004 (υπόθεση R 328/2004-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ, αφενός, της K & L Ruppert Stiftung & Co. Handels-KG και, αφετέρου, των Natália Cristina Lopes de Almeida Cunha, Cláudia Couto Simões και Marly Lima Jatobá,

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Καταδικάζει την προσφεύγουσα, K & L Ruppert Stiftung & Co. Handels-KG, στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 155 της 25.6.2005.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Δεκεμβρίου 2007 — BASF και UCB κατά Επιτροπής

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-101/05 και T-111/05) (¹)

(Ανταγωνισμός — Συμπράξεις στον τομέα των βιταμινούχων προϊόντων — Χλωριούχος χολίνη (βιταμίνη Β 4) — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας περί του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου — Πρόστιμα — Αποτρεπτικό αποτέλεσμα — Υποτροπή — Συνεργασία κατά τη διοικητική διαδικασία — Ενιαία και διαρκής παράβαση)

(2008/C 22/75)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική και η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: BASF AG (Ludwigshafen, Γερμανία) (εκπρόσωποι: N. Levy, barrister, J. Temple-Lang, solicitor, και C. Feddersen, δικηγόρο) και UCB SA (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: J. Bourgeois, J.-F. Bellis και M. Favart, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: στην υπόθεση T-101/05, A. Whelan και F. Amato, και, στην υπόθεση T-111/05, αρχικά O. Beynet και F. Amato και, στη συνέχεια, X. Lewis και F. Amato)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτημα ακυρώσεως ή μειώσεως των προστίμων που επέβαλε στις προσφεύγουσες η Επιτροπή με την απόφασή της 2005/566/ΕΚ, της 9ης Δεκεμβρίου 2004, σχετικά με μια διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση COMP/E-2/37.533 — Χλωριούχος χολίνη) (περίληψη δημοσιευθείσα στην ΕΕ 2005, L 190, σ. 22).

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Διατάσσει τον χωρισμό της υποθέσεως T-112/05, Akzo Nobel κ.λπ. κατά Επιτροπής από τις υποθέσεις T-101/05 και T-111/05 προς έκδοση χωριστής αποφάσεως.
- 2) Ακυρώνει το άρθρο 1, στοιχεία b και f, της αποφάσεως 2005/566/ΕΚ της Επιτροπής της 9ης Δεκεμβρίου 2004, σχετικά με μια διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση COMP/E-2/37.533 — Χλωριούχος χολίνη), καθόσον αυτό δέχεται την παράβαση που προσάπτεται στην παράβαση της UCB SA για χρονικό διάστημα προγενέστερο της 29ης Νοεμβρίου 1994 όσον αφορά την BASF και προγενέστερο της 14ης Μαρτίου 1994 όσον αφορά την UCB.
- 3) Στην υπόθεση T-101/05, το επιβλητέο στην BASF πρόστιμο καθορίζεται σε 35,024 εκατομμύρια ευρώ.
- 4) Στην υπόθεση T-111/05, το επιβλητέο στην UCB πρόστιμο καθορίζεται σε 1,870 εκατομμύρια ευρώ.
- 5) Απορρίπτει τις προσφυγές κατά τα λοιπά.
- 6) Στην υπόθεση T-101/05, κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.
- 7) Στην υπόθεση T 111/05, η Επιτροπή φέρει, επιπλέον των δικών της δικαστικών εξόδων, το 90 % των εξόδων της UCB.

(¹) ΕΕ C 115 της 14.5.2005.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Δεκεμβρίου 2007 — Akzo Nobel κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-112/05) (¹)

(Ανταγωνισμός — Συμπράξεις στον τομέα των βιταμινούχων προϊόντων — Χλωριούχος χολίνη (βιταμίνη Β 4) — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας περί του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου — Δυνατότητα καταλογισμού της παραβατικής συμπεριφοράς)

(2008/C 22/76)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Akzo Nobel NV (Arnhem, Κάτω Χώρες), Akzo Nobel Nederland BV (Arnhem), Akzo Nobel Chemicals International BV (Amersfoort, Κάτω Χώρες), Akzo Nobel Chemicals BV (Amersfoort) και Akzo Nobel Functional Chemicals BV (Amersfoort) (εκπρόσωποι: αρχικώς C. Swaak και J. de Gou, στη συνέχεια, C. Swaak, M. van der Woude και M. Mollica, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: A. Whelan και F. Amato)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως 2005/566/EK της Επιτροπής της 9ης Δεκεμβρίου 2004, σχετικά με μια διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (Υπόθεση COMP/E-2/37.533 — Χλωριούχος χολίνη) (περίληψη δημοσιευθείσα στην ΕΕ 2005, L 190, σ. 22).

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τις Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Nederland BV, Akzo Nobel Chemicals International BV, Akzo Nobel Chemicals BV και Akzo Nobel Functional Chemicals BV στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 143 της 11.6.2005.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 13ης Δεκεμβρίου 2007 — Αγγελίδης κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-113/05) (¹)

(«Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Πλήρωση θέσεως βαθμού Α2 — Παράβαση ουσιάδους τύπου — Προσφυγή ακυρώσεως — Αγωγή αποζημιώσεως»)

(2008/C 22/77)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Άγγελος Αγγελίδης (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: Έ. Boigelot, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενος: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: A. Bencomo Weber, J.F. de Wachter και A. Lukošūtė)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αφενός, αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, περί απορρίψεως της υποψηφιότητας του προσφεύγοντος-εναγόντος για τη θέση του διευθυντή της διεύθυνσεως «Προϋπολογισμός» της γενικής διεύθυνσεως των κοινοβουλευτικών επιτροπών που είναι αρμόδιες για τις εσωτερικές πολιτικές, στην οποία διορίστηκε άλλος υποψήφιος και, αφετέρου, αίτημα περί αποκατάστασεως της ζημίας την οποία φέρεται ότι υπέστη ο προσφεύγων-εναγών λόγω της απορρίψεως της υποψηφιότητάς του.

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 25ης Φεβρουαρίου 2004, περί διορισμού του Alfredo De Feo

στην θέση του διευθυντή της διεύθυνσεως «Προϋπολογισμός» της γενικής διεύθυνσεως των επιτροπών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που είναι αρμόδιες για τις εσωτερικές πολιτικές.

- 2) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή κατά τα λοιπά.
- 3) Καταδικάζει το Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 115 της 14.5.2005.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Δεκεμβρίου 2007 — Ιταλία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-308/05) (¹)

(Διαρθρωτικά Ταμεία — Συγχρηματοδότηση — Κανονισμοί (ΕΚ) 1260/1999 και 448/2004 — Προϋποθέσεις επιλεξιμότητας των προκαταβολών που καταβάλλουν οι εθνικοί οργανισμοί στο πλαίσιο των καθεστώτων κρατικών ενισχύσεων — Απόδειξη για τη χρησιμοποίηση των κονδυλίων από τους ύστατους αποδέκτες — Προσφυγή ακυρώσεως — Πράξη δεκτική προσφυγής)

(2008/C 22/78)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: αρχικώς A. Cingolo, στη συνέχεια, P. Gentili, avvocati dello Stato)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: L. Flynn και M. Velardo, επικουρούμενοι από τον G. Faedo, avocat)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση ακυρώσεως των αποφάσεων που φέρονται ως περιλαμβανόμενες στα έγγραφα της Επιτροπής με αριθμούς 5272, της 7ης Ιουνίου 2005, 5453, της 8ης Ιουνίου 2005, 5726 και 5728, της 17ης Ιουνίου 2005, και 5952, της 23ης Ιουνίου 2005

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 257 της 15.10.2005.

**Απόφαση του Πρωτοδικείου της 11ης Δεκεμβρίου 2007 —
Portela & Companhia κατά ΓΕΕΑ — Torrens Cuadrado και
Gilbert Sanz (Bial)**

(Υπόθεση T-10/06) ⁽¹⁾

(Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση κοινοτικού εικονιστικού σήματος Bial — Προγενέστερο εθνικό λεκτικό σήμα BIAL — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 — Απόδειξη της υπάρξεως του προγενεστέρου σήματος — Συνύπαρξη προγενεστέρων σημάτων — Ισχυρισμός που μεταβάλλει το αντικείμενο της διαφοράς — Αποδείξεις προσκομιζόμενες για πρώτη φορά ενώπιον του Πρωτοδικείου — Έξοδα ενώπιον του τμήματος ανακοπών)

(2008/C 22/79)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Portela & Companhia, S.A. (S. Mamede do Coronado, Πορτογαλία) (εκπρόσωπος: J. Conceição Pimenta, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: J. Novais Gonçalves)

Αντίδικοι ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνοντες ενώπιον του Πρωτοδικείου: Juan Torrens Cuadrado και Josep Gilbert Sanz (Gava, Ισπανία)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Προσφυγή κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 14ης Σεπτεμβρίου 2005 (υπόθεση R 897/2004-1) σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ, αφενός, Juan Torrens Cuadrado και Josep Gilbert Sanz και, αφετέρου, Portela & Companhia, S.A..

Διατακτικό της απόφασης

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

1. Ακυρώνει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 14ης Σεπτεμβρίου 2005 (υπόθεση R 897/2004-1) κατά το μέτρο που καταδικάζει την προσφεύγουσα στο ποσό των 600 ευρώ για τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν οι J. Torrens Cuadrado και J. Gilbert Sanz στο πλαίσιο της διαδικασίας ανακοπής.
2. Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
3. Η Portela & Companhia, SA φέρει, πέραν των δικών της εξόδων, το ήμισυ των δικαστικών εξόδων του ΓΕΕΑ.

⁽¹⁾ ΕΕ C 60 της 11.3.2006.

**Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Δεκεμβρίου 2007 —
Ιρλανδία κ.λπ. κατά Επιτροπής**

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-50/06, T-56/06, T-60/06,
T-62/06 και T-69/06) ⁽¹⁾

(«Κρατικές ενισχύσεις — Οδηγία 92/81/ΕΟΚ — Ειδικός φόρος καταναλώσεως επί των πετρελαιοειδών — Πετρελαιοειδή που χρησιμοποιούνται ως καύσιμα για την παραγωγή αλουμίνιας — Απαλλαγή που χορηγούν οι γαλλικές, ιρλανδικές και ιταλικές αρχές — Νέες ενισχύσεις — Υφιστάμενες ενισχύσεις — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Αυτεπάγγελτη εξέταση»)

(2008/C 22/80)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική, η γαλλική και η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα στην υπόθεση T-50/06: Ιρλανδία (εκπρόσωπος: D. O'Hagan, επικουρούμενος από τον P. McGarry, barrister)

Προσφεύγουσα στην υπόθεση T-56/06: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. de Bergues και S. Ramet)

Προσφεύγουσα στην υπόθεση T-60/06: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: G. Aiello, avvocato dello Stato)

Προσφεύγουσα στην υπόθεση T-62/06: Eurallumina SpA (Portoscuso, Ιταλία) (εκπρόσωποι: L. Martin Alegi, R. Denton και M. Garcia, solicitors)

Προσφεύγουσα στην υπόθεση T-69/06: Aughinish Alumina Ltd (Askeaton, Ιρλανδία) (εκπρόσωποι: J. Handoll και C. Waterson, solicitors)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: V. Di Bucci, N. Khan, P. Stancanelli και K. Walkerová)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αιτήσεις ακυρώσεως της απόφασης 2006/323/ΕΚ της Επιτροπής, της 7ης Δεκεμβρίου 2005, σχετικά με την απαλλαγή από τον ειδικό φόρο κατανάλωσης των πετρελαιοειδών που χρησιμοποιούνται ως καύσιμα για την παραγωγή αλουμίνιας στην Gardanne, στην περιοχή Shannou και στη Σαρδηνία, η οποία εφαρμόζεται αντίστοιχα από τη Γαλλία, την Ιρλανδία και την Ιταλία (ΕΕ 2006, L 119, σ. 12)

Διατακτικό της απόφασης

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Οι υποθέσεις T-50/06, T-56/06, T-60/06, T-62/06 και T-69/06 συνεκδικάζονται προς έκδοση κοινής αποφάσεως.
- 2) Ακυρώνει την απόφαση 2006/323/ΕΚ της Επιτροπής, της 7ης Δεκεμβρίου 2005, σχετικά με την απαλλαγή από τον ειδικό φόρο κατανάλωσης των πετρελαιοειδών που χρησιμοποιούνται ως καύσιμα για την παραγωγή αλουμίνιας στην Gardanne, στην περιοχή Shannou και στη Σαρδηνία, η οποία εφαρμόζεται αντίστοιχα από τη Γαλλία, την Ιρλανδία και την Ιταλία.

3) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή στην υπόθεση T-62/06.

4) Η Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και εκείνα στα οποία υποβλήθηκαν οι προσφεύγουσες, περιλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων στην υπόθεση T-69/06 R.

(¹) ΕΕ C 86 της 8.4.2006.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Δεκεμβρίου 2007 — DeTeMedien Deutsche κατά ΓΕΕΑ (suchen.de)

(Υπόθεση T-117/06) (¹)

(Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχώρισης κοινοτικού λεκτικού σήματος *suchen.de* — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Όνομα τομέα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94)

(2008/C 22/81)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: DeTeMedien Deutsche Telekom Medien GmbH (Φρανκφούρτη επί του Μάιν, Γερμανία) (εκπρόσωποι: αρχικώς, J. Fesenmair και I. Gehring, στη συνέχεια J. Fesenmair και T. M. Müller, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: G. Schneider)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 30ής Ιανουαρίου 2006 (υπόθεση R 287/2005-1), σχετικά με την αίτηση καταχώρισης του λεκτικού σημείου *suchen.de* ως κοινοτικού σήματος.

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Καταδικάζει την DeTeMedien Deutsche Telekom Medien GmbH στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 143 της 17.6.2006.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 13ης Δεκεμβρίου 2007 — Xentral κατά ΓΕΕΑ — Pages jaunes (PAGESJAUNES.COM)

(Υπόθεση T-134/06) (¹)

(Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση κοινοτικού λεκτικού σήματος PAGESJAUNES.COM — Προγενέστερο εθνικό εικονιστικό σήμα LES PAGES JAUNES — Όνομα χώρου «pagesjaunes.com» — Σχετικός λόγος απαραδέκτου της καταχώρισης — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94)

(2008/C 22/82)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Xentral LLC (Φλόριδα, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωπος: A. Bertrand, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: A. Folliard-Monguiral)

Έτερο μέρος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ και παρεμβαίνουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου: Pages jaunes SA (Sèvres, Γαλλία) (εκπρόσωποι: C. Bertheux Scotte, B. Potot και B. Corne, δικηγόροι)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 15ης Φεβρουαρίου 2006 (υπόθεση R 708/2005-1) σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Pages jaunes SA και της Xentral LLC.

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Καταδικάζει την Xentral LLC στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 165 της 15.7.2006.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 13ης Δεκεμβρίου 2007 — Cabrera Sánchez κατά ΓΕΕΑ — Industrias Cárnicas Valle (el charcutero artesano)

(Υπόθεση T-242/06) ⁽¹⁾

(«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης του κοινοτικού εικονιστικού σήματος *el charcutero artesano* — Προγενέστερο εθνικό εικονιστικό σήμα *El Charcutero* — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως — Δεν υπάρχει ομοιότητα μεταξύ των σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94»)

(2008/C 22/83)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Miguel Cabrera Sánchez (Móstoles, Ισπανία) (εκπρόσωποι: J. Calderón Chavero και T. Villate Consonni)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: J. García Murillo)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου: Industrias Cárnicas Valle, SA (Μαδρίτη, Ισπανία)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Προσφυγή που ασκήθηκε κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 15ης Ιουνίου 2006 (υπόθεση R 790/2005-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ του Miguel Cabrera Sánchez και της Industrias Cárnicas Valle, SA.

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Ο Miguel Cabrera Sánchez φέρει τα δικαστικά του έξοδα, καθώς και εκείνα του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ).

⁽¹⁾ ΕΕ C 261 της 28.10.2006.

Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 4ης Δεκεμβρίου 2007 — Cheminova κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-326/07 R)

(Ασφαλιστικά μέτρα — Οδηγία 91/414/ΕΟΚ — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Παραδεκτό — Έλλειψη επείγοντος)

(2008/C 22/84)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αιτούσες: Cheminova A/S (Harboøre, Δανία), Cheminova Agro Italia Srl (Ρώμη, Ιταλία), Cheminova Bulgaria EOOD (Σόφια, Βουλγαρία), Agrodan SA (Μαδρίτη, Ισπανία) και Lodi SAS (Grand-Fougeray, Γαλλία) (εκπρόσωποι: C. Mereu και K. Van Maldegem, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: B. Doherty και L. Parpala)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση αναστολής εκτελέσεως της αποφάσεως 2007/389/ΕΚ της Επιτροπής, της 6ης Ιουνίου 2007, σχετικά με τη μη καταχώριση της ουσίας malathion στο παράρτημα I της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου και την ανάκληση των εγκρίσεων για τα φυτοπροστατευτικά προϊόντα που περιέχουν την εν λόγω ουσία (ΕΕ L 146, σ. 19), μέχρι την έκδοση της αποφάσεως στην κύρια δίκη.

Διατακτικό της διατάξεως

Ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου διατάσσει:

1. Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
2. Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 19ης Νοεμβρίου 2007 — Euro-Information κατά ΓΕΕΑ (Απεικόνιση χεριού που κρατάει μια κάρτα με τρία τρίγωνα)

(Υπόθεση T-414/07)

(2008/C 22/85)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Européenne de traitement de l'Information (Euro-Information) (Στρασβούργο, Γαλλία) (εκπρόσωποι: P. Greffe και M. Chaminade, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 6ης Σεπτεμβρίου 2007, υπόθεση R 290/2007-1, καθόσον απορρίπτει την αίτηση καταχώρισης κοινοτικού σήματος αριθ. 5 225 776 για μέρος των προϊόντων και υπηρεσιών για τα οποία ζητείται η καταχώριση, των κλάσεων 9, 35, 36, 38 και 42·
- να καταχωρίσει την αίτηση κοινοτικού σήματος αριθ. 5 225 776 για το σύνολο των προϊόντων και υπηρεσιών για τα οποία ζητείται η καταχώριση.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Εικονιστικό σήμα αποτελούμενο από απεικόνιση χεριού που κρατάει μια κάρτα ακολουθούμενη από τρία μαύρα τρίγωνα, για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 35, 36, 38 και 42 (αίτηση αριθ. 5 225 776)

Απόφαση του εξεταστή: Μερική άρνηση καταχώρισης

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, αντίθετα προς τα διαπιστωθέντα από το τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ με την προσβαλλόμενη απόφαση, τα στοιχεία που συνδέουν το σήμα του οποίου η καταχώριση απορρίφθηκε μερικώς έχουν διακριτικό και καινοτόμο χαρακτήρα σε σχέση προς τα επίμαχα προϊόντα και υπηρεσίες και, κατά συνέπεια, ο συνδυασμός τους πρέπει επίσης να θεωρηθεί ως έχων διακριτικό και καινοτόμο χαρακτήρα

Προσφυγή της 22ας Νοεμβρίου 2007 — Deutsche Post κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-421/07)

(2008/C 22/86)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Deutsche Post AG (Βόννη, Γερμανία) (εκπρόσωποι): οι δικηγόροι J. Sedemund και T. Lübbig)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 12ης Σεπτεμβρίου 2007 «Κρατική ενίσχυση C 36/2007 (ex NN 25/2007) — Κρατική ενίσχυση υπέρ της Deutsche Post AG, πρόσκληση για την υποβολή παρατηρήσεων σύμφωνα με το άρθρο 88, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΚ»·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής να κινηθεί τη διαδικασία του άρθρου 88, παράγραφος 2, ΕΚ όσον αφορά την κρατική ενίσχυση C 36/2007 (ex NN 25/2007). Η

απόφαση αυτή κοινοποιήθηκε στη Γερμανία με επιστολή της 12ης Σεπτεμβρίου 2007 (ΕΕ C 245, σ. 21). Η διαδικασία που κινήθηκε με την απόφαση αυτή αποσκοπεί στη διεξαγωγή συμπληρωματικής έρευνας σχετικά με τη διαδικασία που είχε κινήσει η Επιτροπή στις 23 Οκτωβρίου 1999 και στο πλαίσιο της οποίας η τελευταία εξέδωσε αρνητική τελική απόφαση στις 19 Ιουνίου 2002 (ΕΕ L 247, σ. 27). Με την αρνητική αυτή απόφαση η Επιτροπή διαπίστωσε ότι οι τιμές της Deutsche Post AG για τις υπηρεσίες της μεταφοράς δεμάτων από πόρτα σε πόρτα υπολείπονταν του ειδικού εκ της παρεχομένης υπηρεσίας πρόσθετου κόστους και ότι η εν λόγω επιθετική πολιτική παροχής εκπτώσεων δεν ενέπιπτε στην υποχρέωση της παροχής καθολικής υπηρεσίας.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει θεμελιώδεις διαδικαστικές αρχές. Ειδικότερα, παραβιάζει την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, εφόσον η Επιτροπή ε γνώριζε ήδη από ετών τα συναφή πραγματικά περιστατικά και εξέδωσε σχετικώς, στις 19 Ιουνίου 2002, απόφαση τερματίζουσα τη διαδικασία. Επί πλέον, προσβάλλει τα δικαιώματα συμμετοχής στη διαδικασία της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας καθώς και της προσφεύγουσας, δεδομένου ότι δεν δόθηκε σ' αυτές η δυνατότητα να λάβουν θέση επί της προσβαλλόμενης αποφάσεως πριν από την έκδοσή της. Τέλος, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται στο πλαίσιο αυτό ότι υπάρχει παράβαση του κανονισμού ΕΚ 659/1999 (¹), δεδομένου ότι από την οικονομία της διατάξεως αυτής προκύπτει ότι μία αρνητική απόφαση, όπως εκείνη της 19ης Ιουνίου 2002, είναι τελική και ότι η καθής δεν μπορεί να κινήσει εκ νέου τη διαδικασία εξετάσεως ενισχύσεων όσον αφορά πραγματικά περιστατικά που αποτέλεσαν ήδη αντικείμενο τελικής εκτιμήσεως.

Επί πλέον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η καθής παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που προβλέπουν τα άρθρα 253 ΕΚ και 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 659/1999, διότι από την προσβαλλόμενη απόφαση δεν προκύπτει σαφώς ποια μέτρα θέλει η Επιτροπή να χαρακτηρίσει ως κρατικές ενισχύσεις και, ακόμη, η εν λόγω απόφαση δεν περιέχει νομική εκτίμηση.

Τέλος, η προσφεύγουσα προβάλλει την παράβαση των άρθρων 87, παράγραφος 1, και 88 ΕΚ, δεδομένου ότι τα απαριθμούμενα στην προσβαλλόμενη απόφαση μέτρα δεν μπορούν να χαρακτηρισθούν ως κρατικές ενισχύσεις.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου [88 ΕΚ] (ΕΕ L 83, σ. 1).

Προσφυγή της 16ης Νοεμβρίου 2007 — Agencja Wydawnicza Technopol κατά ΓΕΕΑ (100)

(Υπόθεση T-425/07)

(2008/C 22/87)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. (Częstochowa, Πολωνία) (εκπρόσωπος: D. Rzażewska, νομική σύμβουλος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει πλήρως την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), της 3ης Σεπτεμβρίου 2007, στην υπόθεση R 1274/2006-4,
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «100» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 16, 28 και 41 (αίτηση υπ' αριθ. 3 875 408).

Απόφαση του εξεταστή: Απόρριψη της αιτήσεως καταχωρίσεως.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής.

Λόγοι ακυρώσεως: Εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού 40/94, για το κοινοτικό σήμα (¹), καθόσον, κατά την προσφεύγουσα, το σημείο «100» ούτε έχει περιγραφικό χαρακτήρα ούτε στερείται διακριτικής δύναμης σε σχέση με τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που αφορά η αίτηση καταχωρίσεως.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1).

Προσφυγή της 16ης Νοεμβρίου 2007 — Agencja Wydawnicza Technopol κατά ΓΕΕΑ (300)

(Υπόθεση T-426/07)

(2008/C 22/88)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. (Częstochowa, Πολωνία) (εκπρόσωπος: D. Rzażewska, νομική σύμβουλος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει πλήρως την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), της 3ης Σεπτεμβρίου 2007, στην υπόθεση R 1275/2006-4,
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «300» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 16, 28 και 41 (αίτηση υπ' αριθ. 3 875 416)

Απόφαση του εξεταστή: Απόρριψη της αιτήσεως καταχωρίσεως.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής.

Λόγοι ακυρώσεως: Εσφαλμένη εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού 40/94, για το κοινοτικό σήμα (¹), καθόσον, κατά την προσφεύγουσα, το σημείο «300» ούτε έχει περιγραφικό χαρακτήρα ούτε στερείται διακριτικής δύναμης σε σχέση με τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που αφορά η αίτηση καταχωρίσεως.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1).

Προσφυγή της 16ης Νοεμβρίου 2007 — Mirto Corporación Empresarial κατά ΓΕΕΑ — Maglificio Barbara (Mirtillino)

(Υπόθεση T-427/07)

(2008/C 22/89)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Mirto Corporación Empresarial, S.L. (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωπος: E. Armijo Chávarri, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Maglificio Barbara Srl

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 29ης Αυγούστου 2007, στην υπόθεση R 875/2006-2 και να καταδικάσει ρητώς το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτών την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Maglificio Barbara Srl

Σήμα προς καταχώριση: Εικονιστικό σήμα «Mirtillino» για προϊόντα των κλάσεων 3, 18 και 25 (αίτηση αριθ. 3.252.467).

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιπαχθέντος σήματος ή σημείου: Creaciones Mirto, S.A.: η προσφεύγουσα κατόπιν της εκχωρήσεως των σημάτων των οποίων έγινε επίκληση κατά τη διαδικασία ανακοπής.

Αντιπαχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου: Λεκτικό σήμα «MIRTO» (κοινοτικό σήμα αριθ. 1.653.351) για προϊόντα των κλάσεων 3, 18 και 25 και πλείονα άλλα εθνικά λεκτικά και εικονιστικά σήματα «MIRTO».

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Ανακοπή μερικώς δεκτή.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Ακύρωση της απόφασης του τμήματος ανακοπών και απόρριψη της ανακοπής.

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 ⁽¹⁾ δεδομένου ότι υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των αντιπαραβαλλομένων σημάτων.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1).

Προσφυγή της 22ας Νοεμβρίου 2007 — Centre d'Étude et de Valorisation des Algues κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-428/07)

(2008/C 22/90)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Centre d'Étude et de Valorisation des Algues (Pleubian, Γαλλία) (εκπρόσωπος: J.-M. Peyrical, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Το προσφεύγον ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- κυρίως, να διαπιστώσει το παράτυπο της διαδικασίας και την παραβίαση της αρχής της εκατέρωθεν ακροάσεως και, συνεπώς, να ακυρώσει το χρεωστικό σημείωμα αριθ. 3240908670 της Επιτροπής, της 20ής Σεπτεμβρίου 2007, και να υποχρεώσει την τελευταία να προβεί στην καταβολή του ποσού του εν λόγω χρεωστικού σημειώματος προς το CEVA·
- επικουρικός, να αναγνωρίσει ότι τα λάθη που διαπιστώνει η έκθεση ελέγχου δεν είναι τόσο σοβαρά ώστε να μπορεί να τύχει εφαρμογής το άρθρο 3.5 του παραρτήματος II της συμβάσεως, να ακυρώσει το χρεωστικό σημείωμα 3240908670 της Επιτροπής της 20ής Σεπτεμβρίου 2007 καθώς και με αυτό ζητείται η επιστροφή του συνόλου των ποσών που καταβλήθηκαν στο CEVA στο πλαίσιο της συμβάσεως SEAHEALTH και να υποχρεώσει την Επιτροπή να προβεί στην καταβολή του ποσού του εν λόγω χρεωστικού σημειώματος προς το CEVA·
- τελείως επικουρικός, να ορίσει πραγματογνώμονα με αποστολή: να επανεξετάσει τη μέθοδο υπολογισμού του CEVA όσον αφορά τον χρόνο που αφιερώθηκε στα σχέδια· να εφαρμόσει τη μέθοδο αυτή στη σύμβαση SEAHEALTH και στις πραγματικές δαπάνες που εμφανίζονται στις καταστάσεις δαπανών· να προσδιορίσει, σε ποσοστό, την απόκλιση μεταξύ του ποσού των λαθών καταχωρίσεως του χρόνου εργασίας όπως αυτό παρουσιάζεται από την Επιτροπή και του ποσού καταχωρίσεως του χρόνου αυτού σύμφωνα με τη μέθοδο υπολογισμού που θα εφαρμόζεται εφεξής στο CEVA· να προβεί σε εκτίμηση του χρόνου εργασίας που ήταν άμεσα αναγκαίος για την υλοποίηση των αποστολών του CEVA στο πλαίσιο της συμβάσεως SEAHEALTH· να αποφανθεί κατά πόσον αυτός ο πραγματικός χρόνος εργασίας

για την υλοποίηση των αποστολών αυτών μπορούσε να είναι βραχύτερος των 7 092,88 ωρών τις οποίες το CEVA θεώρησε ως άμεσα αναγκαίο χρόνο εργασίας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την παρούσα προσφυγή, το προσφεύγον ζητεί την ακύρωση του χρεωστικού σημειώματος με το οποίο η Επιτροπή ζήτησε την επιστροφή του συνόλου των προκαταβολών που καταβλήθηκαν στο προσφεύγον στο πλαίσιο της συμβάσεως SEAHEALTH αριθ. QLK1-CT-2002-02433, σχετικής με το σχέδιο «Τρόφιμα, διατροφή και υγεία», που εντάσσεται στην κεντρική δράση «Ποιότητα ζωής και διαχείριση των έμβιων πόρων» ⁽¹⁾.

Προς στήριξη της προσφυγής του, το προσφεύγον προβάλλει λόγο αντλούμενο από προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, καθώς και η Επιτροπή, κατά παραβίαση της αρχής της εκατέρωθεν ακροάσεως, στήριξε το αίτημα επιστροφής στις καταστάσεις χρόνου εργασίας και στα συμπεράσματα της OLAF, των οποίων το προσφεύγον δεν έλαβε γνώση.

Επικουρικός, το προσφεύγον αμφισβητεί την εκ μέρους της Επιτροπής εφαρμογή του άρθρου 3.5 του παραρτήματος II και τη διαπίστωση της Επιτροπής ότι τα πραγματικά περιστατικά της υποθέσεως ήταν επαρκώς σοβαρά ώστε να επικαλεστεί την έννοια της σοβαρής οικονομικής πλημμέλειας που δικαιολογεί πλήρη επιστροφή των προκαταβολών.

⁽¹⁾ Πέμπτο πρόγραμμα-πλαίσιο δράσεων έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας 1998-2002.

Προσφυγή της 23ης Νοεμβρίου 2007 — Bodegas Montebello κατά ΓΕΕΑ — Montebello (MONTEBELLO RHUM AGRICOLE)

(Υπόθεση T-430/07)

(2008/C 22/91)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Bodegas Montebello, S.A. (Montilla, Ισπανία) (εκπρόσωποι: T. Andrade Boué, M. I. Lehmann Novo και A. Hernández Lehmann, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Montebello (Société à responsabilité limitée) (Γουαδελούπη, Γαλλία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την προβαλλόμενη απόφαση της 7ης Σεπτεμβρίου 2007 την οποία το ΓΕΕΑ εξέδωσε στην υπόθεση R 223/2007-2.

- να απορρίψει την αίτηση καταχώρισης κοινοτικού σήματος αριθ. 2.666.386.
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ και τους λοιπούς παρεμβαίνοντες στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτών την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Montebello (Société à responsabilité limitée)

Σήμα προς καταχώριση: εικονιστικό σήμα «MONTEBELLO Rhum Agricole» (αίτηση αριθ. 2.266.386) για προϊόντα της κλάσεως 33 (οινοπνευματώδη ποτά εκτός ζύθου).

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: η προσφεύγουσα

Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου: Ισπανικό λεκτικό σήμα «MONTEBELLO» (αριθ. 1.148.196), για προϊόντα της κλάσεως 33.

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Ανακοπή δεκτή.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Ακύρωση της απόφασης του τμήματος ανακοπών.

Λόγοι ακυρώσεως: Εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 για το κοινοτικό σήμα.

Προσφυγή της 29ης Νοεμβρίου 2007 — Γαλλία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-432/07)

(2008/C 22/92)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. de Bergues και A.-L. During)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση 2007/647/ΕΚ της Επιτροπής, της 3ης Οκτωβρίου 2007, σχετικά με τον αποκλεισμό από την κοινοτική χρηματοδότηση ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα εγγυήσεων⁽¹⁾, κατά το μέτρο που αποκλείει ορισμένες δαπάνες της προσφεύγουσας υπέρ των οργανώσεων παραγωγών οπωροκηπευτικών στο πλαίσιο των οικονομικών χρήσεων 2003 και 2004,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης, ισχυριζόμενη ότι η Επιτροπή ερμήνευσε εσφαλμένως και

εφάρμοσε πλημμελώς το άρθρο 11 του κανονισμού 22000/96 του Συμβουλίου⁽²⁾, καθόσον θεώρησε ότι η Γαλλική Κυβέρνηση δεν τήρησε τους όρους της διάταξης αυτής για την αναγνώριση των οργανώσεων των παραγωγών οπωροκηπευτικών.

⁽¹⁾ Κοινοποιήθηκε με τον αριθμό E(2007) 4477 (EE L 261, σ. 28).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 2200/96 του Συμβουλίου, της 28ης Οκτωβρίου 1996, για την κοινή οργάνωση των αγορών στον τομέα των οπωροκηπευτικών (EE L 297, σ. 1).

Προσφυγή της 22ας Νοεμβρίου 2007 — Ryanair Ltd κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-433/07)

(2008/C 22/93)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ryanair Ltd (Δουβλίνο, Ιρλανδία) (εκπρόσωπος: E. Vahida, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να αναγνωρίσει, κατά το άρθρο 232 ΕΚ, ότι η Επιτροπή παρέλειψε να ενεργήσει σύμφωνα με τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΚ καθόσον δεν έλαβε θέση επί της καταγγελίας την οποία υπέβαλε η προσφεύγουσα στην Επιτροπή στις 22 Δεκεμβρίου 2006 και την οποία ακολούθησε η αποστολή εγγράφου οχλήσεως στις 2 Αυγούστου 2007·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα κατά την παρούσα διαδικασία, έστω και αν, κατόπιν της ασκήσεως της προσφυγής, η Επιτροπή ενεργήσει κατά τρόπον ώστε, κατά την κρίση του Πρωτοδικείου, να καταστεί άνευ αντικείμενου η έκδοση απόφασης ή αν το Πρωτοδικείο απορρίψει την προσφυγή ως απαράδεκτη·
- περαιτέρω, να λάβει τα μέτρα που το Πρωτοδικείο θεωρεί ενδεδειγμένα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή παρέλειψε να ενεργήσει καθόσον δεν έλαβε θέση, μολονότι εκλήθη προς τούτο κατά το άρθρο 232 ΕΚ, επί της υποβληθείσας στις 22 Δεκεμβρίου 2006 καταγγελίας της προσφεύγουσας σχετικά με ενίσχυση παράνομα χορηγηθείσα από την Ελλάδα στις Ολυμπιακές Αερογραμμές και στην Ολυμπιακή Αεροπορία — Υπηρεσίες (στο εξής: ΟΑ/ΟΑ-Υ) κατόπιν διαιτητικής απόφασης του ελληνικού ανωτάτου ακυρωτικού δικαστηρίου (Αρείου Πάγου), με την οποία το Ελληνικό Δημόσιο υποχρεώθηκε να καταβάλει στην ΟΑ/ΟΑ-Υ 563 εκατομμύρια ευρώ λόγω υπηρεσιών για την παροχή των οποίων δεν είχαν καταβληθεί, όπως υποστηρίχθηκε, τα οφειλόμενα ποσά και λόγω των δαπανών μετεγκατάστασης στον νέο αερολιμένα Αθηνών.

Η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι η διαφορά μεταξύ των ποσών που οφείλει το Ελληνικό Δημόσιο στην ΟΑ/ΟΑ-Υ, όπως αυτά υπολογίσθηκαν κατά προσέγγιση με την απόφαση 2003/372 ΕΚ⁽¹⁾ της Επιτροπής, και της επιδικασθείσας στην ΟΑ/ΟΑ-Υ με τη διαιτητική απόφαση της 20ής Δεκεμβρίου 2006 αποζημιώσεως προς αποκατάσταση της ζημίας συνιστά όφελος κατά την έννοια των κανόνων περί κρατικών ενισχύσεων, το οποίο παρασχέθηκε στην εταιρία. Η παροχή του οφέλους αυτού είναι καταλογιστέα, κατά την προσφεύγουσα, στο Ελληνικό Δημόσιο καθόσον το διαιτητικό δικαστήριο ενήργησε ως κρατικό όργανο.

Περαιτέρω, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η Επιτροπή υπείχε την υποχρέωση να διεξαγάγει επιμελή και αμερόληπτη εξέταση της υποβληθείσας καταγγελίας προκειμένου να εκδώσει απόφαση με την οποία να αναγνωρίζεται είτε ότι τα κρατικά μέτρα δεν συνιστούσαν ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ, είτε ότι τα μέτρα αυτά έπρεπε να χαρακτηρισθούν ως ενίσχυση κατά την έννοια της εν λόγω διατάξεως, αλλά συμβιβαζόνταν με την κοινή αγορά δυνάμει του άρθρου 87, παράγραφοι 2 και 3, ΕΚ, ή να κινήσει διαδικασία δυνάμει του άρθρου 88, παράγραφος 2, ΕΚ.

Επιπλέον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το χρονικό διάστημα των επτά μηνών που διέρρευσε μεταξύ της υποβολής της καταγγελίας της προσφεύγουσας και της εκ μέρους της αποστολής του εγγράφου οχλήσεως ήταν αδικαιολογήτως μακρό και ότι η αδράνεια της Επιτροπής κατά το χρονικό αυτό διάστημα συνιστά παράλειψη προς ενέργεια κατά την έννοια του άρθρου 232 ΕΚ.

(¹) Απόφαση 2003/372/ΕΚ της Επιτροπής, της 11ης Δεκεμβρίου 2002, για ενίσχυση που χορήγησε η Ελλάδα στην Ολυμπιακή Αεροπορία [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθ. Ε(2002) 4831] (ΕΕ L 132, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 30 Νοεμβρίου 2007 ο Νίκος Γιαννόπουλος κατά της απόφασης που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 20 Σεπτεμβρίου 2007 στην υπόθεση F-111/06, Γιαννόπουλος κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-436/07 P)

(2008/C 22/94)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Νίκος Γιαννόπουλος (εκπρόσωποι: S. Rodrigues και C. Bernard-Glanz, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα του ανααιρεσείοντος

Ο ανααιρεσείων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να κρίνει την παρούσα αίτηση αναίρεσης παραδεκτή·
- να αναιρέσει την απόφαση που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 20 Σεπτεμβρίου 2007 στην υπόθεση F-111/06·

- να δεχθεί το ακυρωτικό αίτημα και το αίτημα αποζημίωσης που διατύπωσε ο νυν ανααιρεσείων ενώπιον του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου·
- να καταδικάσει το καθού πρωτοδικώς στο σύνολο των εξόδων τόσο της ενώπιον του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου όσο και της αναίρετικής διαδικασίας.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αίτησης αναίρεσης, ο ανααιρεσείων προβάλλει λόγους αναίρεσης αντλούμενους από έλλειψη αιτιολογίας και πρόδηλη πλάνη εκτίμησης στην απάντηση που έδωσε το Πρωτοδικείο στον πρώτο λόγο ακύρωσης, αντλούμενο από παράβαση του άρθρου 31, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, που προέβαλε ο νυν ανααιρεσείων στο πλαίσιο της πρωτοβάθμιας δίκης.

Προσφυγή της 5ης Δεκεμβρίου 2007 — Huta Buczek κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-440/07)

(2008/C 22/95)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Huta Buczek sp. zo.o. (Sosnowiec, Πολωνία) (εκπρόσωπος: D. Szlachetko-Reiter, δικηγόρος [radca prawny])

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να κηρύξει άκυρα τα άρθρα 1, 3, παράγραφος 1, και 3, παράγραφος 3, της αποφάσεως της Επιτροπής της 23ης Οκτωβρίου 2007 σχετικά με την κρατική ενίσχυση C 23/2006 (ex NN 35/2006), χορηγηθείσα από τη Δημοκρατία της Πολωνίας στον παραγωγό χάλυβα Grupa Technologie Buczek·
- επικουρικώς, να κηρύξει άκυρα τα άρθρα 1, 3, παράγραφος 1, και 3, παράγραφος 3, της αποφάσεως της Επιτροπής της 23ης Οκτωβρίου 2007 σχετικά με την κρατική ενίσχυση C 23/2006 (ex NN 35/2006), χορηγηθείσα από την Πολωνία στον παραγωγό χάλυβα Grupa Technologie Buczek, καθόσον η Επιτροπή διατάσσει την επιστροφή από την εταιρία Huta Buczek sp. zo.o·
- να κηρύξει άκυρα τα άρθρα 4 και 5 της αποφάσεως της Επιτροπής της 23ης Οκτωβρίου 2007, σχετικά με την κρατική βοήθεια C 23/2006 (ex NN 35/2006), χορηγηθείσα από την Πολωνία στον παραγωγό χάλυβα Grupa Technologie Buczek, καθόσον αφορούν την επιστροφή από την Huta Buczek sp.zo.o·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι της προσφυγής και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα στηρίζει τα αιτήματά της προσφυγής της στις ακόλουθες αιτιάσεις:

- Η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 88, παράγραφος 2, ΕΚ και το άρθρο 87, παράγραφος 1, ΕΚ χαρακτηρίζοντας εσφαλμένα, κατά την άποψη της προσφεύγουσας, το γεγονός ότι η εταιρία Technologie Buczek S.A. έχει καθυστερήσεις πληρωμών έναντι του Δημοσίου, ως ενίσχυση ασυμβίβαστη προς την κοινή αγορά. Ο σχετικός ισχυρισμός της Επιτροπής βασίζεται στην εσφαλμένη υπόθεση ότι οι δημόσιες υπηρεσίες δεν διενήργησαν την αναγκαστική εκτέλεση σε βάρος της εταιρίας Technologie Buczek S.A. Παράβαση του άρθρου 88, παράγραφος 2, ΕΚ και του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ προκύπτει επίσης από το γεγονός ότι επιβλήθηκε στο Πολωνικό Δημόσιο η επιστροφή ενισχύσεως θεωρουμένης ασυμβίβαστης προς την κοινή αγορά, παρ' όλων ότι η Πολωνία δεν χορήγησε ενίσχυση στο ύψος που αναφέρεται στην απόφαση ούτε στην εταιρία Technologie Buczek S.A. ούτε στον όμιλο Technologie Buczek, καθώς και από το γεγονός ότι το ποσό της ενισχύσεως που πρέπει να επιστραφεί καθορίστηκε αυθαίρετα χωρίς νομικό έρεισμα και χωρίς οικονομική αιτιολογία. Περαιτέρω, η παράβαση των άρθρων 88, παράγραφος 2, και 87, παράγραφος 1, ΕΚ έγκειται στο γεγονός ότι επιβλήθηκε στο Πολωνικό Δημόσιο να απαιτήσει την επιστροφή της ενισχύσεως από την εταιρία Huta Buczek sp.zo.o., παρ' όλων ότι δεν υπάρχει κανένα έρεισμα για την υπόθεση ότι η εταιρία αυτή μπορούσε να έχει πράγματι ωφεληθεί από ενίσχυση χορηγηθείσα στην εταιρία Technologie Buczek S.A., και παρ' όλων ότι σ' αυτήν δεν χορηγήθηκε καμία ενίσχυση, καθώς και στην υπόθεση ότι από τη δήμευση ενίσχυση ωφελήθηκαν πραγματικά μόνον οι εταιρίες Huta Buczek sp.zo.o. και Buczek Automotive sp.zo.o., αν και αυτές καρπώθηκαν μόνον ένα μέρος των περιουσιακών στοιχείων της εταιρίας Technologie Buczek S.A.
- Η διατυπώμενη στο άρθρο 253 ΕΚ και στο άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων αρχή της χρηστής διοικήσεως παραβιάστηκε λόγω του ότι η απόφαση στερείται νόμιμης αιτιολογίας, από την οποία η προσφεύγουσα θα μπορούσε να συναγάγει τους λόγους της εκδόσεώς της, και λόγω του ότι με τον τρόπο αυτό εκδόθηκε μία ακατανόητη για την προσφεύγουσα ως προς το περιεχόμενό της απόφαση, καθώς και λόγω του ότι διαπιστώθηκαν εσφαλμένως και ανεπαρκώς τα κρίσιμα για την υπόθεση πραγματικά περιστατικά.

- Συνιστά παράβαση του άρθρου 5, παράγραφος 3, ΕΚ και παραβίαση της προκύπτουσας από αυτό αρχής της αναλογικότητας το γεγονός ότι στην εταιρία Huta Buczek sp.zo.o. επιβλήθηκε η υποχρέωση επιστροφής ενισχύσεως, παρ' όλων ότι αυτή η ενέργεια ούτε ενδείκνυται ούτε απαιτείται για την επίτευξη των διατυπωμένων στη Συνθήκη σκοπών· ειδικότερα, η αξίωση καταργήσεως ενισχύσεως που δεν συμβιβάζεται με την κοινή αγορά δεν την δικαιολογεί.
- Η αρχή της ασφάλειας δικαίου παραβιάστηκε λόγω του ότι ο αντισυμβαλλόμενος προσώπου που έχει καθυστερήσεις πληρωμών έναντι του Δημοσίου υποχρεούται στην επιστροφή ενισχύσεως την οποία ουδέποτε έλαβε και από την οποία ουδέποτε ωφελήθηκε, καθώς και λόγω του ότι η σχέση, στο πλαίσιο της οποίας οι μονάδες του Grupa Technologie Buczek θα είχαν ωφεληθεί από τη δήμευση χορηγηθείσα ενίσχυση, καθορίστηκε αυθαίρετα· το δικαίωμα ιδιοκτησίας προσβλήθηκε, καθόσον απαιτήθηκε η επιστροφή μέρους κρατικής ενισχύσεως από πρόσωπο το οποίο ουδέποτε έλαβε οιαδήποτε ενίσχυση και το οποίο, επομένως, στην πράξη ουδέποτε ωφελήθηκε· υφίσταται κατάχρηση, διότι η απόφαση εκδόθηκε για άλλο σκοπό και όχι για να καταργηθεί ενίσχυση ασυμβίβαστη προς την κοινή αγορά.

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 6ης Δεκεμβρίου 2007 — Microsoft κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-271/06) ⁽¹⁾

(2008/C 22/96)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του εβδόμου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 294 της 2.12.2006.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (Δεύτερο τμήμα) της 13ης Δεκεμβρίου 2007 — Wandschneider κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-65/05) ⁽¹⁾

(Δημόσια διοίκηση — Υπάλληλοι — Αξιολόγηση — Έκθεση αξιολογήσεως της σταδιοδρομίας — Περίοδος αξιολογήσεως 2003 — Προσφυγή ακυρώσεως — Αιτιολογία — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως)

(2008/C 22/97)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Paolo Sequeiro Wandschneider (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: αρχικά, G. Vandersanden και C. Ronzi, δικηγόροι, στη συνέχεια G. Vandersanden, C. Ronzi και L. Levi, δικηγόροι)

Καθής-εναγομένη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: G. Berscheid και H. Tserera-Lacombe)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αφενός, η ακύρωση της εκθέσεως εξελίξεως της σταδιοδρομίας του προσφεύγοντος-ενάγοντος για την περίοδο αξιολογήσεως 2003 και, αφετέρου, αγωγή αποζημιώσεως.

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Κάθε διάδικος φέρει τα έξοδά του.

⁽¹⁾ ΕΕ C 229 της 17.9.2005, σ. 32 (υπόθεση αρχικώς πρωτοκολληθείσα ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων με αριθμό T-282/05 και διαβιβασθείσα στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης με διάταξη της 15.12.2005).

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (Δεύτερο τμήμα) της 13ης Δεκεμβρίου 2007 — N κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-95/05) ⁽¹⁾

(Δημόσια διοίκηση — Έκτακτοι υπάλληλοι — Προσλήψεις — Θέση προϊσταμένου διοικήσεως — Τρίτες χώρες — Δυσμενής γνωμοδότηση της ιατρικής υπηρεσίας)

(2008/C 22/98)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα/ενάγουσα: N (Βρυξέλλες) (εκπρόσωποι: αρχικά K.H. Hagenaar, δικηγόρος, στη συνέχεια J. van Drooghenbroeck και T. Demaseure, δικηγόροι, και τελικώς, I. Kletzen, δικηγόρος)

Καθής/εναγομένη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Curral και K. Herrmann)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αφενός, η ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής περί μη προσλήψεως της προσφεύγουσας-ενάγουσας ως εκτάκτου υπαλλήλου στη θέση της προϊσταμένης διοικήσεως στη Γουνέα (Κόνακρ), κατόπιν της δυσμενούς γνωμοδοτήσεως της ιατρικής υπηρεσίας και, αφετέρου, αγωγή αποζημιώσεως.

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

1. Ακυρώνει την από 15 Απριλίου 2005 απόφαση του διευθυντή της διευθύνσεως Κ «Εξωτερική υπηρεσία» της Γενικής Διευθύνσεως «Εξωτερικές σχέσεις» της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, με την οποία η προσφεύγουσα-ενάγουσα πληροφορήθηκε ότι δεν θα προσληφθεί ως προϊσταμένη διοικήσεως της αντιπροσωπείας στη Γουνέα.
2. Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή κατά τα λοιπά.
3. Καταδικάζει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 10 της 14.1.2006, σ. 22 (υπόθεση αρχικώς πρωτοκολληθείσα ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων με αριθμό T-377/05 και διαβιβασθείσα στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης με διάταξη της 15.12.2005).

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (Δεύτερο τμήμα) της 13ης Δεκεμβρίου 2007 — Soares κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-130/05) ⁽¹⁾

(Δημόσια διοίκηση — Υπάλληλοι — Αποκατάσταση της σταδιοδρομίας — Μη ύπαρξη εκθέσεως βαθμολογίας — Συγκριτική εξέταση των προσόντων — Αίτηση βάσει του άρθρου 90, παράγραφος 1, του ΚΥΚ — Παραδεκτό της προσφυγής — Νέο ουσιώδες πραγματικό περιστατικό)

(2008/C 22/99)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Soares (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis και É. Marchal, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: C. Berardis-Kayser και K. Herrmann)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Η ακύρωση της αποφάσεως της ΑΔΑ της 19ης Σεπτεμβρίου 2005 περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως του προσφεύγοντος με σκοπό την ευνοϊκή αναθεώρηση της σταδιοδρομίας του

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Κάθε διάδικος φέρει τα έξοδά του.

⁽¹⁾ ΕΕ C 60 της 11.3. 2005, σ. 57.

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (Δεύτερο τμήμα) της 13ης Δεκεμβρίου 2007 — Wandschneider κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-28/06) ⁽¹⁾

(Δημόσια διοίκηση — Υπάλληλοι — Αξιολόγηση — Έκθεση εξελίξεως της σταδιοδρομίας — Περίοδος αξιολογήσεως 2004 — Προσφυγή ακυρώσεως — Απτιολογία — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως)

(2008/C 22/100)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Paolo Sequeira Wandschneider (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: αρχικά, G. Vandersanden και C. Ronzi, δικηγόροι, στη συνέχεια G. Vandersanden, C. Ronzi και L. Levi, δικηγόροι)

Καθής-εναγομένη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: G. Berscheid και C. Berardis-Kayser)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αφενός, η ακύρωση της εκθέσεως εξελίξεως της σταδιοδρομίας του προσφεύγοντος-ενάγοντος για την περίοδο αξιολογήσεως 2004 και, αφετέρου, αγωγή αποζημιώσεως

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.
2. Κάθε διάδικος φέρει τα έξοδά του.

⁽¹⁾ ΕΕ C 121 της 20.5.2006, σ. 19.

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (Δεύτερο τμήμα) της 13ης Δεκεμβρίου 2007 — Sundholm κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-42/06) ⁽¹⁾

(Δημόσια διοίκηση — Υπάλληλοι — Αξιολόγηση — Έκθεση εξελίξεως της σταδιοδρομίας — Περίοδος αξιολογήσεως 2004 — Σκοποί και κριτήρια αξιολογήσεως — Αποζημίωση)

(2008/C 22/101)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Asa Sundholm (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis και É. Marchal, δικηγόροι)

Καθής-εναγομένη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: C. Berardis-Kayser και M. Velardo)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αφενός, η ακύρωση της εκθέσεως εξελίξεως της σταδιοδρομίας της προσφεύγουσας-ενάγουσας για την περίοδο αξιολογήσεως 2004 και, αφετέρου, αγωγή αποζημιώσεως

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

1. Ακυρώνει την έκθεση εξελίξεως της σταδιοδρομίας της Α. Sundholm, η οποία καταρτίστηκε για το χρονικό διάστημα από 1ης Ιανουαρίου έως 31 Δεκεμβρίου 2004.
2. Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή κατά τα λοιπά.
3. Καταδικάζει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 131 της 3.6.2006, σ. 54.

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (Δεύτερο τμήμα) της 13ης Δεκεμβρίου 2007 — Van Neyghem κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-73/06) ⁽¹⁾

(Δημόσια διοίκηση — Υπάλληλοι — Γενικός διαγωνισμός — Αξιολόγηση της γραπτής δοκιμασίας — Προθεσμία ενστάσεως — Παραδεκτό — Υποχρέωση αιτιολογήσεως)

(2008/C 22/102)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Kris Van Neyghem (Vissenaken, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: αρχικά, S. Rodrigues, A. Jaume και C. Bernard-Glanz, δικηγόροι, στη συνέχεια, S. Rodrigues και C. Bernard-Glanz, δικηγόροι)

Καθής-εναγομένη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: V. Joris και M. Velardo)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αφενός, η ακύρωση της από 1ης Ιουνίου 2005 αποφάσεως της EPSO περί μη αποδοχής του προσφεύγοντος-ενάγοντος στην προφορική δοκιμασία του διαγωνισμού EPSO/A/19/04 λόγω των ανεπαρκών αποτελεσμάτων της γραπτής του δοκιμασίας και, αφετέρου, αγωγή αποζημιώσεως.

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή
2. Κάθε διάδικος φέρει τα έξοδά του.

⁽¹⁾ EE C 190 της 12.8.2006, σ. 37.

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (Δεύτερο τμήμα) της 13ης Δεκεμβρίου 2007 — Basili κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-108/06) ⁽¹⁾

(Δημόσια διοίκηση — Υπάλληλοι — Αξιολόγηση — Έκθεση αξιολογήσεως της σταδιοδρομίας — Περίοδος αξιολογήσεως 2004 — Προσφυγή ακυρώσεως — Εκπρόσωποι του προσωπικού — Γνωμοδότηση της ομάδας ad hoc)

(2008/C 22/103)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Tamara Diomede Basili (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: αρχικά T. Bontinck και J. Feld, δικηγόροι, στη συνέχεια T. Bontinck, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: D. Martin και H. Kraemer)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Η ακύρωση της εκθέσεως εξέλιξης της σταδιοδρομίας που κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα στις 10 Νοεμβρίου 2005, καθόσον δεν λαμβάνει υπόψη τη γνωμοδότηση της «ad hoc ομάδας αξιολογήσεως και προτάσεων προαγωγής των εκπροσώπων του προσωπικού».

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Κάθε διάδικος φέρει τα έξοδά του.

⁽¹⁾ EE C 261 της 28.10.2006, σ. 37.

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (Δεύτερο τμήμα) της 13ης Δεκεμβρίου 2007 — Sundholm κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-27/07) ⁽¹⁾

(Δημόσια διοίκηση — Υπάλληλοι — Αξιολόγηση — Έκθεση εξέλιξης της σταδιοδρομίας — Περίοδος αξιολογήσεως 2001/2002 — Απουσία για ιατρικούς λόγους — Εκτέλεση αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων — Άρθρο 233 ΕΚ)

(2008/C 22/104)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Asa Sundholm (Auderghem, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis και E. Marchal)

Καθής-εναγομένη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: C. Berardis-Kayser και M. Velardo)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Η ακύρωση της εκθέσεως εξέλιξης της σταδιοδρομίας της προσφεύγουσας για το χρονικό διάστημα από 1ης Ιουλίου 2001 έως 31 Δεκεμβρίου 2002, σε εκτέλεση της αποφάσεως της 20ής Απριλίου 2005 του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στην υπόθεση T-86/04, Sundholm κατά Επιτροπής. Αγωγή αποζημιώσεως.

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.
2. Κάθε διάδικος φέρει τα δικά του έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 117 της 29.5.2007, σ. 37.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 6ης Δεκεμβρίου 2007 — Marcuccio κατά Επιτροπής(Υπόθεση F-40/06) ⁽¹⁾**(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Αίτηση παροχής πληροφοριών για τα προσωπικά είδη που μεταφέρθηκαν από τον τόπο υπηρεσίας στον τόπο κατοικίας — Κατάργηση της δίκης — Προδήλως αβάσιμο αίτημα αποζημιώσεως)**

(2008/C 22/105)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Luigi Marcuccio, (Tricase, Ιταλία), (εκπρόσωπος: V. Messa, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, (εκπρόσωποι: J. Currall και C. Berardis-Kayser, επικουρούμενοι από τον A. Dal Ferro, δικηγόρο)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αφενός, ακύρωση της σιωπηρής απόφασεως περί απορρίψεως της αιτήσεως του προσφεύγοντος-ενάγοντος να λάβει αντίγραφο της φορτωτικής που αφορούσε τη μεταφορά των προσωπικών του ειδών από την Αγκόλα στην Ιταλία και, αφετέρου, αίτημα αποζημιώσεως.

Διατακτικό της διατάξεως

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης διατάσσει:

- 1) Καταργεί τη δίκη ως προς το ακυρωτικό αίτημα.
- 2) Απορρίπτει το αίτημα αποζημιώσεως ως προδήλως αβάσιμο.
- 3) Ο M. Marcuccio φέρει τα δικαστικά του έξοδα και το σύνολο των δικαστικών εξόδων της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 143 της 17.6.2006, σ. 37.**Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 19ης Οκτωβρίου 2007 — M κατά Ευρωπαϊκού Οργανισμού Φαρμάκων (ΕΜΕΑ)**(Υπόθεση F-23/07) ⁽¹⁾**(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Αναπηρία — Επιτροπή αναπηρίας — Άρνηση συγκλήσεως — Προδήλως απαράδεκτο)**

(2008/C 22/106)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: M (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο), (εκπρόσωποι: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, και É. Marchal, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Φαρμάκων (ΕΜΕΑ) (εκπρόσωποι: M. V. Salvatore και S. Vanlievendael)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Ακύρωση της αποφάσεως του ΕΜΕΑ της 25ης Οκτωβρίου 2006 με την οποία απορρίφθηκε το αίτημα του προσφεύγοντος περί συγκροτήσεως επιτροπής αναπηρίας — Αίτημα καταβολής αποζημιώσεως

Διατακτικό της διατάξεως

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 117 26.5.2007, σ. 35.**Προσφυγή της 28ης Σεπτεμβρίου 2007 — Bernard κατά Europol**

(Υπόθεση F-99/07)

(2008/C 22/107)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Marjorie Bernard (Woerden, Κάτω Χώρες) (Εκπρόσωπος: P. de Casparis, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Αστυνομίας (Europol)

Αιτήματα της προσφεύγουσας-ενάγουσας

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την εκδοθείσα κατόπιν διοικητικής ενστάσεως απόφαση της 26ης Ιουνίου 2007, κοινοποιηθείσα στις 28 Ιουνίου 2007, καθώς και τις εκτιμήσεις της 5ης Φεβρουαρίου 2007 και της 25ης Ιουλίου 2007·
- να υποχρεώσει την Europol:
  - να χορηγήσει στην προσφεύγουσα μηνιαία μισθολογική αύξηση από την 1η Σεπτεμβρίου 2006 μαζί με τόκους·
  - να καταβάλει αποζημίωση ανερχόμενη σε 7 500 ευρώ καθαρά·
  - να καταβάλει τα δικαστικά έξοδα της παρούσας δίκης, περιλαμβανομένης της αμοιβής του δικηγόρου.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα δίκη αφορά την εκτίμηση της εργασίας της προσφεύγουσας κατά την χρονική περίοδο από 1ης Σεπτεμβρίου 2005 έως 31 Αυγούστου 2006. Η εργασία της προσφεύγουσας αξιολογήθηκε με «2», το οποίο αντιστοιχεί στον χαρακτηρισμό «δεν ανταποκρίνεται πλήρως στις απαιτήσεις».

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα υπέβαλε διοικητική ένσταση αφορώσα την εκτίμηση καθώς και την έλλειψη αποφάσεως σχετικά με τη χορήγηση μηνιαίας μισθολογικής αυξήσεως, και στο πλαίσιο αυτό επικαλέστηκε τις κατευθυντήριες γραμμές εκτίμησης που ισχύουν στην Europol. Η προσφεύγουσα-ενάγουσα τονίζει ότι πρόκειται για μία προδήλως εσφαλμένη εκτίμηση.

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ισχυρίζεται μεταξύ άλλων ότι οι αιτιάσεις της κρίθηκαν αβάσιμες με απόφαση της 26ης Ιουνίου 2007 και ισχυρίζεται ότι υφίσταται παραβίαση της αρχής της αιτιολογήσεως, διότι η απόρριψη αυτή δεν αιτιολογήθηκε. Ο διευθυντής της Europol αναφέρει πάντως ότι η εκτίμηση αποσύρθηκε και θα πραγματοποιηθεί νέα εκτίμηση. Η νέα αυτή εκτίμηση πραγματοποιήθηκε στις 25 Ιουλίου 2007.

Η παρούσα προσφυγή αφορά επομένως την απόφαση που εκδόθηκε επί της διοικητικής ενστάσεως καθώς και την εκτίμηση της 25ης Ιουλίου 2007.

κοντά του παράνομα · iii) πρόκειται για την κατ' επανάληψη παράλειψη της δημοσιεύσεως των αποφάσεων περί προαγωγής με τις αντίστοιχες ημερομηνίες· iv) οι εκλογές της επιτροπής προσωπικού του 2004 και του 2006 είναι παράνομες για διάφορους λόγους· v) σημειώθηκαν πολλές περιπτώσεις καταστρατήγησης της διαδικασίας προαγωγής καθώς και σφετερισμός της εξουσίας διορισμού που αναγνωρίζεται σε προϊστάμενο μονάδας και ενός μεγάλου αριθμού προσωπικών συμφερόντων ικανών να θίξουν την ανεξαρτησία της ΑΔΑ στη λήψη όλων σχεδόν των αποφάσεών της· vi) οι αποφάσεις της ΑΔΑ απορρέουν από προσωπικά συμφέροντα όλων των ιεραρχικώς προϊσταμένων του προσφεύγοντος και από την απόκρυψη της εντολής σε μια συνάδελφο να ασκήσει ανώτερα καθήκοντα ad interim και της μη προσφυγής στην OLAF· vii) η ΑΔΑ στήριξε τις προσβαλλόμενες αποφάσεις στην ίδια σειρά προδήλων σφαλμάτων με τις αρχικές αποφάσεις τις οποίες και επιβεβαιώνουν, στηριζόμενη σε δικαστική απόφαση που δεν έχει ισχύ δεδικασμένου και χωρίς να έχει αντικρούσει κανένα επιχείρημα του προσφεύγοντος· viii) οι επιτροπές που μετέχουν στη διαδικασία εκτίμησης και προαγωγής δεν ενημερώθηκαν για την αμφίβολη ανεξαρτησία των ιεραρχικώς προϊσταμένων του προσφεύγοντος.

Προσφυγή της 15ης Οκτωβρίου 2007 — Nijts κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου

(Υπόθεση F-108/07)

(2008/C 22/108)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Bart Nijts (Bereldange, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: F. Rollinger, δικηγόρος)

Καθού: Ελεγκτικό Συνέδριο

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση του Ευρωπαϊκού Ελεγκτικού Συνεδρίου για την ανανέωση της θητείας του Γενικού Γραμματέα του Ελεγκτικού Συνεδρίου για περίοδο έξι ετών από 1ης Ιουλίου 2007·
- επικουρικός να ακυρώσει τις δύο πράξεις που φέρονται ότι συνιστούν «αποφάσεις της Αρμόδιας για τους Διορισμούς Αρχής (ΑΔΑ)» της 8ης Δεκεμβρίου 2006 περί εκτελέσεως της αποφάσεως του Πρωτοδικείου της 3ης Οκτωβρίου 2006 στην υπόθεση T-171/05, και της 12ης Ιουλίου 2007, με την οποία απερρίφθη η διοικητική ένσταση του προσφεύγοντος της 12ης Μαρτίου 2007, αντιστοίχως·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή του ο προσφεύγων προβάλλει μεταξύ άλλων τα ακόλουθα: i) ο Γενικός Γραμματέας του Ελεγκτικού Συνεδρίου ενήργησε παράνομα· αντί να αποταθεί στην υπηρεσία OLAF, αρνήθηκε ρητά να λάβει μέτρα ή να εξετάσει το ζήτημα όταν ενημερώθηκε, με έγγραφες αποδείξεις, για τη διάπραξη απάτης εις βάρος του συστήματος συντάξεων αναπηρίας· ii) ένας υπάλληλος άσκησε τα καθή-

Προσφυγή της 23ης Οκτωβρίου 2007 — Behmer κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση F-124/07)

(2008/C 22/109)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Joachim Behmer (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (Εκπρόσωποι: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis και E. Marchal, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής (ΑΔΑ) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου περί χορηγήσεως δύο μονάδων αξιολογήσεως στον προσφεύγοντα για το έτος 2005·
- να ακυρώσει την απόφαση της ΑΔΑ περί μη προαγωγής του προσφεύγοντος στον βαθμό AD 13 όσον αφορά το έτος προαγωγής 2006·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων, υπάλληλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου με βαθμό AD 12, επικαλείται πρωτίστως τον παράνομο χαρακτήρα των αποφάσεων της ΑΔΑ, αφενός, να χορηγήσει δύο μονάδες αξιολογήσεως στον προσφεύγοντα για το έτος 2005 και, αφετέρου, να μη τον προαγάγει στον βαθμό AD 13 όσον αφορά το έτος προαγωγών 2006.

Ο προσφεύγων επικαλείται την πρόδηλη πλάνη περί την εκτίμηση, την παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης, την παράβαση του σημείου I.6 των μέτρων εφαρμογής σχετικά με τη χορήγηση των μονάδων αξιολόγησης και την προαγωγή, καθώς και την παραβίαση των γενικών αρχών της προσδοκίας σταδιοδρομίας και της ίσης μεταχείρισης.

Ειδικότερα, προβάλλει την παράβαση του άρθρου 45 και του άρθρου 110, παράγραφος 1, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως, την ένσταση περί μη νομιμότητας και την παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

Τέλος, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι αποτέλεσε αντικείμενο διακρίσεων λόγω των δραστηριοτήτων του εκπροσώπησης του προσωπικού, κατά παράβαση του άρθρου 1δ και του άρθρου 24β του ΚΥΚ, του άρθρου 1, έκτο εδάφιο, του παραρτήματος II του ΚΥΚ, καθώς και του άρθρου 17 της συμφωνίας πλαισίου της 12ης Ιουλίου 1990 μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και των συνδικαλιστικών ή επαγγελματικών οργανώσεων του προσωπικού του δεσμικού οργάνου.

Προσφυγή της 30ής Οκτωβρίου 2007 — Van Beers κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-126/07)

(2008/C 22/110)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Isabelle Van Beers (Woluwe-St-Etienne, Βέλγιο)
(Εκπρόσωποι: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis και E. Marchal, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής (ΑΔΑ) περί απορρίψεως της υποψηφιότητας της προσφεύγουσας για τη διαδικασία βεβαιώσεως 2006·
- να διαπιστώσει τον παράνομο χαρακτήρα του άρθρου 4, παράγραφος 2, των γενικών εκτελεστικών διατάξεων (στο εξής: ΓΕΔ) του άρθρου 45α του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως (στο εξής: ΚΥΚ), καθόσον έχει ως αποτέλεσμα, είτε να αποκλείει τη λήψη υπόψη του πραγματικού επιπέδου των καθηκόντων που ασκεί υποψήφιος για τη διαδικασία βεβαιώσεως, είτε να διατηρεί διάκριση μεταξύ των παλαιών κατηγοριών C* και B* μετά τις 30 Απριλίου 2006·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα, υπάλληλος της Επιτροπής με βαθμό AST 6, υπέβαλε την υποψηφιότητά της στο πλαίσιο της διαδικασίας

βεβαιώσεως 2006. Στις 29 Μαρτίου 2007 η ΑΔΑ επιβεβαίωσε την από 22 Φεβρουαρίου 2007 απόφασή της, μετά από ένσταση της προσφεύγουσας κατά της αποφάσεως αυτής, να μη δεχθεί την υποψηφιότητά της για τη διαδικασία βεβαιώσεως 2006.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα επικαλείται, καταρχάς, την πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.

Ισχυρίζεται, εξάλλου, ότι το άρθρο 4, παράγραφος 2, των ΓΕΔ του άρθρου 45α του ΚΥΚ είναι παράνομο.

Ειδικότερα, η προσφεύγουσα προβάλλει την παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισεως, της απαγορεύσεως των διακρίσεων και της αναλογικότητας, την παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως και της προσδοκίας σταδιοδρομίας καθώς και της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

Αγωγή της 30ής Οκτωβρίου 2007 — Coto Moreno κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-127/07)

(2008/C 22/111)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Juana Maria Coto Moreno (Gaborone, Μποτσουάνα)
(εκπρόσωποι: K. Lemmens, C. Doutrelepon, δικηγόροι)

Εναγομένη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της ενάγουσας

Η ενάγουσα ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση της 12ης Φεβρουαρίου 2007 με την οποία η εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού EPSO/AD/28/05 δεν περιέλαβε την ενάγουσα στον πίνακα επιτυχόντων του διαγωνισμού αυτού, κατά συνέπεια:
  - να της επιδικάσει αποζημίωση για την ηθική βλάβη ύψους 25 000 ευρώ·
  - να της επιδικάσει αποζημίωση προς κάλυψη της αμοιβής των δικηγόρων, που αποτιμάται σε 8 000 ευρώ και βεβαιώνεται από την διαβιβασθείσα κατάσταση·
  - να κρίνει κυρίως ότι οι αρμόδιες αρχές οφείλουν να λάβουν κάθε μέτρο ικανό να αντισταθμίσει δίκαιο το μειονέκτημα που δημιούργησε η ακυρωτέα πράξη, δηλαδή την εγγραφή της ενάγουσας στον πίνακα επιτυχόντων ή
  - να επιδικάσει στην ενάγουσα, αν δεν περιληφθεί στον πίνακα επιτυχόντων, επικουρικώς, αποζημίωση για την υλική ζημία, ύψους 384 000 ευρώ·
- να καταδικάσει την εναγομένη στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η ενάγουσα μετείχε στο διαγωνισμό EPSO/AD/28/05. Η εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού αρνήθηκε να την περιλάβει στον κατάλογο επιτυχόντων με απόφαση της 12ης Φεβρουαρίου 2007, την ακύρωση της οποίας ζητεί η ενάγουσα.

Με την αγωγή της η ενάγουσα προβάλλει τέσσερις ισχυρισμούς:

Ο κύριος πρώτος ισχυρισμός αφορά πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως αυτοτελώς ή σε συνδυασμό με ελλιπή αιτιολογία και/ή παραβίαση της αρχής *patere legem quam ipse fecisti*. Η εξεταστική επιτροπή, της οποίας η στάση στο σημείο αυτό είναι αμφίσημη, θεώρησε ότι η εναγομένη έδωσε «επαρκείς» απαντήσεις που εμφάνιζαν πάντως αδυναμίες. Είναι φανερό ότι αυτό δεν ευσταθεί καθόσον μάλιστα η ενάγουσα απάντησε σύμφωνα με τους κανόνες της Επιτροπής.

Ο δεύτερος κύριος ισχυρισμός αφορά παράβαση της προκήρυξης διαγωνισμού και παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης, αυτοτελώς ή σε συνδυασμό με την αρχή του ευλόγου.

Ο τρίτος κύριος ισχυρισμός, αφορά παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως καθόσον η ενάγουσα ζήτησε σαφώς από την εξεταστική επιτροπή να της εξηγήσει για ποιο λόγο μια απάντηση που έδωσε κατά την προφορική εξέταση κρίθηκε εσφαλμένη ή τουλάχιστον ανεπαρκής. Η ενάγουσα δεν έλαβε απάντηση παρά την υποχρέωση αιτιολογήσεως.

Τέλος, η ενάγουσα προβάλλει, επικουρικώς, πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως αυτοτελώς ή σε συνδυασμό με παραβίαση των αρχών της ισότητας και της αναλογικότητας. Ο βαθμός που έλαβε είναι δυσανάλογος σε σχέση με τα αποτελέσματα (βαθμολογήθηκε με 25/50) και συνιστά παραβίαση της αρχής της ισότητας, δεδομένου ότι η εναγομένη έπρεπε να αντιμετωπιστεί όπως οποιοσδήποτε άλλος υποψήφιος που έδωσε απαντήσεις οι οποίες κρίθηκαν επαρκείς όχι μόνο στο επίπεδο των γνώσεων αλλά και στο επίπεδο άλλων κριτηρίων.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 5ης Δεκεμβρίου 2007 — Μοσχονάκη κατά Ευρωπαϊκού Ιδρύματος για τη Βελτίωση των Συνθηκών Διαβίωσης και Εργασίας (FEACVT)

(Υπόθεση F-3/07) ⁽¹⁾

(2008/C 22/112)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Κατόπιν φιλικού διακανονισμού, ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος διέταξε τη διαγραφή της υποθέσεως από το πρωτόκολλο.

⁽¹⁾ EE C 56, της 10.3.2007, σ. 70.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 28ης Νοεμβρίου 2007 — Καρατζόγλου κατά Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Ανασυγκροτήσεως (EYA)

(Υπόθεση F-71/07) ⁽¹⁾

(2008/C 22/113)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Κατόπιν φιλικού διακανονισμού, ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος διέταξε τη διαγραφή της υποθέσεως από το πρωτόκολλο.

⁽¹⁾ EE C 269, της 10.11.2007, σ. 70.